

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XI legislatura · segon període · sèrie P · número 18

Ple del Parlament

Sessió 13, segona i darrera reunió, dijous 7 d'abril de 2016

Presidència de la M. H. Sra. Carme Forcadell i Lluís

TAULA DE CONTINGUT

Dossier

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les polítiques de seguretat 302-00019/11	3
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la disminució d'inscripcions d'estudiants a les universitats i la precarietat laboral del personal docent i investiga- dor i del personal d'administració i serveis 302-00020/11	11
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el Consell Nacional de la Cultura i de les Arts 302-00021/11	20
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la sanitat 302-00022/11	27
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el medi ambient 302-00023/11	37
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el moment històric excepcional 302-00024/11	44

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduïx només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient del ple.

Imprès a Multitext, SL

ISSN: 0213-7976 (general)

0213-7984 (sèrie P)

DL: B-27.966-1980

www.parlament.cat

Sessió 13.2

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a les nou del matí. Presideix la presidenta del Parlament, acompanyada de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida pel secretari general en funcions, la lletrada Immaculada Folchi i Bonafonte i el lletrat Xavier Muro i Bas.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat del vicepresident del Govern i conseller d'Economia i Hisenda i els consellers de la Presidència, d'Afers Exteriors, Relacions Institucionals i Transparència, de Governació, Administracions Públiques i Habitatge, de Salut, d'Interior, de Territori i Sostenibilitat, de Treball, Afers Socials i Famílies i d'Empresa i Coneixement.

La presidenta

Es reprèn la sessió.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les polítiques de seguretat

302-00019/11

Molt bon dia a tothom. L'onzè punt de l'ordre del dia és la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les polítiques de seguretat, presentada pel Grup Parlamentari del Partit Popular. Per expressar-la, té la paraula el senyor Alberto Villagrasa.

Alberto Villagrasa Gil

Gracias, presidenta. Buenos días. Diputados, diputadas, desde el Grupo Popular presentamos esta moción, que mira al futuro inmediato de parte de las actividades de seguridad y prevención de los catalanes.

En democracia la seguridad es de los servicios más valorados por la ciudadanía, y los poderes públicos y los políticos hemos de estar a la altura; como mínimo, al menos, en el intento.

Tenemos retos importantes en temas de seguridad, como es la urgente revisión del Plan de seguridad de Cataluña, que ya me comentó el señor *conseller* que estaban en ello, y un plan de seguridad que afronte los problemas de seguridad ciudadana con determinación, como por ejemplo con los robos con agresión o los robos a domicilio; que aborde con determinación las agresiones sexuales, que en este último año han subido..., que no se permita la violencia callejera, ni el maltrato ni el destrozo del mobiliario urbano; que se trabaje la prevención desde los entornos escolares hasta los barrios más conflictivos; que el pequeño comercio se sienta protegido sin temer quién entra por su puerta y temer sus intenciones; un plan de seguridad que siga velando y trabajando por la lucha contra el terrorismo yihadista, actualizando la formación e información a los Mossos d'Esquadra..., y que se mejoren los medios materiales para este fin; un plan de seguridad que se pueda trabajar teniendo en cuenta la coordinación del Cuerpo de Mossos d'Esquadra con el resto de policías que trabajan en Cataluña –Policía Nacional, Guardia Civil y policías locales–, lo que significa también compartir información, y no solo con Policía Nacional y Guardia Civil, sino también con las policías locales, que precisamente se quejan de la falta de información por parte de la policía de Cataluña.

Para garantizar un buen sistema de seguridad hay que tener los suficientes policías como para dar respuesta con garantías a los problemas del día a día. Por ese motivo, es importante planificar las próximas convocatorias de *mossos* en estos años para poder cumplir como mínimo con las ratios de policía necesaria, que a día de hoy no se cumplen, señor *conseller*. La próxima promoción, después de pasar las pruebas de acceso y el período de academia, tardará en poder incorporarse a pleno rendimiento algo más de año y medio. Por ello, les proponemos un concurso interadministrativo para poder dar la posibilidad y la oportunidad a policías de que sean *mossos d'esquadra*..., y, de otra, tener una vía rápida para poder tener profesionales ya preparados y formados sin tener que esperar ese año y medio para intentar poder cubrir parte del déficit de policía que tenemos en Cataluña.

Dentro de las facilidades que hay que dar a nuestros profesionales de la seguridad, con el muy presente riesgo del terrorismo yihadista, hay que facilitar que el patrullaje

de la policia se pueda realizar con arma larga y que esta medida no tenga que pasar por ninguna comisi3n que dure seis meses. La forma de actuar de este tipo de terrorismo hace que estas decisiones se tomen con urgencia y no tener complejos a la hora de tomar estas medidas.

Cuando decimos que no se puede consentir que delante de un policia se infrinja la ley queremos decir que un *mosso*, cuando se da esa situaci3n, ha de actuar y se ha de implicar. ¿C3mo? Pues, por ejemplo, delante del desmadrado top manta que viven la ciudad de Barcelona, en el centro de la ciudad, puerto, instalaciones de metro, o muchas ciudades del litoral catal3n, un policia debe actuar desde una simple llamada a la policia local o actuar sobre las paradas de venta ilegal de productos falsificados, porque son delitos econ3micos, y solo por ese hecho ya se podr3a actuar desde el minuto cero. Cuando vemos que un agente pasa por delante de las mantas de venta ilegal, im3genen-se qu3 ha de sentir, o la sensaci3n de impotencia e indefensi3n que ha de sentir, un comerciante. Luego hablamos de que hay que proteger el *comerç tradicional catal3*. Y si nos lo creemos hay que hacerlo. Y si giramos la cara ante el top manta estamos desprotegiendo a todos nuestros comerciantes, que cumplen con las normas cada d3a.

Y, por 3ltimo, en esta moci3n lo que pretendemos es no renunciar a ejercer la acusaci3n particular en los procedimientos judiciales contra aquellos que atacan los bienes p3blicos y a los agentes de la autoridad. Si la Administraci3n se muestra firme en estas situaciones, el mensaje de seriedad y firmeza que se da contra aquellos que incumplen la ley es importante, como importante tambi3n es el mensaje y la sensaci3n de seriedad y seguridad que se da a aquella persona que cumple con las normas y espera que la Administraci3n le d3 su protecci3n.

S3, es verdad, se3or *conseller*: coincido con usted en que sin seguridad no hay libertad. As3 que trabajemos por la libertad, y para ello les pido el voto afirmativo a esta moci3n.

Muchas gracias.

La presidenta

Per a defensar les esmenes presentades, t3 la paraula el senyor Carles Castillo, del Grup Parlamentari Socialista.

Carles Castillo Rosique

Companyes diputades, companys diputats, presidenta, resta de la Mesa, molt bon dia a tots i a totes. Permetin-me començar aquesta intervenci3 dient, amb tota la cortesia per3 tamb3 amb tota la claredat del m3n, la meva primera impressi3 sobre aquesta moci3 que va presentar el Grup del Partit Popular. I 3s que el primer que em va venir al cap quan vaig llegir i analitzar m3nimament la moci3 3s que era una moci3 molt demag3gica, era d'una demag3gia molt gran, i 3s que semblava una mica –ho dic amb tot el respecte, eh?– una amanida de temes instrumentals amb poca relaci3 entre ells, jo crec que nom3s amb la intenci3 de fer semblar que s'estava molt –molt– a prop de determinats interessos de part quant a la seguretat. Jo crec que tots i totes ens entenem.

Quant a temes d'interior, el nostre objectiu, el de tots i totes els que estem aqu3, 3stic segur que 3s el mateix que tenen tamb3 els mateixos redactors de la moci3: ha de ser millorar la seguretat de tots els ciutadans i ciutadanes de Catalunya.

Dit aix3 amb car3cter previ, tamb3 3s de just3cia remarcar l'actitud positiva del redactor de la moci3, el senyor Alberto Villagrasa, que ha tingut cintura pol3tica, flexibilitat i bona voluntat d'acord en totes les respectives esmenes de tots els grups parlamentaris. I aquesta actitud positiva he de dir que ha aconseguit canviar aquesta sensaci3 inicial, tot i que penso que hi ha q3estions que han analitzat amb poca profunditat en la seva proposta.

I entro ja en l'an3lisi concreta del contingut, amb les transaccions o esmenes que han acceptat.

Respecte al punt 1, nom3s un petit comentari, i 3s que l'hi votarem a favor, per3 el Pla general de seguretat de Catalunya est3 ja redactat, senyor Villagrasa. El que conv3 3s revisar-lo, i si de cas demanar-ne i observar-ne el grau de compliment. Hem volgut entendre que es referia a aix3 quan demanava la redacci3 d'un pla general. I, per tant, hi votarem a favor.

Punts 2 i 3, cap problema, a favor sense cap comentari.

I al punt 4 he de dir que és on tenim el màxim dubte i on veiem el risc més alt, senyor Villagrasa. Ja els aviso que nosaltres, els socialistes, ens hi abstindrem. Demanar des del Parlament de Catalunya que es mantingui o que s'obri la possibilitat que determinades unitats de mossos portin armes llargues, tot i la situació d'alerta antiterrorista en què ens trobem, tot i remarcar qüestions de formació en la transacció de les esmenes, ens sembla molt arriscat sense estudiar-ho bé, sense mirar qui i com i sense que hi hagi hagut un debat parlamentari rigorós i seriós al respecte.

I permetin-me, també, unes reflexions al voltant d'això. En primer lloc, no podem negar la realitat a la ciutadania, però tampoc crec que convingui llançar un missatge d'alarma social. I crec que si directament posem la possibilitat, o mantenim, o diem que mantenim, la possibilitat, de portar aquest tipus d'armes, llancem un missatge a la societat que pot crear alarma social. De fet, només la visió d'aquest tipus d'armes donarà un missatge d'intranquil·litat, i crec que la nostra responsabilitat és totalment la contrària.

Però hi ha més, també. Han pensat que hem creat en aquest Parlament un grup de treball per analitzar l'ús de les pistoles elèctriques i que no és lògic obrir la possibilitat d'armes llargues sense que hi hagi un mínim debat tranquil? Les pistoles elèctriques es consideren armes no letals, o menys letals. Les armes llargues, claríssimament, són letals. Per tant, si obrim un debat, o un grup de treball, per a unes qüestions..., jo crec que no és lògic ventilar aquest tema d'aquesta manera tan senzilla.

Han pensat, a més, en la formació continuada que caldria al respecte? En l'adequació necessària del parc mòbil per adaptar-lo a aquest tipus d'armes? Ahir ho apuntava el conseller mateix, sense anar més lluny. Aquestes armes no es poden transportar de qualsevol forma. Han de ser transportades d'una manera determinada. Han pensat que s'han de modificar les ordres de servei? Que s'han d'establir protocols d'utilització en entorns urbans?

Doncs, bé, tot això ens porta, als socialistes, a no tancar-nos al fet que s'estudiï la possibilitat de portar armes llargues, però també al fet que no ens agradi que sigui el Parlament, sense més, sense criteris tècnics, qui atorgui o qui reconegui aquesta possibilitat directament. Compte, molt de compte, amb aquestes qüestions.

Respecte del punt 5, en el tema dels *manteros* ens hauria agradat que es contemplés la nostra esmena perquè hi hagi una coordinació expressa amb totes les policies locals, a través de les juntes locals de seguretat i a través de les meses operatives. Però, malgrat això, també farem l'esforç i els el votarem a favor, perquè creiem que cal una implicació important del Cos de Mossos d'Esquadra, perquè els parents pobres de l'Administració pública, que són els ajuntaments, necessiten que el cos de la policia de Catalunya es mulli en un problema per a què ens falten instruments i mitjans, com en tantes altres coses en el món local.

I, per últim, quant al punt 6, nosaltres plantejàvem simplement afegir el comentari que el Ministeri Fiscal manté en tot cas l'acusació pública i que, per tant, la defensa dels interessos públics està garantida, per deixar clar que no decau aquesta defensa encara que no hi hagi una acusació expressa per part de la institució pública. No ens l'han acceptat, aquesta esmena, i, malgrat això, també farem l'esforç i els el votarem a favor, perquè estem convençuts que hi ha casos...

La presidenta

Senyor Castillo, ha esgotat el temps.

Carles Castillo Rosique

...i moments en què no només és acceptable, sinó que és desitjable, que la institució pública es presenti com a acusació.

Gràcies.

La presidenta

A continuació, té la paraula el senyor Matías Alonso, del Grup Parlamentari de Ciutadans.

Matías Alonso Ruiz

Gràcies, senyora presidenta. Bé, jo ho faig per defensar també les esmenes que ha presentat el nostre grup parlamentari.

Dir que a Ciutadans en cap moment ens ha semblat que hi hagués alguna espurna, ni tan sols, de demagògia en una moció que toca una qüestió seriosa que té a veure amb la seguretat, una seguretat que nosaltres definim clarament com un bé essencial. Crec que és una visió compartida per una immensa majoria en aquest hemicle. Però, en tot cas, depèn de molts funcionaris, de molts agents de l'autoritat, a Catalunya i arreu del conjunt d'Espanya. Per tant, hem de reiterar el nostre agraïment per l'esforç que fan aquests funcionaris, que treballen sovint en situacions complicades, en situacions fins i tot adverses.

I és cert que aquesta moció se centra especialment en el Cos de Mossos d'Esquadra, encara que fa una referència a la necessitat d'establir, o de millorar, o de treballar, el Pla de seguretat vigent i establir un nou pla general de seguretat de Catalunya per als propers anys. Nosaltres hi estem d'acord. Aquí no hi hem presentat cap esmena.

Hi han dos altres punts d'aquesta moció... Pel que fa a la planificació de les convocatòries, és veritat que hi ha una incidència clara en una qüestió pressupostària, però també és veritat que hi ha un carència gran, hi ha una separació, un *gap*, molt gran, entre el que és l'actual plantilla del Cos de Mossos d'Esquadra i les necessitats que ja es van establir per part de la Junta de Seguretat de Catalunya fa molts anys –fa deu anys, que es van establir aquestes necessitats– i que estem per sobre dels 1.000 agents de dèficit; 1.200 agents aproximadament, el dèficit actual que té el cos respecte a aquella necessitat. Per tant, tot i que tenim una certa prevenció pel fet que es faci d'una forma generalitzada convocatòria d'oposicions..., o per entrar al Cos de Mossos d'Esquadra de forma interadministrativa, pensem que sí que és veritat que hi ha una mancança important i que pot ser una via ràpida de començar a pal·liar aquest dèficit que els deia.

Nosaltres, en tot cas, als tres primers punts de la moció no hi hem presentat cap esmena.

Hem presentat dues esmenes referides al punt 4, que fa referència a l'ús d'arma llarga. Jo crec que ho hauríem de desmitificar. No es tracta que els agents de seguretat ciutadana s'hagin de passejar pels nostres carrers dotats d'aquest tipus d'armament, no és això, sinó que tinguin aquesta capacitat de resposta davant d'una criminalitat determinada que pot posar en greu risc la seguretat dels agents i també la seguretat del conjunt dels ciutadans.

Per tant, és per millorar aquesta capacitat de resposta, que nosaltres sí que hi estem, doncs, d'acord amb matisos, perquè hem presentat una esmena a la proposta inicial del Partit Popular, i la nostra esmena va en la línia de la necessitat que l'ús d'aquestes armes es faci amb les màximes garanties de seguretat i d'eficàcia per part dels agents que les hagin de fer servir. Per tant, es necessita una formació específica per a l'ús d'aquest tipus d'armes i es necessita també una instrucció continuada en l'ús d'aquestes armes, per no perdre aquesta capacitat de resposta i, sobretot, per no posar en perill, en risc, doncs, altres..., els ciutadans, el conjunt dels ciutadans, amb l'ús d'aquestes armes. Per tant, dirlos que nosaltres aquest punt també el votarem a favor.

Hi ha un apartat concret que fa referència al «top manta». Nosaltres vam presentar una esmena que feia referència només a treure, doncs, l'expressió «d'ofici», pensem que no calia posar-la. Però sí que és cert que ja hem vist una tendència a minimitzar aquesta qüestió, i és veritat que hi ha gent que està sent explotada en aquest tràfic il·legal de mercaderies. Això és una realitat social, és una realitat avui dia a molts indrets de Catalunya i, com hi feia referència el senyor Villagrasa, doncs, a l'Àrea Metropolitana de Barcelona, a la mateixa ciutat de Barcelona, però també a moltes localitats, sobretot en èpoques de turisme, en què aquest tràfic il·legal de mercaderies està plenament vigent.

Però nosaltres pensem que s'ha de fer aquesta pedagogia i li demanàriem també al conseller d'Interior, en aquest sentit, doncs, que ho treballi en l'àmbit de les juntes de seguretat en les diferents entitats locals, perquè estiguin conscienciats que es tracta no només de combatre, de lluitar contra un tipus de delinqüència econòmica concreta, sinó també contra un tipus d'explotació de les persones que està fent molt de mal, no només als comerciants, sinó a aquelles persones que estan sent explotades.

Anunciar que el nostre vot al conjunt d'aquesta moció serà favorable.

Moltes gràcies.

La presidenta

A continuació, té la paraula el senyor Joan Josep Nuet, de Catalunya Sí que es Pot.

Joan Josep Nuet i Pujals

Gràcies, presidenta. Jo crec que el Partit Popular, en aquesta cambra, en temes de seguretat ha de prendre una decisió: si fa servir el debat de seguretat per fer demagògia antiindependentista o li dóna al tema de seguretat la profunditat i el rigor que necessita un debat d'aquesta importància. A Madrid vostès diuen que això és un tema d'estat, i aquí haurien de dir que és un tema de país, encara que cada u entengui el país com cregui convenient.

Per tant, aquesta moció té dues parts: una part raonable, que és una part del seu cor, perquè en temes de seguretat vostès intenten ser rigorosos, però té una altra part que se'ls en va, aquesta voluntat de fer demagògia, també en aquest tema, en contra de determinades idees polítiques.

Per tant, nosaltres li votarem a favor la seva part bona, eh?, la seva part de doctor Jekyll, i li votarem en contra l'altra part, perquè evidentment no la podem compartir i no han recollit les nostres esmenes. Tres esmenes, hem presentat.

La primera: el debat de les armes llargues. Nosaltres pensem que és bàsicament un debat que s'ha de concentrar en els protocols d'actuació policial. És la policia qui sap si s'ha de portar pistola, metrallera, subfusell, casc o botes, i que el Parlament de Catalunya hagi de posicionar-se sobre aquest tema..., miri, això no és com el canvi d'hora, que a l'estiu fem servir l'arma llarga i a l'hivern la retallem. Ara bé, acceptarem i votarem a favor de la transacció que vostès han pactat amb Junts pel Sí, perquè pensem que el redactat que finalment proposen és raonable; però, ho repeteixo, bàsicament és un criteri policial. Nosaltres estem d'acord que els Mossos portin armes llargues, ho vull deixar clar; però ells han de saber com es transporten, el tipus de formació i, evidentment, quan, en quin lloc i de quina manera.

Els altres dos temes. El tema del «top manta». Mirin, aquí cometem un error. No facin servir els Mossos per fer d'oposició a l'Ajuntament de Barcelona. Si volen fer d'oposició a l'Ajuntament de Barcelona, facin; però deixin els mossos tranquils. Al tema del «top manta», els Mossos, evidentment, han d'actuar dins de les seves competències i dins la llei, amb això estem d'acord. Ara bé, coordinació amb la Guàrdia Urbana; però no a Barcelona: a Barcelona, a Badalona i a tot arreu. Perquè el tema del «top manta», qui primer ha d'organitzar en un municipi les accions per prevenir i curar aquest fenomen és la Guàrdia Urbana, i, per tant, els Mossos han d'actuar en col·laboració amb la Guàrdia Urbana. I, com vostès no recullen la idea de la col·laboració amb la Guàrdia Urbana, no els ho votarem a favor. I perquè darrere d'aquest punt hi ha la seva oposició a l'Ajuntament de Barcelona, que han fet del «top manta», per desgràcia, un ús populista i demagògic. I, per tant, nosaltres no fomentarem aquest ús de criminalització del debat del «top manta», que també ens preocupa.

I, finalment, el darrer punt sobre les actuacions dels Mossos, el seu paper de denúncia, en judicis, etcètera. Miri, nosaltres no compartim el fons del que vostès volen dir, no el compartim. Aquí, en aquest país, qui ha portat una iniciativa d'enduriment de penes i de repressió és el Partit Popular, amb la llei mordassa i els canvis en el Codi penal, que van tenir el nostre vot en contra; i vostès van ser l'únic partit –l'únic–, sols, amb la seva majoria absoluta a Madrid, que van votar aquestes iniciatives.

Per tant, nosaltres defensem que l'actuació policial als carrers ha de prevenir els drets i llibertats dels ciutadans: el dret a vaga, el dret a manifestació i el dret a la lliure expressió, sempre en un marc de seguretat. Perquè vostès estan molt preocupats pel «top manta», estan molts preocupats pel jovent català que ocupa espais que no tenen altra finalitat, però, en canvi, de la gent de Panamà que ha robat a mans plenes, vostès no en parlen. Facin mocions d'aquests temes, que sí que això afecta la seguretat del país.

La presidenta

Senyor Nuet...

Joan Josep Nuet i Pujals

...els ho puc assegurar.

(Aplaudiments.)

La presidenta

...ha exhaurit el temps. A continuació, té la paraula el senyor Lluís Guinó, del Grup Parlamentari Junts pel Sí.

Lluís Guinó i Subirós

Gràcies, presidenta. Conseller, senyors diputats, aquesta moció, tot i que hauria de ser una moció que, per qüestions de seguretat, hauria de ser..., o hauria de ser, sobretot, consensuada –de fet, s'han exposat els diferents posicionaments dels grups parlamentaris fins ara, i, certament, hi ha una relativa coincidència en diferents aspectes–, el que sí que volia dir, en primer lloc, és que aquesta és una moció en què el Grup de Junts pel Sí va presentar unes determinades esmenes i que algunes d'elles s'han acceptat. Per tant, també vull dir que el resultat final de l'acceptació d'aquestes esmenes, d'alguna manera, justifica un posicionament de Junts pel Sí en determinades qüestions que no necessàriament són coincidents del tot amb les del proponent de la moció. Per tant, no és una moció que faci el Partit Popular i que els altres grups parlamentaris, d'alguna manera, ens hi adherim, sinó que és el Partit Popular que accepta unes determinades esmenes en determinades qüestions que, a més a més, són compartides per diferents grups parlamentaris. I anem a concretar en quins temes, perquè em sembla important que quedi clar.

Hi ha hagut el primer punt, que és una esmena acceptada per part del Partit Popular, que fa referència al pla de seguretat. El pla de seguretat està redactat, està, pràcticament finalitzat, i del que es tracta, certament, és d'anar-lo implementant a mesura que les disponibilitats pressupostàries, per una banda, i la mateixa planificació del Departament d'Interior permetin implementar aquestes mesures; però el pla de seguretat existeix, com a tal, com a document. I, per tant, el que nosaltres proposem és que aquest punt es pugui aprovar amb el màxim de consens. Certament, és un document que està obert a totes les aportacions que puguin fer els grups parlamentaris, i que seria especialment interessant que els grups parlamentaris revisessin el pla i que hi fessin les seves aportacions.

Un altre aspecte important d'aquesta moció són els punts 2 i 3, que són els que nosaltres rebutjarem. I els rebutjarem, bàsicament, per una qüestió que té a veure amb una qüestió pressupostària i econòmica. És evident que es necessiten més mossos d'esquadra; és evident el compromís del Govern que s'han de convocar noves places de mossos d'esquadra, però és evident també –i és en això en què per part de Junts pel Sí demanem la comprensió dels altres grups parlamentaris– que hi ha determinades coses que només es poden fer si hi ha pressupostos. És, des del meu punt de vista, incongruent demanar increment de determinades partides pressupostàries, si un no està disposat a aprovar uns pressupostos. Els punts 2 i 3 són qüestions que tenen a veure amb política pressupostària, senyor Coscubiela, sí, sí. No es pot estar demanant... –li ho dic a vostè perquè he sentit la remor de la seva veu i li responc directament. (*Veus de fons.*) Ah!, parlàveu del Barça, fantàstic; però estem parlant de seguretat i és més seriós que parlar del Barça. (*Remor de veus.*) Jo li dic: pressupostos, mesures i noves convocatòries amb pressupostos aprovats; sense pressupostos aprovats i amb pròrrogues pressupostàries no es pot fer.

I per això rebutjarem aquests dos punts d'aquesta moció, per qüestions estrictament pressupostàries. I, considerem que quan un grup parlamentari fa una proposta que té afectació pressupostària, ha d'estar disposat a negociar pressupostos i, a més a més, fins i tot, a aprovar-los en un moment determinat.

Pel que fa a les armes llargues, és una qüestió en què celebro que hi hagi certa coincidència entre la majoria de grups parlamentaris. Nosaltres entenem que l'ús de les armes llargues, en un moment determinat, ja s'ha portat a terme; que la percepció de la societat respecte a aquesta qüestió ha estat prou acceptada, però entenem també que l'ús de les armes llargues només s'ha de portar a terme en situacions excepcionals, en situacions extraordinàries i sota unes garanties que, certament, s'han d'articular a través dels protocols, tal com ha dit el diputat del Partit Socialista. Garanties i protocols: bàsic i fonamental.

I, en darrer terme, dues qüestions –perquè em queda molt poc temps– que fan referència al «top manta», a les qüestions que fan referència a intensificar la tasca dels Mossos d'Esquadra en la qüestió del «top manta». Jo voldria no deixar passar l'ocasió per considerar que la problemàtica del «top manta» no és només una problemàtica policial. No es pot resoldre la qüestió del «top manta» en una vessant estrictament repressiva. Hi ha una qüestió social al darrere, hi ha una qüestió... –gràcies; el senyor Coscubiela em dona (*remor de veus*)..., em diu que molt bé...

La presidenta

Silenci, si us plau.

Lluís Guinó i Subirós

Qui ha set? –qui ha set? (*Veus de fons.*) Gràcies; de fet, amb en Nuet coincidim habitualment.

Bé, la qüestió és que nosaltres considerem, realment, que el «top manta», només amb qüestions de caire policial, no es resoldrà. I entenem que des d'una perspectiva més transversal i més interdepartamental és probable que resolguem amb major mesura la qüestió del «top manta».

I, en darrer terme, pel que fa a la renúncia d'accions –i ja acabo–, certa...

La presidenta

Senyor Guinó.

Lluís Guinó i Subirós

Digui'm.

La presidenta

Ha exhaurit el temps.

Lluís Guinó i Subirós

Doncs, pel que fa a la renúncia d'accions, s'ha acceptat l'esmena que havíem presentat, i el plantejament de Junts pel Sí és fer la renúncia d'accions quan l'acció de la fiscalia ja defensi els interessos...

La presidenta

Que ja ha exhaurit el temps, senyor Guinó.

Lluís Guinó i Subirós

Gràcies, presidenta.

La presidenta

Per a fixar la seva posició, té la paraula la senyora Mireia Vehí, de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent.

Mireia Vehí i Cantenys

Bé, bon dia. Nosaltres hi votem en contra; no podia ser d'una altra manera. Entenem que aquesta moció, lluny de plantejar mesures concretes o accions concretes, és un posicionament totalment ideològic en termes de seguretat, un posicionament de què nosaltres estem als antípodes. M'explicaré.

Es fa molt èmfasi en els delictes amb relació a maners, furt i robatoris a patrimoni, etcètera. És clar, a nosaltres, ens preocupen molt més delictes com els «papers de Panamà», que ha dit el diputat; la trama Gürtel... –que porto fotos perquè el diputat l'altre dia les portava–, la trama Gürtel, que em sembla que sabrà de què va, o els sobres, el cas Bárcenas. Per tant, diguéssim, ens sembla bastant hipòcrita parlar que la delinqüència i el problema de seguretat són els petits delictes o els delictes de venda al carrer. Maners *versus* banquers, podríem dir. Ja ho saben, que estem ideològicament molt contraposats.

Quant a les places de mossos..., és clar, tenim una de les ràtios de policies més altes d'Europa. De fet, demanen això, en aquesta moció, tot i que això ja estava aprovat a la Comissió d'Interior; a la legislatura passada es va aprovar una ràtio de 4,5 mossos per habitant. És clar, a nosaltres això ens sembla estratosfèric. Si mirem estadístiques policials del Cos de Mossos d'Esquadra, les últimes que hi ha penjades a la web del departament, el 85 per cent dels delictes són de patrimoni, dels delictes en els quals intervé la policia i, evidentment, dins dels delictes de patrimoni hi ha robatoris i furt a petita escala, diguem-ne. Per tant, es persegueix el robatori i furt a petita escala, i és de rebut que les presons estan plenes de pobres.

És clar, nosaltres situem l'arrel del conflicte molt més en la desigualtat i en la diferència en termes de classe que en la presència policial. Segons el nostre punt de vista, falten metges, falten mestres i falten educadors socials, per una qüestió de seguretat. És clar, llavors vostès demanen armes, armes llargues. Ahir el conseller ja va sortir aquí explicant que compraríem o que ja tenim subfusells de nou mil·límetres, armes curtes, armes llargues. Jo ho he estat mirant..., és clar, és que tenim de tot, eh? Granades *stun*,

camions llançadors d'aigua, tenim armes destinades a la impulsió i projecció de pilotes de cautxú, artefactes fumígens i lacrimògens. És clar, vostès demanen més armes. Nosaltres demanem formació en drets humans, demanem dissolució de la brigada mòbil, demanem dissolució de les unitats que es dediquen a l'ordre públic... Ja ho veuen, les mirades són molt diferents.

Per nosaltres, la seguretat és un terme de moltes dimensions, un terme molt complex, vinculat al benestar de les persones, molt lluny de la criminalització de la dissidència política, molt lluny de la criminalització dels drets i les llibertats. Per nosaltres, seguretat és el que estan fent avui la gent de «Tanquem els CIE» davant del centre d'internament de la Zona Franca, que és encadenar-se perquè aquest centre d'internament no torni a obrir mai més. Sí, per seguretat. Per nosaltres, seguretat és el que ahir va passar a Sabadell, quan seixanta nazis es plantaren davant del centre social de L'Obrera, i els collectius i organitzacions de la ciutat van respondre de manera solidària amb el crit antifeixista. Per nosaltres, això és seguretat. Ja entenem, eh?, que el seu model de seguretat..., entre el seu i el nostre hi ha un abisme. De fet, parlant del seu partit, i a part del que passà al País Valencià, a part de tota aquesta trama Gürtel, –que suposo que ja en tenen tota la informació, perquè diguem-ne que el tema és propi, és familiar, però, si voleu, els la podem passar–, a part d'això, volem recordar també el que passà al País Valencià quan vostès governaven, que els nazis campaven amb impunitat, terroritzant no només l'esquerra, sinó tota la població del País Valencià.

Per tant, nosaltres, l'únic que ens queda dir és dir que hi votarem en contra, i que no passaran, ara i sempre.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

Per a pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula el senyor Alberto Villagrasa.

Alberto Villagrasa Gil

Sí; gracias, presidenta. Señor *conseller*, que antes no le había saludado. Agradecer el debate estos días a los grupos, por el cual se ha podido llegar a varios consensos, aceptando la enmienda 1 y 6 de Junts pel Sí y transaccionando 4 y 5 con Junts pel Sí y Ciudadans, y que gran parte del espíritu de las propuestas del Grupo Socialista se ven incorporadas.

Comenzaré por la representante de la CUP, que es evidente que entre su modelo y el nuestro hay un abismo, porque ustedes no tienen modelo de seguridad. Y es verdad que no tienen modelo, porque usted misma lo ha demostrado a lo largo de su intervención. Y corregirle: los 4,5 policías por mil habitantes no es de Mossos, es del conjunto de todas las policías que actúan en Cataluña.

Sobre la intervención de Catalunya Sí que es Pot, no se preocupe, que no saldrá Mister Hyde, no se preocupe, pero sobre Panamá hay..., se tiene que investigar. No creo que sea cuestión del Gobierno de Cataluña, pero sí que es verdad que, mire, he intentado buscar la ley mordaza en el BOE y no la he encontrado, entonces no sé cómo debatir con usted sobre este tema, porque creo que es una ley que no existe y, por lo tanto, no le puedo decir qué opino sobre una ley que no existe.

Y sobre el Ayuntamiento de Barcelona, nosotros no hacemos oposición sobre el Ayuntamiento de Barcelona; la propia alcaldesa se hace oposición a sí misma, y si reclamamos que actúen los Mossos d'Esquadra es porque ella ha hecho dejadez de sus funciones, dejando que el «top manta» campe a sus anchas por Barcelona. Si quiere, luego, cuando acabe a la una este Pleno, damos una vuelta por el centro de Barcelona y verá la gran diferencia de hoy a hace tres, cuatro o cinco años, cómo está el centro de Barcelona con el tema del «top manta».

Es verdad que el punto número 4 es el que ha generado más debate, que era el de la utilización o no de arma larga por parte de los Mossos d'Esquadra, pero no es alarma social; la alarma viene dada porque estamos en un nivel 4 de seguridad y, por lo tanto, la situación de riesgo es latente y permanente; hasta los propios sindicatos de policía, no solo de Mossos, sino de policía local, están solicitando poder utilizar el arma larga en el patrullaje de seguridad ciudadana. Los propios profesionales son quienes la solicitan, por lo tanto, no es un tema de alarma social. El terrorismo yihadista no avisa, y el valor que le da a la vida es cero y, por lo tanto, las medidas han de ser contundentes. ¿Qué es

lo que justifica algunas medidas? Se lo explico: Bruselas, Londres, París, Madrid, Boston, Nueva York, Paquistán, Siria, Nigeria, Egipto y unos cuantos países más. Esto es lo que causa la alarma para tomar según qué medidas y tomarnos en serio lo que es el terrorismo yihadista.

Muchas gracias.

La presidenta

Cridem a votació; de moment, estem cridant a votació.

(Veus de fons.) Per què em demana la paraula, senyor Guinó?

Lluís Guinó i Subirós

Per demanar la votació separada de tots els punts, presidenta.

La presidenta

D'acord.

Lluís Guinó i Subirós

Gràcies.

(*Pausa llarga.*)

La presidenta

Se'ns ha demanat la votació separada de tots els punts. Per tant, començarem votant tots els punts separadament.

I començarem votant pel número 1, pel punt número 1. D'acord? (*Pausa.*)

Comença la votació.

Ha quedat aprovat per 124 vots a favor, 10 en contra i cap abstenció.

A continuació, votarem el número 2.

Comença la votació.

Ha quedat aprovat per 124 vots a favor, 10 en contra i cap abstenció.

A continuació, votarem el número 3.

Comença la votació.

Ha quedat rebutjat per 63 vots a favor, 71 en contra i cap abstenció.

A continuació, votarem el punt número 4.

Comença la votació.

Ha quedat aprovat per 108 vots a favor, 10 en contra i 16 abstencions.

A continuació, votarem el punt número 5.

Comença la votació.

Ha quedat aprovat per 113 vots a favor, 21 en contra i cap abstenció.

A continuació, votarem el punt número 6.

Comença la votació.

Ha quedat aprovat per 113 vots a favor, 21 en contra i cap abstenció.

(*Alguns aplaudiments.*)

El dotzè punt de l'ordre del dia és: Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la disminució d'inscripcions d'estudiants a les universitats i la precarietat laboral del personal docent i investigador i del personal d'administració i serveis, presentada pel Grup Parlamentari de Catalunya Sí que es Pot.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la disminució d'inscripcions d'estudiants a les universitats i la precarietat laboral del personal docent i investigador i del personal d'administració i serveis

302-00020/11

Per exposar-la, té la paraula el senyor Joan Giner.

(*Remor de veus.*)

Demanem silenci, si us plau, per poder començar.

Joan Giner Miguélez

Molt bon dia a tothom, presidenta, diputats, diputades... Primer de tot, crec que és important que fem, des d'aquí, una salutació als estudiants i les estudiantes de les universitats catalanes, perquè han tingut una iniciativa que jo crec que hem de compartir la majoria –dic «la majoria», potser no tots– de la cambra, que és la iniciativa de fer els

referèndums sobre el 3+2 a les universitats; uns referèndums que el que han comportat és una gran participació, però això no és l'important, sinó que l'important és que és una eina que ha creat consciència, és una eina que permet polititzar, que permet crear aquesta consciència crítica que permet fer que l'estudiantat o la universitat no sigui només una màquina de crear coneixement, sinó, alhora, de generar sinergies i de generar un teixit social que és el que cal a aquest país per poder tirar endavant.

I és que alguns no entenen la universitat només com una màquina de crear treballadors, i, menys, treballadors precaris, sinó que entenen la universitat com una màquina de crear ments brillants, capaces de transformar la realitat que ens envolta, i és la màgia d'aquest moviment estudiantil, aquesta cosa que aporta de més, aquest valor afegit –paraula que els agrada molt utilitzar–, el que aporta, diguéssim, aquest moviment.

I, per últim, per acabar aquesta salutació, entendre que els moviments estan nexats i que ara mateix a França hi ha les acampades a les places, que a molts ens recorda, aquest aire, el del 2011, d'un 15 de maig, i des d'aquí una gran salutació perquè és el moviment estudiantil, també, en aquest cas el francès, el que s'ha declarat en vaga en solidaritat.

Felicitar també l'Observatori del Sistema Universitari, aquests professors i professors organitzades que ens han donat dades i estudis sobre com està la universitat –és una informació que hem pogut utilitzar per generar aquesta moció, que us plantejarem ara–; els sindicats de PAS i PDI, que hi han col·laborat, així com els sindicats estudiantils, que ens han ajudat en el redactat final.

I, per últim, felicitar la predisposició de, en aquest cas, tots els grups parlamentaris, cal felicitar-ho, des dels companys del PSC, als quals hem acceptat moltes de les esmenes; de Junts pel Sí, que ha estat molt preocupat i molt a sobre d'aquesta moció, o als companys de la CUP, amb els quals hem col·laborat des del principi, en la redacció d'aquesta moció, sense deixar-me el PP i Ciutadans, que hem pogut, també, transaccionar i hem pogut arribar a acords profunds; aquesta disposició a poder treballar perquè això no acabi en aigua de *borrajas*, sinó que acabi en alguna cosa real.

I, ja, parlant de la moció en si, no em repetiré en moltes coses que vam dir en la interpellació, no estem aquí per perdre el temps. Hem arribat a un acord fort en què cal un informe sobre com es finança la universitat; exactament volem saber com es calculen els preus dels crèdits dels estudiants, d'aquesta càrrega docent, i exactament volem saber quina càrrega docent s'aplica al professorat en aquest càlcul, perquè entenem que hi ha molts professorats que no dediquen totes les seves hores a la docència, sinó també a la recerca, i el que volem és dirimir exactament això per al càlcul que dèiem de la Llei 14/2012, de l'Estat espanyol.

Creiem que cal abaixar les matrícules, i és una cosa en què no hem arribat potser a un acord amb tothom. Entenem la idea de la tarifació social, però també entenem que les matrícules han pujat entre un 60 i un 290 per cent. I, sí, estem comptant el canvi de model a Bolonya, però per molts Bolonya va ser una pujada sobtada de matrícules i poc més, en realitat; totes les promeses que ens feien en aquell moment no es van acomplir, i diguéssim que en els últims cinc o sis anys hem tingut una pujada tan gran que creiem que el que cal és començar a revertir-les, sempre –i és una cosa molt important– tendint cap a la gratuïtat d'aquestes matrícules, com a molts països europeus, perquè molts entenen la universitat com un servei social que dóna..., un servei públic que dóna servei a tota la societat i no com un servei a part.

Per últim, i per anar acabant, cap carrera professional «sesgada» per motius de classe, i quan diem «carreres professionals» ara hem de començar a parlar de graus i màsters. Per nosaltres, a partir del curs que ve, no hi hauria d'haver cap diferència de preu entre graus i màsters, i això garantiria que qualsevol estudiant, vingués d'on vingués, pogués cursar la seva carrera professional amb tranquil·litat.

I ja des d'aquí, una salutació a la Mercè, que és una de les treballadores readmeses del capítol VI de l'Autònoma, que ha guanyat el seu judici fa poc, i un cas més que demostra com el capítol VI de l'Autònoma està «plagat» d'irregularitats, està «plagat» de precarietat, i el que demanarem és que el Govern iniciï una investigació i posi solució a aquesta disbauxa en la contractació del capítol VI de l'Autònoma.

I res més; agrair de nou als grups parlamentaris la disposició a parlar, i per això demano que donin suport a la moció.

(*Alguns aplaudiments.*)

La presidenta

A continuació, per a defensar les esmenes presentades, té la paraula el senyor Antoni Castellà, de Junts pel Sí.

Antoni Castellà i Clavé

Gràcies, senyora presidenta. Senyors i senyores diputats, des de Junts pel Sí també considerem que és bo que tinguem un debat en aquest curt temps sobre el sistema universitari, el sistema universitari català, que no deixa de ser un dels sistemes referents al món; som un país amb 7 milions d'habitants –amb 7 milions d'habitants–, que, en els últims rànquings d'universitats de menys de cinquanta anys, tenim tres universitats entre les cent primeres del món. Ahir mateix sortia un altre rànquing en el qual tenim, de les set públiques, cinc entre les cent primeres d'Europa. Sense tenir estat i amb 7 milions d'habitants, això vol dir fer recerca.

Però deixi'm fer una referència, entrant ja al diputat Giner, a algunes de les reflexions; ho vull dividir en tres blocs. A la primera, en els punts primer, segon, tercer i quart, estem parlant sobre quin és l'equilibri entre l'aportació de l'estudiant i el sosteniment públic, i en el debat –i ja hi entrarem en el seu moment– de si la qualitat docent es pot deslligar de la qualitat investigadora del nostre professorat: una universitat que senzillament faci docència sense recerca deixa de ser una universitat de qualitat, ho deixa de ser, automàticament, i la capacitat docent d'un professor és la seva capacitat també de recerca.

Però en qualsevol dels casos estem disposats, per descomptat, a donar suport al fet que es doni transparència a com es calcula l'aportació pública i la privada, tot dient-los, senyors i senyores diputats, que ja hi va haver una denúncia i que hi ha sentència en ferm del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya que, analitzats els costos, diu, la sentència –per cert, del 5 de juny del 2014–, diu: «L'aportació dels estudiants és el 20 per cent del cost.» I això és sentència en ferm: 20 per cent del cost. Per tant, tenim un sistema, com ha de ser, públic, subvencionat en el 80 per cent.

Ara bé, en els punts 3 i 4, que no hi podrem estar d'acord, el plantejament és retornar als preus del 2011. I, en principi, aquest diputat i en nom de Junts pel Sí hauríem de dir, per descomptat, que podem estar d'acord com a filosofia que qualsevol servei públic no tingui cap cost per al ciutadà. Però, fixin-se, en el 2011, el que vam establir és la sostenibilitat del sistema d'universitats i recerca al nostre país. Vostès mateixos el 2011 deien: «Escollin, no es pot fer només polítiques de retallades.» I hi vam estar d'acord. I, per tant, vam pensar en una part en ingressos. Però com ho vam fer? Perquè els senyors i senyores diputades ho tinguin clar: a Catalunya és dels pocs llocs a Europa en el qual les tarifacions són socials, els preus són per renda.

I, per tant, sorprenentment, el que avui es planteja aquí és reduir el preu a les rendes altes d'aquest país. Que quedi clar. Jo puc entendre el suport del PP, i el puc entendre, de Ciutadans. És més, quan vam fer el sistema de preus per renda, la pressió d'aquest que ara és diputat, que en el seu moment era secretari d'Universitats, venia dels sectors neoliberals, dient: «Vostè està fent doble imposició.» Però en aquell moment no ens podíem permetre senzillament alinear els preus: rendes altes han de pagar més, en un sistema de redistribució de renda en el qual a les rendes baixes els l'abaixàvem. Fixi's, 6.500 estudiants, el 2011, quan es van pujar les taxes, a ells se'ls va reduir el preu a la meitat. Com ho fèiem? Amb els ingressos de les rendes més altes.

Per tant, vull que avui siguem conscients en aquest Parlament que, si això tira endavant, es posa en risc el preu de 6.500 estudiants, perquè a l'abaixar els preus a les rendes elevades no hi haurà sistema de redistribució de renda. I que sàpiguen els estudiants d'aquest país que 6.500 estudiants, si això surt endavant, hauran de pagar el doble del que pagaven fins ara. I, per tant, costa molt d'entendre quin és el capteniment social darrere d'aquesta proposta. *(Alguns aplaudiments.)*

He dedicat gairebé tot el temps..., amb la resta de punts, en el 5 i el 6 i el 3+2 tindrem més debat. Jo crec que el que hem de respectar són els acords del Consell Interuniversitari. Per cert –poc conegut–, el famós decret 3+2 –pels diputats que no siguin de l'àmbit– no diu res; diu que allò que decidia Madrid ara ho decideix Catalunya. Sorprenentment, alguns grups diuen que això ho volen frenar. És que l'únic que diu és: «Allò que definia abans Madrid, només 4+1», el decret diu, «ara faci vostè, comunitat autònoma, el que vulgui.» I resulta que, també sorprenentment, alguns grups...

La presidenta

Senyor Castellà...

Antoni Castellà i Clavé

...diuen: «Ho rebutjo.»

La presidenta

...ha exhaurit el temps.

Antoni Castellà i Clavé

A partir d'aquí, en qualsevol dels casos, només citar que en el punt 7 votarem a favor, en el punt 8 nosaltres votarem a favor i en el punt 9 votarem en contra, perquè representaria, també, ara que estem parlant de complir dèficits, un increment de despesa de 144 milions.

Gràcies, senyora presidenta.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

A continuació, té la paraula el senyor Albert Botran, de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent.

Albert Botran i Pahissa

Bé; gràcies, presidenta. Gràcies al grup proponent i a les intervencions que ens han precedit, perquè posen molts elements de debat sobre la taula. Nosaltres, anunciar que donarem suport a la moció.

I anant entrant a l'articulat concret, sobre el punt primer, a nosaltres ens sembla, doncs, molt pertinent, i ahir ho recordàvem, que ja hi ha una moció que s'hi compromet, d'aquest Parlament, però encara hi podríem aprofundir més, sobre la informació de com s'està aplicant i quin efecte tenen els preus, les taxes i sobretot les beques en aquest accés a la universitat.

El Govern està molt satisfet, i ens ho recorda cada vegada que pot, doncs, del sistema de beques Equitat. Ahir ho defensava el conseller; avui ho ha fet l'exsecretari d'Universitats i diputat de Junts pel Sí, segons el qual, doncs, el 40 per cent de la gent que està rebent la beca és el 40 per cent que ho necessita i el 60 per cent que no l'està rebent és el 60 per cent que ha de pagar el que avui, doncs, li fem pagar.

Deixi'ns que dubtem, d'aquestes dades, d'aquesta complaença que el sistema és social i és just perquè qui més té més paga i qui no té beca és que no n'ha de tenir. Ahir, doncs, podent parlar amb el diputat de Junts pel Sí, li vam poder exposar, per exemple, el cas de gent que és de família pagesa que, com que té una renda, ja no pot accedir a aquesta beca, i té unes terres que tampoc li donen ingressos perquè sigui un potentat, precisament, i, en canvi, no té accés a la beca, perquè hi ha aquest límit de renda. Nosaltres, doncs, aquest primer punt, que és conèixer ben bé l'efecte del sistema de beques en corregir aquests preus, ens sembla pertinent.

Efectivament, els punts 2, 3 i 9 són els punts de pes, els punts gruixuts de la moció, perquè són els que tenen càrrega pressupostària. Nosaltres hi donarem suport, perquè uns estan relacionats amb els altres. Si rebaixem matrícules fem accessible la universitat. És el que estàvem defensant ahir. És la universitat, doncs, que havia tingut uns preus fins que es van començar a implantar les pujades de preus. I, per tant, tornar a aquella situació ens sembla correcte. I, evidentment, doncs, si cauen els ingressos de les matrícules, s'haurien de cobrir amb els pressupostos d'universitats, no deixar els pressupostos de les universitats descoberts amb aquesta caiguda d'ingressos per les matrícules.

El punt 4, evidentment, és un objectiu estratègic, tendir a la gratuïtat de l'educació.

El punt cinquè és el que vam estar defensant ahir des d'aquest mateix faristol, és un acord del Consell Interuniversitari de Catalunya, el d'anar cap a la confluència de preus de graus i màsters, però si té el rang d'acord parlamentari, ho reforça.

Al punt sisè, estem d'acord amb el mapa.

Al punt setè, sobre les places de funcionariat, és evident, doncs, que aquí del que estem parlant no és, doncs, de a qui li correspon..., a quin cos s'han d'adscriure els professionals de la universitat, sinó bàsicament que la creació de PDI en molts casos ha servit per precaritzar les condicions del personal universitari, en el cas, doncs, per exemple, dels falsos associats; és gent, doncs, que se li crea el contracte d'associat perquè la uni-

versitat no té manera de..., o voluntat o manera de crear altres formes, i és una forma precària, no? L'associat estava pensat per a un col·laborador extern, algú que és un professional en una àrea molt concreta, i que, a més, fa unes horetes a la universitat, però avui s'estan donant a gent, doncs, que evidentment no té altra feina, perquè hi ha un 20 per cent d'atur en alguns sectors i estan, doncs, entrant a la universitat per la via dels associats. En el cas de la Universitat Autònoma, doncs, que se'n parla més en concret, doncs, ens sembla molt correcte que es demani que s'hi aboqui una mica de llum.

I, finalment, sobre el punt vuitè, estem d'acord tal com ha quedat. No estàvem d'acord en el redactat inicial: tancar l'aixeta d'un dia per l'altre de les universitats..., d'aquestes universitats a les quals es feia referència, volia dir deixar la Universitat Oberta de Catalunya i la Universitat de Vic al descobert, i són dues universitats, en concret, que compleixen una funció important en la nostra societat i en l'ordenament dels estudis universitaris al nostre país, eh? Estudiar en català *online* només és possible a través de la UOC i la Universitat de Vic fa una feina, evidentment, d'arrelar en el territori, d'articulació del territori.

I, finalment, la incorporació del punt que ha proposat Ciutadans sobre les famílies monoparentals, doncs, també ens sembla correcte, així que no veiem motiu per haver de votar en contra de cap dels altres punts.

La presidenta

A continuació, té la paraula el senyor Fernando Sánchez, del grup Parlamentari Popular.

Fernando Sánchez Costa

Gràcies, moltes gràcies, presidenta. Senyors i senyores diputats, hem d'agrair al Grup de Catalunya Sí que es Pot que presenti aquesta moció d'una temàtica que no sé si definir com una mica opaca o transparent, perquè és una temàtica de què no es parla habitualment al Parlament de Catalunya, i, per tant, que passa desapercebuda i és positiu que en parlem.

I l'altre dia vam tenir una notícia –l'altre dia vam tenir una notícia– que deia que les universitats catalanes són les millors de tot Espanya, del conjunt d'Espanya. Jo crec que aquesta és una bona notícia per la qual ens hem de felicitar i hem de, sobretot, felicitar als seus responsables. Però, clar, ens podem plantejar –ens ho podem plantejar–: si el Parlament no dedica gaire atenció a aquesta qüestió i les universitats catalanes són les millors, llavors podem extreure dues conclusions o dues hipòtesis. La primera és la confirmació del principi liberal, segons la qual com menys posa la mà l'Administració en els afers de la societat millor va, la societat. I l'altra és que la Secretaria d'Universitats, doncs, ha fet una bona gestió.

Llavors, si la primera hipòtesi és la correcta, hem de lamentar el gir intervencionista que està fent el Govern de la mà d'Esquerra i de la CUP. Si la segona hipòtesi és la correcta, llavors, potser ens podríem plantejar si el seu titular no mereixia més que una presidència d'una comissió parlamentària.

En qualsevol cas, que tinguem bones universitats és una gran notícia perquè el coneixement serà el factor clau en l'economia que ve. La crisi ens ha presentat una economia engreixada, que vivia de la inèrcia, que vivia dels factors exògens, de formacions estructurals, poc competitiva. Llavors, per guanyar competitivitat només hem pogut fer una cosa a curt termini que és una devaluació interna. Era l'única manera de guanyar competitivitat a molt curt termini, però, a mitjà i llarg termini només podem ser competitius a través d'apostar pel coneixement i d'apostar per la innovació.

No podem ni volem competir amb preus a la baixa: hem de competir amb coneixement, hem de competir amb innovació, hem de competir amb creativitat; és a dir, amb una universitat de primera i amb una formació professional excel·lent.

Nosaltres, en aquesta moció, el que demanem és el que hem demanat en altres qüestions en el passat. I, per començar, ens refermem en el nostre compromís amb el 3+2. És curiós, perquè aquesta era una reivindicació de tota la societat i de tots els partits polítics catalans, menys vostès. Però, tothom. Ara, ho aprova el PP, i llavors tothom hi està en contra. Però és la millor fórmula acadèmica per adequar-nos a nivells internacionals, per adaptar-nos a les necessitats del mercat. Clar, el problema és el finançament –el problema és el finançament. Llavors, efectivament, nosaltres, com vam fer amb una moció

que ja vam presentar en l'anterior legislatura, perquè a nosaltres sí que ens ha interessat aquesta qüestió, el que demanem és..., i el que hem demanat és que el quart curs..., el primer curs de màster costi el mateix que els cursos de graus, com ha fet la Generalitat.

L'any 2012, en plena tempesta econòmica, el Govern d'Espanya va aprovar flexibilitzar el cost dels estudis universitaris i que fos cada comunitat qui decidís on volia fixar els preus. I, per tant, la Generalitat amb una decisió sobirana, amb una decisió després sostinguda per Esquerra Republicana de Catalunya va posar els preus més alts de tot Espanya. I això no ho diu el Partit Popular, això ho va dir l'altre dia la directora general de Joventut en comissió, diu: «Això és així, com indiquen tots els informes.» I diuen: «És que no podíem altra cosa.»

Doncs mirin, hi ha altres comunitats autònomes amb una situació financera similar a la catalana, com la Comunitat Valenciana, que té uns preus universitaris un 30 per cent inferiors a Catalunya. I perquè això no quedi en abstracte donaré algunes dades per poder il·lustrar-ho. Medicina, per exemple, a Catalunya costa 2.370 euros; a la Comunitat Valenciana, 1.490. Dret, a Catalunya, 1.516; a València, 1.176.

Per tant, nosaltres pensem que ha arribat l'hora d'abaixar els preus universitaris –ha arribat l'hora. I nosaltres el que hem fet és una transacció, hem arribat per fer-ho de manera possibilista. I hem abaixat, no tornant a l'any 2011, sinó de moment abaixar un 30 per cent i, per tant, anar més o menys al que fa la Comunitat Valenciana.

Veurem avui què vota cada partit. Veurem on es situa cada u. Veureu si la Candidatura d'Unitat Popular perd la seva virginitat després d'haver-nos donat tantíssimes lliçons al món universitari sobre aquesta qüestió, o veurem si deixa penjat el Govern. Però, senyors i senyores del Govern, com diu aquell refrany *castellano*, castellà, que aquest pamflet miserable, doncs, critica: «Tú lo quisiste, fraile mostén; tú lo quisiste, tú te lo ten.»

La presidenta

A continuació, té la paraula el senyor Joan García, de Ciutadans.

(*Remor de veus.*)

Silenci.

Joan García González

Gràcies, presidenta. Diputats, diputades, després de parlar el senyor Fernando, donar-li una creativitat a la intervenció és complicat, però sí que començaré per un fet important.

Senyor Giner, vostè i aquesta moció m'han fet tornar una mica, doncs, a la memòria i a la nostàlgia de la universitat, perquè hi ha una sèrie de reivindicacions que fa molt temps que estan vives a la nostra societat, al nostre món universitari. El fet és que això té una doble lectura. Per un costat, que la universitat l'ha mantingut i el món universitari ha mantingut vives aquestes reivindicacions, això és una cosa positiva; i una altra de negativa és que no s'ha aconseguit trobar solucions per a aquestes reivindicacions. I han passat, doncs, molts anys, hi han hagut governs de tot tipus i hi han partits del seu grup que han estat governant i crec que no han pogut solucionar aquests problemes. Per tant, per un costat, doncs, bé, aquesta doble lectura i aquesta nostàlgia que li agraeixo poder trobar.

També els diré que..., amb respecte, després de dir les coses positives, els diré que hi ha un pèl d'incertesa en aquesta proposta. Per un costat, va des de la proposta més ideològica i més general, que té un cert toc de demagògia –ho hem de dir–, fins a coses molt concretes que entren inclús en l'autonomia de les universitat, com tenim al punt 7, al punt 7.2. Crec que aquest últim punt pot generar certs problemes o podien haver-se generat certs problemes per problemàtiques que plantegen i que nosaltres no podem solucionar directament, però que sí que és evident que amb les modificacions, doncs, nosaltres hi donarem suport.

També creiem que bona part d'aquesta moció només se la creuen vostès estant a l'oposició, i òbviament, saben perfectament que si estiguessin governant aquestes són mesures que no implementarien o que intentarien no implementar mai. O almenys no ho farien sense deixar un important forat a les finances de la Generalitat, tot i que han demostrat que poden fer una cosa i l'altra, i la segona l'han fet fa uns anys, i, de fet, encara estem pagant una bona part dels deutes del tripartit.

Trobem a faltar propostes de model d'universitat. Trobem a faltar propostes a què donaríem suport, com és la despolitització de la universitat, perquè es deixi d'utilitzar la universitat com una eina de construcció de relats partidistes allunyats moltes vegades de la realitat. Evidenciem, doncs, evidentment, que hi han dos models: hi ha el seu model i el nostre model; però, bé, podem afirmar que part de les problemàtiques que també vostès han plantejat o són problemàtiques cícliques, sistèmiques i que nosaltres, doncs, les hem de corregir, per això, doncs, hem intentat treballar en una proposta general.

També és veritat que aquestes problemàtiques sistèmiques ens porten a demanar un altre cop que hem de parlar, hem d'entrar a un debat sobre molts dels punts que aquí es plantegen: preus, es parlava també de l'equitat entre preus de graus i màsters. Jo crec que s'ha de parlar de tot això, però s'ha de parlar en un debat més general, no?

Nosaltres veiem la universitat com el centre d'un sistema més ampli, un sistema de coneixement més ampli, juntament amb altres parts del sistema, com poden ser els centres de recerca o el centre de transferència. Un sistema que, de fet, ha de ser la base del canvi del sistema productiu en què estem, i una fórmula real per treballar contra la precarietat, que és la base, per desgràcia, de l'actual sistema productiu espanyol –i, evidentment, català.

Per tant, la universitat no pot ser una institució aïllada, ni tancada, ni rígida, sinó que ha de constituir-se en part d'un sistema global, i un sistema global de solucions; i ha de ser una universitat de qualitat, això no ho hem d'oblidar mai: de qualitat i oberta.

Crec que aquí no estem en la mateixa línia. Però és evident que hi ha una realitat, i és que tenim les... –ja ho han dit aquí–, les matrícules i les taxes més cares de tot Espanya, i això ho hem de corregir. I, per tant, és per aquest motiu pel qual crec que hem trobat la forma de consensuar una sèrie de punts.

Nosaltres no podem votar a favor dels punts 4 i 5, perquè creiem, tornem-ho a dir, doncs, que..., bé, que no podem donar suport a un model d'universitat inviable econòmicament, que creiem que és inviable i que s'allunya molt de la nostra idea d'universitat de qualitat i global. Nosaltres volem ser responsables i no generar hipoteques de coherència futura, perquè volem governar en un futur. Per tant, no volem dir coses que després no puguem assumir. I ho farem ara i ho farem sempre en aquest Parlament.

A la resta de punts, ja hem dit que els hem consensuat, els donarem suport. I agraïm que el punt 10, on hem introduït aquesta modificació, que les famílies monoparentals puguin tenir les mateixes bonificacions que les famílies nombroses, doncs, es pugui aprovar.

Per tant, sí que després d'aquí crec que tindrem una reducció de preus per a l'any que ve en matrícules...

La presidenta

Senyor García...

Joan García González

...una millora...

La presidenta

...ha exhaurit el temps.

Joan García González

...acabo, senyora presidenta–, millora de condicions laborals, millor finançament i més bonificació. Per tant, crec que el resultat no és dolent del tot.

Gràcies.

La presidenta

A continuació, té la paraula el senyor Pol Gibert, del Grup Parlamentari Socialista.

Pol Gibert Horcas

Gràcies, presidenta. Bon dia, diputats i diputades. Avui tenim a debat un tema que és vital per a milers de persones i, com que s'ha dit en aquesta cambra, un tema que moltes vegades no surt en aquest Parlament.

És un tema que, des de fa cinc anys, està en boca de molts joves que no veuen en l'accés universitari una solució de futur per a ells. I no perquè no sigui una formació de qualitat, que moltes vegades es dona al nostre sistema educatiu, sinó perquè, since-

rament, algunes vegades no hi poden accedir. I tot i que tenim dades –i l'exsecretari d'universitats abans n'ha dit alguna–, doncs, tenim casos, que coneixem tots i prioritàriament els que som més joves i tenim companys en edat d'estudiar, doncs, ho podem comprovar directament.

I ficaré un cas molt personal, perquè també il·lustra una mica com està la situació en aquests moments. Jo vaig acabar la meua carrera el 2008; pagava 600 euros, aproximadament, cada curs. Tres anys de diplomatura: 1.800 euros. Doncs, ara mateix, un estudiant pot pagar 1.800 euros per un sol curs, amb la qual cosa, triplica el seu preu de la carrera.

Vull dir, això és una realitat. Vull dir, això ho trobarem al carrer i ho trobarem a qualsevol jove que t'ho pot comentar, no?

Ens trobem en un moment..., amb una tempesta perfecta; amb un mercat laboral que no absorbeix el talent jove, perquè no troba sortida, i en un moment on la gent busca refugi en la formació i tampoc hi pot accedir moltes vegades. Nosaltres creiem, doncs, que trobem un context d'exili econòmic com el que estem vivint aquests dies.

Aquesta moció el que intenta fer és apaivagar uns focs urgents que té la universitat. Veiem com, principalment, ataca el tema del personal precari, que s'ha de comentar en aquest Parlament, i també el tema urgent de les taxes, que és un factor evident que condiciona l'accés universitari.

Però també creiem que, a part dels temes que tracta la moció, cal parlar profundament del que volem fer amb la nostra universitat. Cal parlar d'un model de finançament, que se'n parla tangencialment en aquesta moció. Cal parlar de com compaginem recerca i docència, un tema vital per al futur del nostre sistema educatiu. Cal parlar, evidentment, de si volem un sistema gratuït completament, un sistema de futur que pugui ser així, com és a altres països d'Europa. Cal parlar –i és un tema que el Parlament ha d'agafar– de les pràctiques i els becaris que produeix la nostra universitat, un sistema d'explotació laboral, directament, que precaritza encara més el treball dels i les joves.

Pel que fa a les esmenes que s'han treballat en aquesta resolució, en aquesta moció, dir que..., donar les gràcies també al Grup de Catalunya Sí que es Pot i al company Giner, que n'ha acceptat moltes, que han treballat conjuntament aquests darrers dies, no?, i que han estat, en el cas del PSC, àmpliament recollides per la moció final.

Dir, sobretot, que nosaltres votarem a favor d'aquesta moció perquè creiem que afecta dos problemes urgents que no podem passar més temps sense tractar.

Un, el tema de les taxes. Encara que sigui, com finalment recull la moció, un 30 per cent, creiem que ja és un senyal cap al món exterior del que vol fer aquest Parlament, del que vol fer molta gent d'aquesta cambra, que és intentar alleugerir la pressió que han tingut famílies i estudiants que depenien de la seva butxaca per accedir al sistema universitari. I també perquè tenim casos propers en els quals veiem estudiants que estudien un any, el següent deixen d'estudiar per treballar i reunir més recursos per seguir estudiant, i això, en un sistema d'un país del segle XXI, un país desenvolupat, i que ens volem emmirallar en països d'Europa, és senzillament intolerable.

I l'altre –perquè és un tema que també s'ha de tractar i creiem que se n'ha de fer bandera en els propers anys– és el tema de com precaritzem el nostre professorat. Si volem un sistema de qualitat, amb professorat i docents que siguin referents a nivell europeu, el que no podem fer és fer contractes precaris, on tots sabem que hi han professors altament qualificats, amb estudis a l'estranger, amb tot tipus de currículums, amb una experiència brutal, i els estiguem pagant quatre duros i miserablement. I, és més, a vegades els estem requerint tant d'esforç en la docència per intentar sobreviure, que han de deixar les seves carreres en recerca aparcades durant els anys vinents.

Per tant, creiem que aquesta moció és necessària, és molt oportuna, i creiem que és un punt d'inici per començar a treballar en el model universitari de cara als propers anys. Esperem que aquest Parlament ho puguem fer i parlar-ne àmpliament i profundament.

Gràcies.

La presidenta

Per a pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula el senyor Joan Giner, de Catalunya Sí que es Pot.

Joan Giner Miguélez

Gràcies, presidenta. Diputats, diputades; primer, agrair el to d'algunes intervencions, en aquest cas del company de la CUP, l'Albert Botran, i del Pol, del PSC. Comparteix realment molt les seves intervencions i crec que podem seguir treballant en el futur sobre aquest tema.

Responent al company de Junts pel Sí, tenim, diguéssim... Primer, no volem separar docència de recerca, no –no. O sigui, òbviament, entenem que una bona docència va lligada a una bona recerca. Ara, estem parlant del càlcul concret de les càrregues docents, no?, si... Perquè ens entenguem, eh?, perquè no...

I en el tema de la tarifació, aquí tenim un conflicte de model polític. És a dir, la bona intenció o les bones paraules que usen vostès són: «Anem a fer una tarifació social a la universitat», no? O sea, quien lo use, que lo pague, ¿no? Això sembla com..., diguéssim, és un model públic..., és un model que no és públic en realitat, és un model que és com concertat. Nosaltres creiem en la tarifació social, i ho hem dit molts cops com a grup parlamentari, en un sistema fiscal progressiu, molt més progressiu que l'actual, i sobre el qual ahir mateix el Coscubiela va fer unes propostes al vicepresident d'Economia perquè això fos així. Per nosaltres, aquest és el model. Llavors, aquí podem estar discutint, en el futur, com ho fem. Per això proposem la baixada de les matrícules i no creiem que sigui la fi del sistema universitari, sincerament.

I respecte..., el tema de l'autonomia universitària, al company de Ciutadans, nosaltres creiem que l'autonomia universitària, bé, és relativa, perquè respectar l'autonomia universitària en el moment que hi ha un 20 per cent de contractes sota frau de llei a l'Autònoma, doncs, és jugar amb la precarietat de molta gent dient «No, no; autonomia universitària.» En aquest cas el Govern té la obligació, i en molts més, d'entrar i ser participant de la solució del problema.

Parlava vostè del tripartit. Sap on era jo el dia que van desallotjar el rectorat de la UB, l'any 2008, de Bolonya? Dintre, i me'n van treure arrossegant-me dels cabells. Així que no em parli del tripartit re. No, compte, o sigui, era un estudi en aquell moment, i les reivindicacions en aquell moment són les que estan en aquesta moció. Perquè ho vegi.

I parla de despolititzar les universitats. No. No, no, no, mai –mai. Volem una universitat plena de política, plena de ments crítiques, de consciència, volem una universitat plena de colors i no una gris que només es dediqui a elaborar treballadors quadrats i que, a sobre, es troben amb un mercat precari. La universitat com a eina de llibertat i de transformació social i no com una maquinària de generar treballadors precaris.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

Cridem a votació.

(Pausa.)

Senyor Castellà, per què em demana la paraula?

Antoni Castellà i Clavé

Per demanar votació separada dels punts 3, 4, 5 i 9.

La presidenta

Senyor Rodríguez, per què em demana la paraula?

Santi Rodríguez i Serra

Demana votació separada també del punt 4, d'un costat; el 5, el 6 i el 8, d'un altre.

(Pausa llarga.)

La presidenta

Se'ns ha demanat la votació separada dels punts 3, 4, 5, 6, 8 i 9. Per tant, començarem votant el punt número 3, acabaré amb el 9, i després votarem la resta de la moció, d'acord? *(Pausa.)*

Senyor Carrizosa, per què em demana la paraula?

Carlos Carrizosa Torres

Sí; pel tema de les votacions separades. Jo he entès que el 4 i el 5 ja es votaven separatament...

La presidenta

Sí; votarem separatament...

Carlos Carrizosa Torres

...però no conjuntament...

La presidenta

...el 3, el 4, el 5...

Carlos Carrizosa Torres

D'acord.

La presidenta

...el 6, el 8 i el 9, i després la resta de la moció.

Carlos Carrizosa Torres

Perfecte. Gràcies.

La presidenta

I començarem votant el punt número 3. Els altres, tots..., i al final la resta.

Comença la votació –votem el punt número 3.

Ha estat aprovat per 73 vots a favor, 61 en contra i cap abstenció.

A continuació, votarem el punt número 4.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 37 vots a favor, 61 en contra i 36 abstencions. No –perdó–, m'he equivocat: 36 vots a favor, 61 en contra i 37 abstencions.

A continuació, votarem el punt número 5.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 37 vots a favor, 72 en contra i 25 abstencions.

A continuació, votarem el punt número 6.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 123 vots a favor, 11 en contra i cap abstenció.

A continuació, votarem el punt número 8.

Comença la votació.

Ha quedat aprovat per 123 vots a favor, 11 en contra i cap abstenció.

A continuació, votarem el punt número 9.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 72 vots a favor, 61 en contra i cap abstenció.

A continuació, votarem la resta de la moció.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 134 vots a favor, cap en contra i cap abstenció.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el Consell Nacional de la Cultura i de les Arts

302-00021/11

El tretzè punt de l'ordre del dia és la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el Consell Nacional de la Cultura i de les Arts, presentada pel Grup Parlamentari Socialista. Per a exposar-la, té la paraula el senyor Rafel Bruguera.

Rafel Bruguera Batalla

Senyora presidenta... Senyores i senyors diputats, aquesta moció que presento i defenso, en nom del Grup Parlamentari Socialista, pretenia i pretén portar al Parlament, a debat, tres temes, tres qüestions que, des del nostre punt de vista, són bàsiques, són fonamentals, són transcendents i estructurals per a les polítiques culturals del nostre país.

En primer lloc, sobre el Consell Nacional de la Cultura i de les Arts. La transaccional que hem signat acorda crear, en primer lloc, un grup de treball dins de la Comissió de Cultura per analitzar i reflexionar sobre el model del Conca, i en segon lloc, i molt

important per nosaltres, garanteix que abans de final d'any el Parlament disposarà d'un projecte de llei de modificació de la Llei 6/2008, de 13 de maig, del Conca.

Això vol dir –i nosaltres ens n'alegrem, i crec interpretar la voluntat i l'opinió de la majoria, o de la totalitat dels grups parlamentaris– que valorem la importància del Conca com un instrument imprescindible al servei de la cultura del nostre país, de la cultura de Catalunya, i la necessitat de donar-li més pes, de donar-li més protagonisme; si volen, utilitzant paraules del mateix Conca en un dels seus informes, «revisar-lo», revisar el Conca, «per enfortir-lo».

Per tant, nosaltres estem contents d'haver portat aquest tema al Parlament i crec haver propiciat que estiguem..., podem estar a les portes d'un primer gran acord en matèria cultural en un tema tan transcendent, tan important, com és l'instrument que representa, i que ha de representar molt més, el Consell Nacional de la Cultura i de les Arts al nostre país.

En segon lloc, també hem volgut plantejar la necessitat de disposar d'una planificació dels ensenyaments artístics i culturals, és a dir, de l'ensenyament obligatori, però també del secundari, de l'universitari i dels ensenyaments no reglats. El que finalment posem a votació és que es dugui a terme aquesta planificació, i també es fixa un termini perquè es presenti al Parlament abans no acabi aquest any 2016. A ningú se'n escapa que aquest és un tema molt important, tema transversal, en el qual caldrà, entre d'altres, però especialment, la necessària coordinació entre les conselleries d'Ensenyament i de Cultura.

I, en aquest sentit, també vull remarcar dos aspectes: en primer lloc, que els grups parlamentaris, no sé si dir «ja hem acordat», però, en tot cas, hem preacordat, senyora Rigau, que aquest tema sigui tractat a través d'un treball en comú que caldrà acabar de definir en els propers dies, però, en tot cas, un treball en comú a les comissions d'Ensenyament i de Cultura d'aquest Parlament.

I, en segon lloc, també creiem important el paper que hi pot jugar el Conca en la definició i en la planificació dels ensenyaments artístics i culturals, especialment tenint en compte el que ens va comentar el seu president, el senyor Duarte, a l'última compareixença a la Comissió de Cultura, que estaven enllestit, a punt d'acabar, un informe, precisament, sobre els ensenyaments artístics i culturals.

I el tercer tema que nosaltres volíem plantejar en el Ple d'aquest Parlament és la necessitat d'abordar tota la qüestió del tractament fiscal i disposar de noves fórmules per al tractament fiscal de la cultura. I també en aquest sentit em torno a referir al Conca, amb el seu informe «Trenta-sis propostes per la millora de la condició professional en el món de la cultura», un informe creiem que excel·lent –excel·lent– per nosaltres, però també, crec, per la resta del país, en el qual analitza, des del punt de vista tributari, laboral, contractual i formatiu aquesta qüestió i planteja una sèrie de propostes, concretament, trenta-sis.

És veritat que hi ha qüestions fonamentals sobre les quals no tenim competències, les té l'Estat: la reducció, la necessitat de reducció de l'IVA cultural, la Llei de mecenatge, la Llei de propietat intel·lectual, o plantejar els temes derivats de l'IRPF o la seguretat social d'artistes i creadors. Però l'informe del Conca també indica, també diu que en el marc de les nostres competències hi ha marge, tenim possibilitats de fer coses per treballar i per impulsar polítiques en benefici dels nostres creadors, de l'artista, del creador i l'emprenedor cultural. Per tant, acabo dient que...

La presidenta

Senyor Bruguera, ha exhaurit el temps.

Rafel Bruguera Batalla

Sí, acabo, senyora presidenta, demanant el vot afirmatiu a aquesta moció.

Moltes gràcies.

La presidenta

A continuació, té la paraula, per a defensar les esmenes presentades, la senyora Mireia Boya, de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent.

Mireia Boya e Busquet

Gràcies, presidenta. Bon dia a totí. Partim d'era base qu'eth Conca non le consideram un organ independent, que sonque represente as interès d'era indústria culturau mès mercantilitzada e qu'ei nautament politizat, autant peth PSC coma per Convergència i Unió. Açò hè que non sigue representatiu des classes trabalhadores, des classes trabalhadores d'era cultura, encara mens que defense era cultura populara, era cultura de base coma un dret universau basic; en definitiva, coma un dret social.

Cau repensar eth Conca, aquerò ei evident. Aguest a estat eth sentit des nòstes esmenes, que presentèrem ath tèxte d'era mocion inicial. Non volíem, de cap manèra, propòstes autonomistes, qu'auessen ua curta volada, que siguessen dehòra d'eth marc d'era legislatura en qué mos trapam, dehòra d'aguest procès constituent qu'estam bastint, e que de bèra manèra era mocion inicial çò que hèsse ère..., gèsser, trèir de contèxte e eludir era pròpria dirècta responsabilitat d'eth Partit Socialista de Catalunya damb relacion as mancances que pretenie atacar en aguesta mocion. Non i a auie autocritica, non n'i auie, e, per tant, es esmenes que presentèrem anauen en aguest sentit, les ac hérem tà non votar en contra dirèctament d'ua proposicion que trobàuem nautament cinica.

Tot açò..., coma ara CUP mos agrade molt dialogar, çò qu'auem hèt ei transaccionar dos punts.

Eth primèr ei relatiu ara planificacion des ensenhaments artistics, de totí, perque ua des mancances que i auie ère que i auie part d'aguesti ensenhaments que non se ten-guien en compde ena planificacion d'eth Conca, coma per exemple eth mon d'eth circ, qu'auie quedat de costat. Volem ua planificacion que sigue hèta damb era colaboracion e damb eth consens des ajuntaments, des municipis, perque era titularitat de moltes des infraestructures culturaus ei municipau e, per tant, es municipis an de jogar un papèr important, mès tanben volem qu'aguesta planificacion des ensenhaments artistics sigue hèta damb es professionals e damb es treballadors d'eth sector, e non sonque enes despachi coma èrem acostumades enquiara. E, a mès a mès, coma que i metem un calendari, açò serà hèt antes de finau d'an, donques mos semble ben, pensam que serà efectiu.

Era segona transaccion ei entà impulsar un nau tractament fiscau pròpri tara cultura, des d'ací, des d'era futura republica de Catalonha e d'Aran, cercant mieis pròpris tà finançar, tà ajudar a finançar aguest sector. Non entenem aguesta transaccion en clau autonomista, senon qu'ac hèm des d'ua perspectiva de defensa d'eth procès constituent cap ara republica independenta.

Fin finau, votaram tanben qu'òc ath punt numero 3, perque entenem qu'ei un punt que daurís eth debat, qu'ei çò que volem nosati. Cau replantejar eth Conca, mès n'auem de parlar entre totí i totes, non sonque es deputats e diputades d'aguest Parlament, senon que tanben ac volem hèr damb totí es professionals e treballadors d'eth sector. E, per tant, aguest punt tanben le votaram a favor.

Entà acabar, díder qu'en aguesta mocion non meteram pedaci en ua causa qu'ei mala- louta, qu'ei eth Conca, senon que daurim eth debat entà replantejar-le completament, des des arriacs enquiath losat d'aguest edifici qu'ei aguest conselh. Parlaram de modèls culturaus e de sòns objectius, e parlaram d'eth foment d'era cultura critica de base, sostenibla e solidària. E a partir d'ací haram ua analisi critica, tanben, des possibles formes organizatiues qu'an de garantir un melhor foncionament d'aguest Conselh Nacionau des Arts.

Gràcies.

La presidenta

A continuació, té la paraula el senyor Juan Milián, del Grup Parlamentari Popular.

Juan Milián Querol

Gràcies, presidenta. Conselleres, diputades, diputats, el que era la moció inicial del se-nyor Bruguera, on s'explicava detalladament quines haurien de ser les funcions del Conca, s'ha acabat convertint una mica en una invitació, no?, al debat, i està bé que passi de moció a invitació, perquè és un tema, doncs, molt important, un tema que haurem d'abor- dar amb més temps i no pas amb els cinc minuts que avui tindrem per tractar les esmenes i la moció, i ja li ho dic, accepto la invitació i votarem a favor de tots els punts d'aguesta moció.

El Conca va nàixer amb molts i molt elevats objectius, però amb certs problemes de transparència, a l'inici, que ens van portar a dubtar una mica de la seva professionalitat i la seva neutralitat. Després, com tots sabem, va patir unes retallades, una doble retallada de recursos i de funcions; això va provocar que hi haguessin moltes dimissions, una dimissió, podem dir-ne, col·lectiva. Tampoc hi va ajudar la deriva institucional que els últims anys ha patit Catalunya i que va provocar una dimissió, per mi, molt important, una dimissió individual molt important, perquè així ho sento personalment, crec que és possiblement el més gran, un dels més grans pensadors de la cultura catalana de l'actual segle.

Però s'ha de dir que el senyor Duarte, ara, i el seu equip han aconseguit establir la institució. I ens conformem amb això, ens conformem amb la situació actual, amb el que hi ha ara? No, no ens hi conformem, i segurament cap dels membres del Conca ni cap dels diputats que estem a aquesta cambra ens conformem amb el que hi ha ara, perquè ara per ara del que estem parlant més o menys és d'un observatori de la cultura catalana que fa algunes anàlisis concretes sobre institucions culturals i algunes més generals, com l'informe anual, un informe que és una bona fotografia, i tots plegats, tots aquests informes plegats, doncs, fan una bona pel·lícula del que és la situació de la cultura catalana. I més enllà de l'observatori podríem dir que és un modest consell assessor, però ja està –ja està. Fa tasques analítiques i propositives, però no era aquesta la idea inicial del Conca. Potser no podem anar tan lluny com es pretenia als orígens, però, evidentment, tampoc no ens podem quedar tan curts com és la situació actual.

Haurem de fer un bon debat, un debat que necessitarà una anàlisi, una bona fotografia de la situació actual de l'organisme, una anàlisi que fins ara no s'ha fet amb la profunditat que requereix. És necessari el debat sobre com ha de ser elegit el president i els membres del Conca, tots els seus consellers. Serà també clau trobar elements..., això no sortia a la moció, però jo crec que serà clau trobar elements potents de transparència, sobretot si s'incrementen les funcions del Conca; haurem d'aplicar la llei de transparència i haurem d'aplicar més mesures de transparència per evitar errors del passat. Hem de debatre, per tant, sobre les funcions del Conca, les eleccions dels seus membres i la transparència de la seva gestió, però també dels seus recursos, i d'aquí alguna de les nostres esmenes, perquè sense recursos, els objectius o les funcions –ja a la moció inicial hi havia tot un reguitzell que anava de la *a* a la *q*, de funcions–, doncs, sense aquests recursos els objectius plantejats serien només una declaració d'intencions, un simple brindis al sol.

Aquí nosaltres, com deia, hem presentat una esmena en el sentit de dotar el Conca de més recursos econòmics i més recursos humans, i creiem que la manera més raonable de fer-ho seria traspasar aquests recursos provinents del Departament de Cultura, perquè haurem d'evitar que hi hagi una duplictat de funcions entre el Conca, el futur Conca, i el Departament de Cultura, que ja em sap greu, eh?, que li hàgim de treure competències al departament ara que tenim un conseller que rebutja l'etiqueta de nacionalista romàntic i es defineix com a liberal, però és que també des del liberalisme econòmic, doncs, hem de procurar que no hi hagin duplictats administratives i evitar el malbaratament dels recursos públics, i el que és més important, des del liberalisme polític entenem que el Govern no ha de tenir eines per a polititzar la cultura de manera partidista com ha passat lamentablement a Catalunya en els darrers anys d'una manera extrema i preocupant.

S'ha de dir que això tampoc no era culpa cent per cent de la conselleria de Cultura, perquè al cap i a la fi aquesta és una conselleria amb un pressupost, doncs, molt curtet, un pressupost que dona per apujar persianes, obrir els llums, pagar al personal i poca cosa més, no dona per fer molta política cultural. En definitiva, és bo que a la Comissió de Cultura es faci aquest debat, que ens replantegem les funcions, els recursos i els mètodes del Conca. El Partit Popular català, com deia, vol estar en aquest debat, volem tenir un paper actiu en aquesta redefinició de la política cultural catalana i, per tant, avui votarem a favor de tots els punts de la moció que tan amablement ens ha presentat el senyor Bruguera.

Moltes gràcies

La presidenta

A continuació, té la paraula la senyora Gemma Lienas, de Catalunya Sí que es Pot.

Gemma Lienas Massot

Gràcies, presidenta. Diputades, diputats, fa pocs dies tenia una trobada amb una entitat dedicada a la infància i em deien que fóra bo que el Govern avalués l'impacte de les decisions abans d'aprovar-les i implementar-les, i jo em vaig recordar d'una frase que a casa es deia sovint quan jo era petita: «Hi ha estalvis que es mengen les tovalles.» No voldria ofendre ningú explicant-ne el significat, però, per si de cas algú no el coneix, els diré que és un refrany que juga amb el doble significat de la paraula «estalvi», acció d'estalviar i, com a substantiu en plural, l'estri que es posa a la taula i s'hi col·loquen a damunt les olles, les cassoles, per no embrutar o per no cremar les tovalles. El refrany diu, doncs, que, de vegades, per voler estalviar s'hi surt perdent. Aquesta metàfora em serveix per explicar el desgraciat impacte de les retallades que l'anterior legislatura va fer el Govern de Convergència i Unió en tots els àmbits, i ara i aquí em refereixo al de la cultura.

Avui la cultura podria emergir com un sector de valor afegit, de llocs de treball de qualitat, d'innovació, d'atracció i d'internacionalització. Pensen que la cultura i el coneixement podrien ser sectors cabdals per al creixement econòmic de Catalunya, i, en canvi, com que no tan sols no hi ha hagut una aposta en aquest sentit, sinó que, a més, s'ha fet un forat a les tovalles per culpa d'aquests estalvis, hem anat enrere. El sector de la cultura, doncs, actualment es troba en estat agònic, un error estratègic com una cate-dral.

És per això que votarem afirmativament la moció presentada pel Partit dels Socialistes de Catalunya, perquè és una aposta per intentar revertir alguns dels mals de l'anterior legislatura. Voldria fer èmfasi en el primer punt d'aquesta moció, el que fa referència a la presentació d'una planificació d'ensenyaments artístics abans de finalitzar el 2016; planificació que ha de contemplar necessàriament l'ensenyament primari, el secundari, l'universitari i els ensenyaments no reglats.

En la línia de fer forats a les tovalles durant l'anterior legislatura, hem vist com els ensenyaments artístics, musicals i de dansa han estat rebent una doble escomesa. Primera, la de la LOMCE, des del PP de Madrid, que bandeja els ensenyaments artístics en el currículum educatiu; i segona, les de les retallades de finançament per part de la Generalitat de Catalunya.

Aquest menyspreu cap als ensenyaments artístics té dues conseqüències nefastes. D'una banda, perdem creativitat, tota la que podrien desenvolupar infants i joves del nostre país si no s'haguessin escapçat currículums i finançament. Ja sé que culpabilitzaran Madrid d'aquesta manca de finançament, però els vull recordar l'esforç que estan fent molts ajuntaments per sostenir totes aquestes escoles de música, de dansa, d'ensenyaments artístics enfront de la desídia de la Generalitat.

Deia que hi ha dues conseqüències, la segona és que infants i joves d'aquest país haurien de ser les futures espectadores de teatre, de cinema, de música, de dansa, i les futures lectores. I, en aquest aspecte, també hi sortim perdent, perquè a infants i joves no se'ls estimula l'interès per la cultura. De manera que ja ho veuen, ens cal esmenar-ho perquè, si no, en el futur tindrem mancança de creadores i de consumidores de cultura.

I l'altre punt que vull subratllar de la moció és el que fa referència al Conca. El model de Conca que tenim actualment no és el que defensaven els diputats i diputades d'Iniciativa per Catalunya Verds i Esquerra Unida i Alternativa. Al Conca actual se li ha manllevat la seva independència, se li ha aprimat la dotació econòmica i se l'ha deixat, si no buit de continguts, força disminuït.

Per tant, el nostre grup dona suport a la iniciativa de promoure, en el marc de la Comissió de Cultura, un grup de treball amb l'objectiu d'analitzar i reflexionar el model de Consell Nacional de la Cultura i de les Arts que volem, i que passa, al nostre entendre, per recuperar les característiques que tenia en el seu inici.

En tot cas, la sensació que em queda després de donar suport a aquesta moció és que aquest Parlament fa de Penélope. Recorden la Penélope?, que teixia i desteixia i tornava a teixir mentre esperava el retorn d'Ulisses. Doncs, això, que nosaltres mirem de teixir de nou el que durant la legislatura passada es va desteixir.

És una llàstima el temps perdut i tota la devastació generada. El nostre grup estarà amatent als canvis que s'han de produir i en els terminis previstos.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

A continuació, té la paraula la senyora Susana Beltrán, de Ciutadans.

Susana Beltrán García

Gràcies, presidenta. Membres del Parlament, em serveix el que acaba de dir la diputada Lienas amb relació a Ulisses, no?: potser la bona notícia en aquesta legislatura és que un dia Ulisses va tornar i, potser, en aquesta legislatura, és la manera que potser ens posem tots d'acord i puguem parlar seriosament sobre què entenem per cultura i, per descomptat, doncs, quin paper ha de jugar el Conca en els propers anys.

Agraïm al diputat Bruguera, que ha defensat aquesta moció del Partit Socialista, que ens hagi acceptat, transaccionat –també amb el Grup Junts pel Sí– el punt en el qual es diu que es crearà en el si de la Comissió de Cultura un grup de treball que estudiarà quin és el model que ha de tenir el Conca en els propers anys, atès que ens permetrà, doncs, poder presentar, poder defensar també, des de Ciutadans, en aquest grup de treball, les esmenes que havíem presentat en aquesta moció i que, segurament, podran ser molt més ben debatudes i molt més ben consensuades amb els altres grups.

I dic això també perquè, al Conca..., nosaltres hi hem prestat molta atenció al Conca, als altres dos punts: pel que fa al model de finançament i pel que fa en els ensenyaments artístics. Nosaltres hi estem d'acord i hi votarem favorablement.

I, amb relació al Conca, és cert que va néixer –i així també, doncs, s'estableix, eh?– amb una voluntat de ser un organisme transversal, apartidista; i, el fet que estiguem aquí, doncs, discutint si creem un grup de treball per discutir el model del Conca és segurament perquè no ha funcionat tan bé com havia de funcionar.

Per això, aprofitarem, en l'avinentsa d'aquest grup de treball, per poder, doncs, justament, defensar que el Conca ha de tenir ales, en el sentit de poder impulsar noves formes de creació. Ens hem llegit acuradament els darrers informes del Conca, a on es deia, doncs, que s'havia d'avançar cap el coneixement de noves formes de coneixement, de pensament i de creació.

També el Conca, doncs, ha de ser un radar que sigui capaç de veure quines són les manifestacions culturals que s'estan donant a Catalunya, i, al mateix temps, doncs, afavorir el diàleg entre tots aquests creadors de cultura i totes aquestes iniciatives de cultura i l'Administració.

I per això volem un Conca apartidista, volem un Conca que, potser en aquest grup de treball, ens permeti també demanar, defensar, doncs, un paper més important respecte del Parlament; perquè és allà on es defensa, no?, on es garanteix millor la pluralitat de la societat, per poder defensar un reforçament de la designació dels membres del Conca, del president, del vicepresident... On puguem també defensar un òrgan independent de les administracions, que vetlli per qualsevol manifestació de la cultura, per tot tipus d'iniciatives culturals, també per la cultura que es pot fer a Catalunya en totes les llengües de Catalunya, i no només totes les llengües que es parlen aquí, sinó també d'arreu del món, perquè la cultura ha de depassar qualsevol, entenem, ideologia partidista, no?

Ens va molt bé –i agraïm, doncs, com ha quedat finalment la moció– que hi hagi uns terminis, no?: acabament el 2016. Instar el Govern que tingui en compte totes les conclusions, propostes que es puguin fer en aquest grup de treball.

I acabo una mica com he començat, no?, i espero que Penélope acabi el seu teixit i que finalment, doncs, puguem dir a tota la societat catalana que el que hem fet aquí ha servit per millorar la cultura a Catalunya.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

A continuació, té la paraula la senyora Teresa Vallverdú, de Junts pel Sí.

Teresa Vallverdú Albornà

Gràcies, presidenta. Diputats, diputades, deixin-me començar celebrant el fet que puguem debatre una moció com aquesta amb el to, la voluntat d'acord i les ganes de tirar endavant un element clau en les polítiques de l'estat del benestar, com és la cultura. Un element tan central i alhora tan malmès, demana a crits que deixem de banda enfrontaments estèrils i que ens posem a treballar conjuntament per treure'l del forat en què es troba i construir un país que tingui en la cultura una de les seves bases principals.

I si tenim una moció que neix amb aquesta intenció és perquè som capaços de reconèixer la necessitat que la cultura quedi al marge de la batalla partidista. En la interpellació, tant la intervenció del diputat com la del conseller van anar en aquesta direcció i la nostra feina com a grup parlamentari ha estat també la de buscar l'acord i facilitar-lo, la de trobar el màxim consens, la de ser molts, tots, a poder ser.

Amb aquesta intenció hem fet una proposta d'esmenes i hem arribat a unes transaccions que a nosaltres ens satisfan, perquè representen justament aquesta voluntat de no voler fer servir les eines polítiques com un atac, sinó de tenir-les al servei de l'esperit constructiu i de la cultura.

El gruix d'aquesta moció el conforma el punt 3. Els dos primers presenten aspectes molt importants, com el que fa referència als ensenyaments artístics i culturals, per planificar-los i detectar les necessitats formatives i el prestigi social. I la necessitat també de tenir noves fórmules de tractament fiscal per a un àmbit que pateix la crisi de manera molt acusada i que ha vist en aspectes com l'IVA una peça clau en la pèrdua d'aquesta capacitat d'element central.

Aquest Parlament va fer la feina i va presentar al Congrés dels Diputats una proposta perquè l'IVA cultural fos del 4 per cent, justament per facilitar l'accés a la cultura a tothom i per no castigar més un sector que ha hagut d'anar tancant empreses i deixant gent al carrer. Però no va prosperar, perquè la majoria absoluta del PP ho va tombar. Fa pocs dies, però, amb altres majories, una proposta d'Esquerra Republicana esmenada pel PSOE ha aconseguit aprovar una rebaixa al 10 per cent. No és l'objectiu i hi ha molt de camí per córrer, però és una bona notícia perquè va en la direcció que el sector i el públic necessiten.

Però ja hem d'actuar amb mentalitat nova. Hem de ser imaginatius des d'ara, amb vies de finançament pròpies i adequades a les necessitats del sector cultural, i hem de preparar aquesta república perquè el tractament fiscal que rebí serveixi per afavorir la cultura i per fer que se situï en el lloc central que li correspon.

La legislatura passada vam crear una taxa per ajudar el sector audiovisual, molt malmès i amb un potencial immens. Com en tants altres casos, però, patim les conseqüències de no ser els amos de les nostres polítiques. I iniciatives com aquestes, creades per afavorir el sector, han estat tombades pels que encara ho poden fer. Però tindrem les eines i podrem decidir sobre qüestions com la Llei de mecenatge o l'IVA, i ja és l'hora de pensar-hi, parlar-ne i començar a treballar-hi.

Sobre el punt 3 –el veritable gruix d'aquesta moció–, celebrem la transacció a què hem arribat i que reflecteix la voluntat que es va expressar en aquest mateix faristol fa quinze dies. Compartim la necessitat de repensar el Conca, perquè creiem que ha de ser un veritable òrgan per ajudar la creació artística i per difondre-la. Ara té una funció d'anàlisi i de control amb un alt grau de crítica i eficàcia; per exemple, amb l'informe anual sobre l'estat de la cultura al país o els informes sobre aspectes concrets.

També els Premis Nacionals de Cultura són un element molt rellevant, però el Conca no ha de ser només un òrgan consultiu, sinó que també ha de ser un òrgan actiu i una veritable eina per millorar les polítiques públiques culturals de creació.

Sembla que hi ha prou acord a considerar que hi ha aspectes de la Llei del Conca que s'han de reformular. Podem estar d'acord en molts punts, en altres caldrà debat i discussió, però estem compromesos a fer-ho. I, per això, ens sembla necessari no dirigir els canvis a través d'una moció, que era la proposta que s'havia presentat, sinó obrir un espai de diàleg i de debat per decidir quines són les mancances del Conca tal com es troba, quines millores considerem necessàries, quins elements demanen una revisió a fons.

Per nosaltres, l'objectiu d'aquest grup de treball és clar. Podem tenir idees diferents sobre com ha de canviar el Conca, però segur que en compartim moltes: la seva independència, la pluralitat dels seus membres, la seva tria lluny de quotes partidistes; i podem tenir menys certeses sobre: d'on ha de dependre, com s'han de triar els membres, quants n'hi ha d'haver, quines han de ser les seves funcions i obligacions, quins els nivells d'especialització, com han de ser les retribucions. Però val la pena que en parlem seriosament entre tots, amb calma, amb esperit constructiu, que estudiem altres consells, que escoltem, que mirem i que canviem tot el que cal per fer el Conca que la cultura de veritat necessita.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Per a pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula el senyor Rafel Bruguera.

Rafel Bruguera Batalla

Gràcies, presidenta, de nou. Més que pronunciar-me sobre les esmenes, dir el que no he tingut ocasió de dir en la primera intervenció perquè se m'ha esgotat el temps, i és agrair la voluntat i l'esforç de tots els grups, de tots els portaveus de grups parlamentaris. No ha estat fàcil, però, al final, doncs, s'ha arribat a uns acords que em sembla que són absolutament satisfactoris per a tots els grups parlamentaris. I això demostra que quan es tracten temes rellevants, temes importants, la voluntat és el primer pas per després, a partir de l'esforç, poder arribar a acords com ha estat el cas. Per tant, nosaltres ens n'alegrem i donem també..., transmetre l'agraïment a la resta de portaveus de grups parlamentaris.

Dues qüestions molt breus: s'ha parlat –comparteix la majoria de les intervencions dels portaveus que han parlat– d'independència, d'un Conca apartidista, absolutament d'acord –absolutament d'acord. De fet, nosaltres, a la moció inicial parlem..., hi proposàvem l'adscripció del Conca al Parlament, per tant, precisament, per deixar clar això: la independència i l'apartidisme del Conca.

No voldria pas posar aigua al vi, però, si em permet la senyora..., la diputada Boya, molt humilment, li diria que el cinisme i la hipocresia no haurien de ser, des del meu punt de vista, almenys, expressions per manifestar la discrepància respecte a opinions..., a les opinions dels altres.

Un altre tema que ha sortit, és veritat, és que a la moció inicial hi havia tot un reguitzell de qüestions, de competències del Conca i, és veritat, això va ser fruit, ha estat fruit, en el seu moment, d'un debat molt intens en el si del meu partit i del meu grup parlamentari. I, per tant, nosaltres, entenent la posició de la majoria de portaveus, hem entès que aquesta maduració que nosaltres hem fet al llarg de mesos, potser era precipitat demanar a la resta de grups que ho fessin en pocs dies. I, per tant, no tenim cap inconvenient a traslladar aquest debat a la comissió que es pugui crear.

Per tant, acabo, agrair novament..., pel que he escoltat, que aquesta moció s'aprovarà per unanimitat i, per tant, crec que hem fet una gran feina posant sobre la taula tres elements clau, crucials, estructurals per a la cultura del nostre país.

Moltes gràcies.

La presidenta

Cridem a votació.

(Pausa llarga.)

Votarem la moció sencera.

Comença la votació.

Ha quedat aprovada per 131 vots a favor, cap en contra i cap abstenció.

(Aplaudiments.)

Els comunico que s'ha demanat reconsideració sobre la proposta de transacció presentada per Junts pel Sí i la CUP, que afecta al setzè punt de l'ordre del dia d'avui.

Per tant, convoquem Junta de Portaveus i Mesa a continuació. Per aquest motiu suspendem el Ple durant trenta minuts.

La sessió se suspèn a les onze del matí i sis minuts i es reprèn a dos quarts de dotze del migdia i dotze minuts.

La presidenta

Es reprèn la sessió.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la sanitat

302-00022/11

El catorzè punt de l'ordre del dia és: Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la sanitat, presentada pel Grup Parlamentari de Ciutadans.

Per a exposar-la, té la paraula el senyor Jorge Soler.

Jorge Soler González

Bé; gràcies, presidenta. Bon dia, honorable president, consellers, conseller Comín, diputades, diputats, gent que ens acompanya avui a la sala.

I especialment, sí, em vull dirigir a vostès, treballadors que representeu..., treballadors del SEM, treballadors de les ambulàncies; especialment em vull dirigir a vostès per a demanar-los si, si us plau, poden donar les gràcies als seus companys, als treballadors que cada dia estan vint-i-quatre hores, doncs, de guàrdia, deixant-se la pell; estan preparats per a sortir en qualsevol moment a solucionar els problemes dels ciutadans, de la gent, quan pateix; professionals excel·lents. I, per tant, m'agradaria, doncs, que, en el meu nom, pensant en aquesta institució, pensant en el Parlament, pensant en les diputades i diputats, si us plau, digueu-los que estem molt agraïts, molt satisfets. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments.)

Sí; l'altre dia, en la interpellació, jo demanava una trucada; jo deia, una mica, cal reorganitzar, cal ajustar el sistema sanitari en emergències. I ho deia sense cap misteri de prediccions. No hi ha cap guàrdia sense un dolor toràctic; no hi ha cap guàrdia sense una sobreinfecció respiratòria; no hi ha cap guàrdia, lamentablement, sense un accident de trànsit; no hi ha cap Setmana Santa sense accidents de trànsit.

I llavors és quan ve la política. Nosaltres, els que ens dediquem ara a fer política, hem de donar totes les eines, eh?, perquè els bons professionals puguin donar, doncs, bones respostes.

I per això hem de ser generosos, hem de ser sensats i hem de ser prudents. Perquè les coses no passen mai; no passen mai, fins que passen. I per això la gent que treballa a les ambulàncies sap perfectament que cal estar preparats vint-i-quatre hores, perquè quan succeeixin les desgràcies –i succeeixen– cal estar preparats.

I, per tant, és inadmissible, és absolutament inadmissible tenir les ambulàncies tancades. No podem tenir tancades les ambulàncies a la nit als garatges.

I, a més a més, cal reconèixer que el model de transport sanitari actual no ha tingut els resultats desitjats. I és per això que estem avui aquí revisant i ajustant el model. Perquè a Lleida calen dos ambulàncies completes –amb metge, infermera i tècnic–, i ho repeteixo: a Lleida ciutat calen dos ambulàncies completes. I, així mateix, cal una ambulància completa a la ciutat de Tarragona. I així continuaria amb altres llocs del territori. Per tant, cal ajustar aquests metges i aquestes infermeres que ja estan al sistema, però que cal, doncs, reordenar i ressituar, com vostès deuen haver llegit plenament a la moció.

I d'igual forma cal que hi hagi ambulàncies, doncs, bàsiques, preparades, per a sortir justament quan hi ha problemes. Són els que primers arribaran al territori i als llocs.

Per aquest motiu, jo no admetria, en cap moment, doncs, escoltar associacions, mares blanques, col·legis professionals, sindicats, pacients, els mateixos professionals, etcètera, que ens estiguin alertant que el sistema no és el millor, i aquí nosaltres no fer re.

I, per tant, com jo no ho admeto i no ho admet el meu grup parlamentari, de Ciutadans, doncs, per aquest motiu, jo vaig fer aquesta interpellació. I per aquest motiu avui discutirem àmpliament aquesta moció; moció extensa, moció molt tècnica i moció crec que molt respectuosa amb tots els grups i amb les necessitats dels ciutadans, perquè, hi insisteixo, siguem prudents i ajustem el model.

Aquest és un tema transversal que, al meu entendre i al nostre entendre, cal arreglar de forma transversal, en comú acord. Per això estic orgullós constatant el que fem avui aquí; estic orgullós, perquè crec que facilitarem als professionals..., amb cert consens polític, que els ciutadans i els professionals tinguin un millor sistema d'emergències mèdiques. Això és molt important.

I, per tant, a més a més, i com han pogut llegir a la moció, continuaré afirmant que són els professionals els que han d'estar tractats amb respecte, amb diàleg i amb consens. I, per tant, celebraré que aprovem també que siguin ells els que estiguin en continuada participació activa dintre de totes aquestes taules de negociació. Per tant, siguem prudents i ajustem el model.

Moltes gràcies, diputades; moltes gràcies, diputats.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Per a defensar les esmenes presentades, té la paraula la senyora Eulàlia Reguant, de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent.

Eulàlia Reguant i Cura

Bon dia. Primer de tot, aprofitant que parlem de temes de salut i de sanitat, m'agradaria, en aquest cas, perquè crec que les coses s'han de reconèixer, felicitar el Departament de Salut per haver-se retirat com a acusació particular, juntament amb la direcció de l'ICAM, del cas de la Naty Gómez, de manera que es fa justícia i la Naty no haurà d'anar a judici. Per tant, crec que és de rebut aquí també felicitar i agrair el gest.

Però tornant a la moció, avui portem al Ple un debat que vam començar aquí, en certa manera, fa tres setmanes; que dijous passat, a la Comissió de Salut, en vam parlar, i on nosaltres allà ja ens vam posicionar: més enllà d'un debat territorial, cal un debat sobre el model de transport sanitari; un model de transport que és, evidentment, i no es pot negar tampoc, una herència rebuda de l'anterior Govern.

La CUP - Crida Constituent hem denunciat des del primer moment un model aplicat a base de *decretazo*, sense debat amb les treballadores, sense detecció de necessitats ni de característiques i peculiaritats del territori.

Hem desaprofitat l'oportunitat d'avançar cap a un model de titularitat, gestió i provisió públiques. I per què diem això? Perquè aquest model no deixa de ser una reorganització del que ha estat el gran negoci de la sanitat. I, per tant, amb aquest model basat, altre cop, en l'externalització del servei a empreses privades, perdem el control sobre la qualitat assistencial i les condicions de les treballadores.

És evident que cal redistribuir recursos per solucionar problemes concrets, però aquest model no afecta només algunes poblacions; aquest model afecta tot el Principat. Per tant, cal que el debat l'abordem en la seva totalitat i que el compartim amb tots els territoris i totes les comarques; cal que des del principi ho abordem en la seva dimensió general, perquè, si no, entrem en la lògica de mercadeig, de beneficiar-ne uns per sobre dels altres, i perdem de vista el que ja hem dit: el problema és tot el model.

A més a més, volem fer esment, nosaltres, del concurs que es va resoldre l'any passat. Nosaltres ho hem fet arribar a la fiscalia, perquè entenem que hi poden haver certs indicis delictius en aquell concurs; en el concurs, com a mínim, d'alguns dels lots. Ho explico, i li he dit «indicis», que calen investigar-se, però que això ens fa posar en dubte tot el concurs.

M'explico. L'1 d'abril hi va haver l'adjudicació definitiva; en aquella adjudicació definitiva, Transport Sanitari de Catalunya va rebre la concessió de set lots –Transport Sanitari de Catalunya, la família Bonomi. El 16 de juliol de 2015, la Fundació Port Aventura va signar amb l'Hospital Sant Joan de Déu un conveni de col·laboració que suposa una donació de 3 milions d'euros. La Fundació Port Aventura ha estat propietat fins al març de 2016 de la família Bonomi. Per tant, això ens fa posar en dubte com va anar aquest concurs: l'1 d'abril se li coincideixen set lots, el 16 de juliol donen 3 milions d'euros.

És per això que nosaltres tornem a plantejar el que vam dir la setmana passada. Discutim sobre tot el model, revertim tot el model i no entrem a aquí sí, allà també, però a certs llocs no diem res.

És per això que nosaltres votarem a favor de tots aquells punts de la moció que aborden el model en la seva totalitat, aquells punts que reconeixen la feina de les treballadores del servei d'emergència com a servei bàsic i essencial que és. Votarem a favor de generar espais de debat per detectar les peculiaritats del territori, però no entrarem en la lògica de mercadeig, d'uns sí i altres no.

A tot això, agraeixo al diputat de Ciutadans la voluntat d'arribar a acords i d'arribar a consensos, perquè crec que aquesta és la manera que tenim i hem de tenir sempre de resoldre els problemes.

Moltes gràcies.

La presidenta

A continuació, té la paraula la senyora Marta Ribas, de Catalunya Sí que es Pot.

Marta Ribas Frías

Gràcies, presidenta. Diputats, diputades, consellers... Saludar també la nombrosa representació del sector del transport sanitari que avui ens acompanya. Aquest és un debat que fa molt temps que dura, el de fons, del model, però també el d'aquest concurs de transport sanitari que es va fer l'any passat i que en aquesta cambra es va estar tractant a bastament i amb diverses mocions, també en aquest Ple del Parlament.

El 3 de febrer, en una pregunta a la sessió de control al Govern, li deia: «Conseller, vostè té un problema, i es diu transport sanitari.» I ens el reconeixia. I ens felicitem que ens ho reconegui, no perquè ens ho reconegui a nosaltres, sinó perquè la millor manera de resoldre un problema és que, com a mínim, es reconegui que existeix.

I avui tenim l'oportunitat de començar a posar solucions –coincidem en aquest sentit amb la CUP– en elements del model. No hem d'anar territori per territori a resoldre el que ens està passant actualment amb el transport sanitari a Catalunya. És un problema de la implantació sí o sí d'un model que no tenia el consens ni territorial ni dels professionals, el model VIR, del vehicle d'intervenció ràpida.

És un problema que s'ha sumat a unes retallades que hi havia hagut en el sistema sanitari en global i que afectaven especialment la primària en certs territoris, i que a això hi sumes després unes retallades que també havien existit en el transport sanitari. Transport sanitari més primària amb retallades vol dir dèficit d'atenció de qualitat a la ciutadania.

Si a això a més hi sumem que s'ha implantat un nou model sense el consens territorial; un model que s'ha demostrat, com ja s'advertia en el seu moment i no se n'ha fet cas..., que s'advertia que seria ineficient, fins i tot econòmicament, i que s'advertia que seria insegur per als propis professionals del sistema, s'està..., lamentablement, s'està demostrant.

És un model que no està responenent a allò que ja era d'èxit a Catalunya i que era millorable, com és tenir en compte les isòcrones, el temps de resposta en què s'ha de donar garantia a la ciutadania de temps de resposta del transport sanitari; en aquest sentit, una de les nostres esmenes que hem fet a la moció de Ciutadans.

És un model que estava implantant aquests nous vehicles VIR reduint els existents i no pas sumant als existents; en aquest sentit, una de les esmenes que hem fet a la moció i que s'ha acceptat per part de Ciutadans.

És un model que també s'ha carregat les garanties de temps en el transport sanitari no urgent; en aquest sentit, també, esmenes que hem fet en aquesta moció i que també s'han acceptat per part de Ciutadans.

I els voldria posar exemples del que ens diuen els mateixos professionals de com això està afectant en inseguretat, qualitat del servei i en eficiència.

Un metge d'un VIR ens diu: «Em pregunto cada dia, quan arribo tard a atendre una aturada cardiorespiratòria, què hauria passat si arribo juntament amb l'equip amb l'infermer quinze minuts abans, com passava, i comencem des del minut zero a treballar plegats com abans. Això m'està passant cada dia com a metge del VIR actualment.» Això és inseguretat per als professionals i és mala qualitat del servei.

Un altre metge ens diu: «En més del 50 per cent dels serveis acabem junts diversos equips. Això vol dir que fem servir, com a mínim, tres vehicles: una unitat de suport vital bàsic, una unitat de suport vital intermedi i un VIR. Com a mínim, sis professionals. Per fer un trasllat medicalitzat, sempre dos cotxes amunt i avall per arribar fins a l'hospital de referència.» Això és ineficiència, també econòmica, de la utilització dels recursos públics. Això cal resoldre-ho.

I això cal resoldre-ho plantejant la necessitat d'avaluació, la necessitat de seguiment d'aquest concurs i la necessitat de transparència. I, en aquest sentit, també, dues de les nostres esmenes que hem fet a aquesta moció i que també s'han acceptat per part de Ciutadans. Mantenint, a més, aquelles taules de diàleg que es van crear, la nacional i les territorials, amb una altra moció en aquesta cambra per poder estar fent aquest seguiment, avaluació i transparència. I això té efectes concrets en territoris concrets. I per això també farem suport a la resta dels elements que parlen d'efectes concrets en territoris concrets que es plantegen a la moció de Ciutadans.

I un últim element que també hem introduït via esmena i que agraïm a Ciutadans la voluntat que hi ha hagut d'incorporar les nostres propostes, i aquest és urgent: els re-

forços d'estiu i d'hivern en el transport sanitari. Aquest concurs també s'ha carregat els PIUC, els reforços d'hivern a les zones on les urgències hospitalàries i dels CAP estan saturades quan és època de gripes, per exemple, i, a l'estiu, en aquelles zones amb moltíssim turisme, en què la població es dispara, i que, evidentment, no s'hi podrà donar resposta amb el mateix nombre de transport sanitari.

Tenim un greu problema i una oportunitat de resoldre'l a partir d'aquesta moció. No hi apareix, en aquesta moció, però també és de justícia que ho diguem: aquest greu problema l'ha generat una direcció determinada del SEM, i aquesta direcció determinada del SEM continua estant a la direcció del SEM. Difícilment resoldrem el problema amb els mateixos mètodes, conseller. Pensi-s'ho.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

A continuació, té la paraula la senyora Assumpta Escarp, del Grup Parlamentari Socialista.

Assumpta Escarp Gibert

Gràcies, presidenta. Bon dia. Començar pel mateix que han començat les companyes que m'han precedit, i també el diputat de Ciutadans, saludant i agraïnt als professionals i als sindicats, que avui tenim aquí, del Sistema d'Emergències Mèdiques, alguns vinguts des de Lleida, com van venir l'altre dia, també, o de les Terres de l'Ebre o del Baix Empordà, com van venir l'altre dia a la Comissió de Salut, quan ja es van presentar tres propostes de resolució al voltant d'aquest tema.

L'altre dia vèiem a la comissió les tres primeres iniciatives; avui, veiem aquesta moció i la interpellació del plenari. Són moltes les iniciatives parlamentàries i totes tenen un denominador comú. Jo crec que, també, recullo les paraules de les intervencions prèvies. Primer, constatar; constatar que el canvi de model posat en marxa arran del darrer concurs no funciona. Aquest extrapolar el model d'unes zones denses a tot el territori, l'únic que fa és demostrar, com dèiem, ineficiència en els recursos i generar iniquitats en el territori. No és el mateix Barcelona que les Terres de Lleida, no és el mateix Barcelona que l'Ebre. Això és evident.

La segona cosa és que sota aquest concurs que feia aquest canvi de model el que hi ha també ha sigut la continuïtat de les retallades. Per què? Doncs, perquè s'han reduït en el territori hores de servei, sobretot a la nit, en algunes zones on arribar als centres de referència i als centres sanitaris..., queden lluny i, per tant, perdre dotze hores de servei d'ambulància i de trasllat és absolutament in..., vaja, intolerable. Però, al mateix temps, també, perquè ha generat una redistribució dels professionals, que..., jo crec que ho ha definit molt bé la diputada Marta Ribas, acabem tenint o tres vehicles o generant realment ineficiències. Treure la infermeria en el servei, substituir l'avançat per un VIR i treure el professional d'infermeria l'únic que ha generat és, a més d'ineficiència, inseguretat. I això és el que estem veient.

A més, i és evident, la posada en marxa d'aquest concurs, en algunes zones, s'ha fet sense les condicions i sense el material adequat.

Miri, el consens més important que hi ha és el que ha pogut generar el diputat Jorge Soler, que li hem d'agrair l'esforç per admetre les esmenes i per buscar un consens al més generalitzat possible i el consens de professionals, ajuntaments i plataformes ciutadanes per reclamar canvis, per reclamar revertir el model i denunciar la pèrdua de qualitat en el servei, i, per tant, la bona atenció a la ciutadania. Ho deia l'altre dia, també, en la presentació de la interpellació, i ho dèiem en la comissió: estem davant d'un problema sanitari important, però que té solució, si hi ha voluntat política, i que no depèn de grans despeses econòmiques, sinó de repensar, de nou i amb consens, tot el model.

El meu grup donarà suport a la moció presentada pel grup de Ciutadans. Agrair, com deia, l'esforç d'incorporació de totes les esmenes, i, per tant, de la recerca d'un consens, que no hi ha estat, en la implantació del model, i, al mateix temps, també, agrair que s'hagin incorporat les esmenes presentades pel meu grup. Alguna referència als informes que el conseller va dir que havia demanat, el d'Aguas i el del departament, perquè en el proper..., més breu possible, és igual, un mes o un mes i mig, sobre la base del coneixement compartit, puguem prendre, amb el màxim consens, les decisions més oportunes. I agrair, sobretot, la incorporació que tots plegats hem fet de reconeixement

dels professionals en la mateixa moció, dels professionals de les emergències mèdiques, i, com sempre, de tots els professionals de la salut.

Reiterar, doncs, el vot favorable del meu grup, i esperar que aquest consens s'estengui a tot.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments.*)

La presidenta

Té la paraula la senyora Montserrat Candini, del Grup Parlamentari Junts pel Sí.

Montserrat Candini i Puig

Gràcies, presidenta. Senyors i senyores diputades, benvinguts, també, professionals, treballadors, sindicats del servei d'urgències, benvinguts a la casa de tots.

Pel Grup Parlamentari de Junts pel Sí, evidentment, totes aquestes qüestions que tenen a veure amb la política sanitària, lògicament, per nosaltres és un element molt, molt sensible –molt, molt sensible–, i també és un element que, en som plenament conscients, lògicament, ja ho va dir el conseller en la seva resposta al llarg de la interpellació..., és que tot el tema de la qüestió, doncs, del transport sanitari, que lògicament calia ajustar, que lògicament calia avaluar exactament quins eren aquells condicionants, aquells problemes que, al cap i a la fi, el que estaven comportant era un desajust; desajust que nosaltres volem plantejar des del rigor; desajust que nosaltres volem plantejar, també, exigir, com a Junts pel Sí, des de la transparència; desajust que nosaltres volem també plantejar com a element de consens, de participació i, sobretot, que tots els agents socials hi puguin intervenir perfectament.

Però, per saber això, en la justa mesura, justament perquè s'ha dit en algun altre moment que la realitat és asimètrica, la realitat és diferent, no és el mateix muntanya que costa, no és el mateix depèn de quin tipus de pobles i depèn de quin tipus de característiques, el que cal, justament, és saber-ho amb la mesura d'uns informes que estan encarregats per part del departament, i que així ho va explicar també el mateix conseller.

Aquests informes..., tindrem la seva resposta, la seva avaluació d'exactament on estan tots els problemes a finals d'aquest mes. És a dir, avui estem a 7 d'abril. Vint-i-tres dies i vint-i-quatre, vint, trenta dies *a posteriori* del que estem fent avui, sabrem de debò, amb coneixement de causa, amb estudis que, a més a més, cal dir que també hi intervenen directament professionals per avaluar, lògicament, tota aquesta qüestió..., tindrem amb major coneixement què és allò que bonament podem corregir, de quina manera ho fem i com ho fem. I això és molt important.

Permetin que faci una petita expressió simpàtica, que jo tenia un professor que em deia que era molt important que abans de la presa de decisions, aquestes preses de decisions no fessin..., no estiguessin preses pel que ell anomenava «*los dedos flotantes*», que vol dir «la impressió de» –«la impressió de». «La impressió de» és vàlida, cadascú de nosaltres ens sembla, des de l'àmbit territorial en què estem, que allò que ens passa, passa de debò, perquè segur que passa de debò en bona mesura, però segur que tenim tots els elements, tots els indicadors per poder avaluar en el conjunt, que és la responsabilitat per part del departament per poder donar resposta? De ben segur que no –de ben segur que no–, perquè la microinformació, la informació segregada, la qüestió absolutament molt més en aquest sentit, molt més..., en un àmbit molt més reduït, difícilment ens podrà donar el resultat del conjunt. I com que nosaltres el que volem, en tot cas, és demanar al departament, i com a grup de Junts pel Sí el que volem sobretot és, hi insisteixo, transparència, rigor, participació, eficiència –eficiència– i servei, servei, servei públic i servei, sobretot, als pacients. Però cal tenir aquesta informació.

Permetin que els digui que el paper ho aguanta tot, i la dinàmica política és aquesta, sobretot si estàs a l'oposició és aquesta: que el paper ho aguanta tot i podem sumar.

Però hi han elements que ens posen en aquesta moció que nosaltres no podem votar a favor. I ho explico claríssimament: no ens podem comprometre que en casos d'emergències excepcionals els vehicles, per exemple, de TSU, tinguin prohibit traslladar pacients al centre assistencial més indicat per atendre la necessitat, independentment de si és titularitat pública o privada. De què estem parlant? Doncs que els sistemes siguin eficients, que siguin racionalització del treball, que els recursos siguin els més operatius. O no volem això? Clar que ho volem! Estic convençuda que no hi ha cap interès de cap

tipus des del punt de vista ni territorial, ni personal, ni corporatiu, egoista; tot al contrari, valorem-ho tot, amb tots els elements i amb totes les exigències.

Un altre punt a què no podem donar suport és tot el personal del SEM vinculat al concurs sanitari treballa en exclusiva per maximitzar la capacitat de resposta. Per tant, hi ha un model de bases collaboradores, eh?, que són de diferents tipus de centres que tenen convenis amb el SEM per activar professionals en cas de necessitat. Tornem a estar..., un exemple claríssim. No traiem les capacitats, no fem més patir. Podem tenir errors, segur; els volem corregir. Però si els errors els afegim, a més a més, a menor capacitat de resposta, és el conjunt del país el que acaba patint, i és el conjunt de les necessitats i de les respostes de cara als pacients. Estic convençuda que ningú ho vol, això.

Per tant, no ens deixem portar perquè el paper ho aguanta tot, que les mocions fan la seva funció i, per tant, són necessàries; però, sobretot, hi han elements que nosaltres, per rigor, per responsabilitat, no podem.

No vull acabar la meva intervenció abans que em cridi l'atenció la presidenta sense agrair al diputat, al senyor Jorge Soler, la seva *finezza*, i ho dic en italià, vinc d'italians, perquè ha estat exquisida: un plaer treballar amb vostè.

Gràcies, diputat.

(*Aplaudiments.*)

La presidenta

Té la paraula la senyora Marisa Xandri per a fixar la seva posició. (*Veus de fons.*) Sí, és veritat..., del Partit Popular –és veritat.

Marisa Xandri Pujol

Gràcies, presidenta. En primer lloc, saludar els representants del SEM que han vingut de diferents punts de Catalunya, de Lleida, de les Terres de l'Ebre, consellers..., bé, el Partit Popular, doncs, donarem suport a aquesta moció que gira entorn el transport sanitari urgent sobre el sistema d'emergències mèdiques a Catalunya, una qüestió que s'ha posat en entredit en diferents punts del territori.

Al llarg de la interpellació que el diputat Soler, doncs, va fer al conseller, es posava de manifest la problemàtica que ha generat la implantació del nou model de transport sanitari, que es va començar a desplegar el passat mes de novembre a la regió de Lleida i que va acabar el gener a l'Hospitalet i al Baix Llobregat.

I aprofito per obrir un parèntesi, perquè vull recordar el moment en què es va iniciar el desplegament. Justament a Catalunya teníem un govern en funcions, fet que en el seu dia va provocar que algunes veus crítiques amb el nou sistema denunciessin manca de transparència i una falta d'espais on adreçar les seves queixes. I tenien raó, si tenim en compte que el nou model de transport sanitari urgent ha suposat el concurs públic més car de la passada legislatura per estar dotat amb 214 milions d'euros anuals durant una dècada; unes adjudicacions no exemptes de polèmica, com la de Reus, i que evidentment ara no és el moment d'incidir en aquest tema, perquè estem parlant del model que s'està aplicant a l'assistència urgent i no pas dels enrenous contractuals. Però aquí queda, no?

I bé, tornant, tornant al contingut de la moció, estem parlant d'un model que funciona més o menys bé, però que funciona a Barcelona, però no a la resta de Catalunya. I crec que és aquí on radica una de les principals deficiències de l'actual SEM: la dispersió de la població deguda a l'extensió territorial a les províncies de Lleida, Tarragona i Girona no té res a veure amb Barcelona, on hi ha hospitals en punts estratègics i les vies per arribar-hi es troben en perfectes condicions.

Per tant, del que es tracta és de redistribuir els recursos que tenim, *redistribuir*, i això suposa no gastar ni un sol euro; el cost per a millorar el SEM és de zero euros; una de les poques coses que no valen diners i que poden suposar un canvi substancial en la vida de moltes persones, inclús poder evitar morts, tenint en compte que el servei que es presta moltes vegades depèn de la celeritat en què es dona, i vostès ho saben. I en aquest sentit és evident que donar solució a les mancances de l'actual model depèn només de la voluntat d'aquest Govern per a fer-ho.

Recordar quan el director del SEM, el senyor Francesc Bonet, deia que el canvi suposaria una renovació total de la flota de vehicles i un nou sistema de gestió que comportaria un guany d'eficiència i una millora del temps de resposta.

Han passat uns mesos i aquesta no és la valoració que en fan els professionals de les províncies de Lleida, Tarragona i Girona. De fet, ja s'ha comentat, així es va posar de manifest en la darrera Comissió de Salut, on es van aprovar tres propostes de resolució que feien referència a la millora del model actual en les comarques del Baix Camp, Terres de l'Ebre i a la ciutat de Lleida. Ho reitero: aquí es tracta només de voluntat política, de voler donar solucions concretes a situacions particulars.

De fet, la mateixa moció detalla molt exhaustivament quines unitats de suport i quins vehicles fan falta en municipis concrets. Però tant o més important és que a aquests vehicles se'ls doti del personal sanitari i tècnic que faci falta. No podem permetre, per exemple, que l'SVI a Lleida ciutat no compti amb un metge sinó que només disposi d'una infermera i d'un tècnic. Precisament avui, el diari *Segre* publica que la plataforma Marea Blanca de Pirineus van fer entrega ahir al delegat de Salut a Lleida de més de nou mil signatures per a paralitzar l'actual model d'ambulàncies implantat a Lleida.

Entenem, tal com ens han fet saber els professionals sanitaris, que en la majoria dels casos cal que es mantinguin els equips multidisciplinaris –metge, infermera i tècnic– per a donar l'adequada resposta en el temps adequat. Davant la manca d'un metge, ens trobem que la infermera ha d'assumir la responsabilitat d'un facultatiu, i, per tant, això s'ha de corregir.

Per a acabar, estem parlant d'actuacions d'emergència, i com a tal, requereix que se'ls doni, des del departament, el rigor sanitari que es mereixen.

Per tant, per tot el que he dit, donarem suport a aquesta moció que té precisament com a objectiu això.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

Té la paraula el senyor Jorge Soler, de Ciutadans, per a pronunciar-se sobre les esmenes.

Jorge Soler González

Bé; gràcies de nou, presidenta. Diputades, diputats, un assaig clínic es paralitza quan en una de les dos branques, especialment en la branca experimental, es detecten efectes greus no desitjats; cal aturar-lo. Per tant, pel mateix motiu, si els professionals alerten que alguna cosa en un desplegament no està funcionant correctament, cal replantejar-se el model.

Per tant, els demano exhaustivament que siguem prudents i ajustem el model. I, per exemple, i com he sentit, doncs, en les intervencions, aquest és un tema exemplar on podem fer política, política clarament de consens, que, a més, amb una moció com aquesta, sigui extensa, tècnica, professional, negociada i que uneixi tots els grups parlamentaris.

I per això, doncs, és un dia feliç, jo crec que és un dia important, doncs, pels treballadors i treballadores del col·lectiu.

Gràcies, diputada Reguant; tres esmenes que heu presentat les hem acabat acceptant, introduint un petit terme. El debat sempre és bo; integrar el debat professional no és que sigui bo, és que és imprescindible, al nostre parer, i també avançar cap a models preferentment públics, eh?, i per això, doncs, evidentment, hem estat d'acord.

Diputada Ribas, el mateix; destacar el debat que afinar el model és imprescindible. Així mateix, recordar que hi ha llocs, a l'hivern, èpoques de gripals, i evidentment, a l'estiu, a llocs especialment turístics, on cal reforçar diferenciadament. Crec que en parlarem al llarg de la legislatura i ens ocuparem, o vostè o jo, o nosaltres, però crec que ho afinaïrem, no solament amb ambulàncies; crec que del tema del PIUC i dels reforços en caldrà parlar molt. I li ho asseguro, no ho oblidarem, eh?

Hem acceptat alguna esmena per transport no urgent. Jo hi vaig insistir en la interpellació. Jo volia haver centrat avui la moció en transport d'emergències; no obstant, jo sóc molt del parer que cal negociar, cal escoltar i, doncs, si la gent s'ha de sentir més còmoda en coses en les quals jo també estic d'acord, les hem d'acceptar. I així ho hem fet, eh?

Amb el PSC, bé, el mateix, no?, ratificar el que ja hem tractat a la comissió. Indubtablement, jo sóc de Lleida, i, per tant, no puc negar que conec perfectament quina és la

necessitat, doncs, al territori i especialment a la ciutat de Lleida, i per això, amb aquesta contundència, a l'afirmar amb les meves intervencions i amb les meves paraules que calen dos unitats completes a la ciutat de Lleida, indubtablement, i que caldrà estar atent a revisar contínuament el model.

I per a anar finalitzant, bé, a Junts pel Sí, a la portaveu, doncs, dir-li que, a nivell personal, corregir i inclús augmentar, no?, la resposta a les vostres paraules. Jo crec que entre vostè i jo les negociacions i les converses han estat en aquest to. I, per tant, doncs, moltíssimes gràcies.

Sí que és cert que vull manifestar, i vostè ho sap, el meu desencant, eh?, perquè ahir vam treure una moció absolutament consensuada d'aquest Parlament, així ho vam transmetre a tots els portaveus, bé, i aquest matí, fins a l'últim minut, i utilitzant les mateixes frases que vostè diu, no?, he vist, doncs, algun dels seus companys que m'han vingut a buscar, amb aquests *dedos flotantes*, que vostè deia...

La presidenta

Senyor Soler, ha exhaurit el temps.

Jorge Soler González

...—sí, acabo, acabo en quinze segons—, *los dedos flotantes*, que clar, evidentment, doncs, no crec que contribueixin al que jo manifestava: diàleg, rigor i respecte, eh? Intentem, doncs, continuar amb aquesta tessitura.

Moltes gràcies, diputades i diputats; gràcies, presidenta.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Cridem a votació. *(Veus de fons.)* Estem cridant a votació.

Senyora Reguant, per què em demana la paraula?

Eulàlia Reguant i Cura

Per demanar votació separada del punt 2, 2 bis, 2 ter, 2 *quinquies*, 4, 4 bis... —ai, no..., bé—, 5, 6, 7, 8 i 9. *(Pausa.)* Ho hauria d'haver fet al revés.

La presidenta

Senyor Carrizosa, per què em demana la paraula?

Carlos Carrizosa Torres

Para pedir, señora presidenta; para pedir la lectura de los puntos 1 y 10 de esta moción.

La presidenta

Senyora Candini, per què em demana la paraula?

Montserrat Candini i Puig

Presidenta, per demanar votació separada d'un seguit de punts...

La presidenta

Ja, quasi, que la votem tota, no, per separat?

Montserrat Candini i Puig

Tota per separat? Perfecte.

La presidenta

No ho sé —no ho sé. A veure, demani —demani.

Montserrat Candini i Puig

Sí. El 2, 2 tercer...

La presidenta

Perdoni, ha dit 2?

Montserrat Candini i Puig

Perdó; 2, 2 ter...

La presidenta

Sí.

Montserrat Candini i Puig

...2 *quater*, el punt quart, el punt cinquè, el punt setè i el punt vuitè.

La presidenta

D'acord.

Ara, en tot cas, repetiré totes les votacions separades que m'han demanat. (*Pausa.*) Anem a llegir tots els punts de què s'ha demanat votació separada per a veure si hi estan d'acord. El 2, el 2 bis, el 2 ter, el 2 *quater*, el 2 *quinqües*, sí?, el 4, el 4 bis, el 5, el 6, el 7, el 8 i el 9. És correcte? (*Veus de fons.*) D'acord, doncs.

Doncs, anem; començarem votant tots aquests punts i al final votarem la moció, el que queda de la moció. D'acord? (*Veus de fons.*) Sí, sí, ara, abans de llegir..., començarem fent la lectura del punt 1 i del punt 10. Ho fem així? (*Veus de fons.*) Procedim a la lectura.

El secretari segon

El punt 1 és: «Reconèixer que el model instaurat de transport sanitari el novembre de 2015 no ha tingut els resultats desitjats.»

I el punt 10... (*Veus de fons.*) El punt 10 és: «Manifestar el suport als treballadors i treballadores del Sistema d'Emergències Mèdiques, valorant la tasca que desenvolupen, la qual és un servei bàsic, elemental i essencial per a la ciutadania.»

La presidenta

Ara procedirem a la votació. Comencem votant el punt 2.

Comença la votació.

Ha quedat aprovat per 63 vots a favor, 1 en contra i 70 abstencions.

A continuació, votarem el punt 2 bis.

Comença la votació.

Ha quedat aprovat per 124 vots a favor, cap en contra i 10 abstencions.

A continuació, votarem el punt 2 ter.

Comença la votació.

Ha quedat aprovat per 63 vots a favor, cap en contra i 71 abstencions.

A continuació, votarem el 2.4.

Comença la votació.

Ha quedat aprovat per 73 vots a favor, 61 en contra i cap abstenció.

A continuació, votarem el 2.5.

Comença la votació.

Ha quedat aprovat per 124 vots a favor, cap en contra i 10 abstencions.

A continuació, votarem el punt 4.

Comença la votació.

Ha quedat aprovat per 63 vots a favor, 61 en contra i 10 abstencions.

(*Aplaudiments.*)

A continuació, votarem el 4 bis.

Comença la votació.

Ha quedat aprovat per 134 vots a favor, cap en contra i cap abstenció.

A continuació, votarem el punt 5.

Comença la votació.

Ha quedat aprovat per 63 vots a favor, cap en contra i 71 abstencions.

(*Aplaudiments.*)

A continuació, votarem el punt 6.

Comença la votació.

Ha quedat aprovat per 124 vots a favor, cap en contra i 10 abstencions.

A continuació, votarem el punt 7.

Comença la votació.

Ha quedat aprovat per 63 vots a favor, cap en contra i 71 abstencions.

A continuació, votarem el punt 8.

Comença la votació.

Ha quedat aprovat per 63 vots a favor, cap en contra i 71 abstencions.

A continuació, votarem el punt 9.

Comença la votació.

Ha quedat aprovat per 124 vots a favor, cap en contra i 10 abstencions.

I, a continuació, votarem la resta de la moció.
Comença la votació.
Ha quedat aprovada per 134 vots a favor, cap en contra i cap abstenció.
(*Aplaudiments perllongats.*)

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el medi ambient

302-00023/11

El quinzè punt de l'ordre del dia és: Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el medi ambient, presentada pel Grup Parlamentari de Ciutadans. Per a exposar-la, té la paraula la senyora Marina Bravo.

(*Remor de veus. Pausa.*)

Senyora Marina Bravo, comencem?

Marina Bravo Sobrino

Gracias, presidenta. Diputados, *conseller*, tenemos unos valores medios de contaminación ambiental que ya hace tiempo que llaman la atención a Europa, y unas puntas excepcionales que nos obligan a tomar, ya, medidas extraordinarias de vez en cuando, y seguramente tendrán que acabar siendo más; medidas extraordinarias que evidencian el fracaso de las políticas medioambientales del Gobierno.

Tenemos planes con muchas buenas intenciones y demasiados pocos resultados. Tenemos un plan específico para la mejora de la calidad del aire; incluye un sinnúmero de objetivos bastante ambiciosos, pero se pretenden conseguir con unas actuaciones que en realidad no son ambiciosas en absoluto, y encima se hacen trampas al solitario para que parezca que lo están haciendo bien.

Les pongo como ejemplo la primera actuación del plan: «Objetivo 1: potenciar, incentivar e impulsar el transporte público, urbano e interurbano.» Como objetivo está bien, seguramente todos los grupos lo llevamos en nuestro programa; pero luego podemos entrar en el detalle. La primera actuación del plan para cumplir este objetivo es: «líneas de aportación a las estaciones de ferrocarril más próximas» –autobuses que nos lleven a la estación–; suena bien. Pero miren en qué se materializa –y aquí es donde nos empezamos a engañar, o nos engañamos del todo–; en el plan, lo que dice que vamos a hacer es ejecutar las medidas que ya estaban en el Plan de transporte de viajeros de Cataluña 2008-2012 y en el Plan director de movilidad de la región metropolitana de Barcelona 2008-2012.

Es decir, en 2014 aprobábamos que nuestro plan para hacer cosas de aquí a 2020 era ejecutar lo que no habíamos ejecutado de un plan que tenía que estar completo en 2012. Está muy bien que se relacionen los planes; de hecho, es imprescindible que estén coordinados unos con otros. Pero cuando apruebas un plan en 2014 no puede ser tu objetivo cumplir lo que tenías en un plan antiguo. ¿A quién queremos engañar? ¿Qué ganamos, si hacemos esto? Cuando estás haciendo un plan para combatir algo tan serio como la mala calidad del aire que respiramos, no podemos hacer solo que parezca que estamos haciendo algo, no podemos limitarnos a cumplir un expediente. Tenemos que empezar por proponernos hacer un esfuerzo real, no simulado, y luego llevarlo a cabo de una forma firme, dedicando los recursos que sean necesarios.

Habíamos estado tentados a pedir que se concretasen más todas las medidas del plan. Por las enmiendas que han presentado el resto de los grupos, parece que no somos los únicos a los que nos gustaría, y trabajaremos en ello, más adelante, con propuestas concretas. Esta en particular, esta moción, pretende ser solo la primera de ellas.

Una primera propuesta ligada a este primer punto, a este primer objetivo del plan: potenciar, impulsar e incentivar el transporte público, urbano e interurbano. Les proponemos, en primer lugar, revisar y concretar ese capítulo. Les proponemos, además, que no se conformen con seguir los planes que teníamos hasta el momento, sino que tengan en cuenta la dramática realidad actual. Proponemos, además, concreción y seguimiento de los efectos de las medidas ya incluidas en el plan. Y proponemos también añadir dos puntos.

Uno, tener previsto un plan de refuerzo de los servicios de transporte público para los episodios de elevada contaminación ambiental. Parece evidente, pero hasta ahora,

sorprendentement, no se hace. Informamos a la población, le decimos que no coja el coche, les ponemos límites de velocidad... Es decir, en los episodios de contaminación estamos pidiendo a los ciudadanos un esfuerzo adicional sin ofrecerles ninguna oferta adicional.

Y dos, les proponemos también estudiar una nueva red de aparcamientos disuasorios de fácil acceso y de gran capacidad. Y no estamos pensando en los que contemplaban en el plan, que generalmente son *park-and-ride* para uso municipal, sino una nueva red de unos pocos, bien pensada, para que el transporte público dentro de las zonas más congestionadas pueda combinarse con el uso del vehículo privado fuera de ellas; para que la gente, que tiene circunstancias muy diferentes, pueda llevar a los niños al colegio o a sus padres a un centro de día en coche y dejar después fácilmente el vehículo fuera de las zonas de mayor congestión.

Todo esto no puede dejarse en manos de las áreas metropolitanas, y por eso pedimos un mayor liderazgo al Gobierno de la Generalitat. En resumen, tenemos que facilitar el acceso al transporte público antes de pedir a los ciudadanos que dejen el coche en casa, y por eso tenemos que empezar ya. El fracaso de las políticas medioambientales del Gobierno puede llevarnos a tener que tomar medidas urgentes muy exigentes, y es nuestra responsabilidad estudiarlas bien para poder darles la vuelta y que consigan no dificultar, sino mejorar el día a día de los ciudadanos.

Gracias.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Per a defensar les esmenes presentades, té la paraula la senyora Mireia Boya, de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent.

Mireia Boya e Busquet

Gràcies, presidenta. Eth problèma, tà nosati, non ei ua question d'episòdis de contaminacion sevèra, ei era mejana de contaminacion annau, era contaminacion cronica, de base, que respiram dia a dia. Incomplim es nivèus legaus de microparticules e de diòxid de nitrogen, e degut ad açò auem dus procediments judiciais dauridi per infraccion, que son actuaument en cors. E aguesti dus procediments se remètissen as nivèus que fixe era OMS, era Organizacion Mundiau dera Salut.

Damb aguest escenari, trobàuem que era mocion iniciiau ére totaument insuficienta. Pensi qu'en açò auem coincidit toti es grops. De bèra manèra ére trigar eth color des cortines antes d'acabar eth losat dera casa.

En aguest sentit, auem introdusit, introdusírem moltes esmenes entà milhorar-la, entà tornar a ua mocion qu'aguest Parlament aprovèc en 2014, presentada per Iniciativa per Catalunya Verds, e qu'eth Govèrn anterior non a hèt cas, non a aplicat, e, per tant, s'auie quedat en armari de desbrembe. Ère ua mocion que ja ère de minims, mès qu'ère un pas endauant, ère auançar entà solajar era contaminacion atmosferica.

Coma didia, aguesta mocion s'a restringit ara mobilitat e as episòdis puntuaus de contaminacions sevèra, que vien a èster dus, tres, quate dies per an. Coma didia antes, ei totaument insuficient: cau atacar ara contaminacion toti es dies e d'ua forma integrau, transversau; cau atacar-la des de toti es sectors; cau plantejar un debat priegond sus es mesures urgentes a préner entà mitigar aguesta contaminacion atmosferica.

Abordam, damb aguesta mocion, un debat parciau sus es infraestructures e era mobilitat, mès non parlam deth hilat de rodalies com s'aurie de parlar. Desbrenbam es intercambiadors, molti deri que estan previsti e que non s'an desvolopat. Tanben..., non introduim eth tèma des peatges entà entrar enes ciutats. Non parlam de taxes ambientaus que poderien descoratjar era utilizacion deth veicul privat entà entrar en aguestes àrees mès poblades e mès contaminades. Non parlam deth tèma deth Pòrt de Barcelona, un gran emissor; non parlam dera indústria; non parlam deth transport des mercaderies.

E, per tot açò, consideram, consideràuem que calie èster molt mès ambiciós. Mos auem quedat en ua petita part, mès era situacion ei tan grèu qu'era CUP - Crida Constituenta a considerat que, tot e que non s'auie aguesta vision deth problèma globau, anàuem a votar a favor, anàuem a votar dant suport ad aguestes petites mesures centrades ena mobilitat, enes episòdis puntuaus, perque entenem qu'era nòsta salut, era salut de toti es ciutadans, sustot dera Àrea Metropolitana de Barcelona, sustot deth Camp de

Tarragona, aquestes àrees més poblades, son es qu'èren en jòc. E, per tant, no mos podíem perméter ne ua abstencion ne un vòt en contra.

Tanben, criticar bèri uns des articles qu'a aquesta mocion, sustot eth que hè referéncia ad aguesti *parks-and-rides*. Venguem a díder que non podem seguir improvisant damb mesures parcials; çò que cau ei cambiar eth modèl de mobilitat insostenible actual, e que tota mesura que passe pera reduccion deth transit..., rebrembam qu'era Àrea Metropolitana de Barcelona a sies mil veïculs per quilomètre quadrat de densitat, qu'ei des mès nautes d'Euròpa. Madrid n'a dus mil, París n'a mil sies-cents –per dar bèra referéncia.

Aguesti *park-and-rides* cau planificar-les en funcion des ores de baisha emisson de restriccion deth transit integrat en un conjunt de mesures de prioritat e impuls ath pieton, ath servici public de transpòrt e ara bicicleta. Es politiques de mobilitat an d'èster fin finau coerentes damb un cambi de modèl qu'a de batalhar pera proteccion dera salut, redusir era dependéncia energetica deth nòste país e complir damb es compromisi dera COP 21, e, per tant, ei incompatible damb impulsar mesures de mobilitat sosteniblela mentre continuen ampliant d'autes infraestructures coma era ronda Litorau, era autovia de Sant Andreu - Sagrera, per méter bèth exemple, o damb projèctes coma eth PDU d'aguest espaci motor en Vallès, que sonque que hè, encara mès, ei incrementar es emissions en aquesta part.

Arren mès, moltes gràcies.

La presidenta

A continuació, té la paraula la senyora Hortènsia Grau, de Catalunya Sí que es Pot.

Hortènsia Grau Juan

Bon dia, conseller. Consellera, diputats, diputades..., bé, jo estic contenta amb aquesta moció. Ja sé que hi ha moltes coses que hi falten, que no hi són, però és que el tema que abordem de qualitat de l'aire és d'una gran complexitat, té un munt de temes col·laterals, depèn de qüestions com la mobilitat i, per tant, entenc que la moció podria haver estat més ambiciosa, però l'intent de Ciutadans era centrar-ho en un punt i hem mirat de com millorar-la i fer-la extensiva. Per tant, en el que ens quedi de legislatura, hem de continuar treballant en aquests punts, però hem avançat i això és l'important; hem avançat –o potser jo estic molt optimista– i jo crec que podem avançar.

Vam fer una moció el 2014, com ha dit la diputada Mireia Boya, que la vam pactar entre tots i que va permetre millorar el Pla de qualitat de l'aire, horitzó 2020. La meua idea és que aquests punts que avui aprovem també ens permetin millorar i forçar el departament perquè s'hi impliqui més, que ja sabem que va fent, però estirant-lo, que és la feina que també hem de fer des de l'oposició.

I deia que estic contenta, per què? Perquè aconseguim lligar, per exemple, el tema dels *park-and-rides*, dels aparcaments dissuasius, amb la qüestió dels títols de transport; perquè aconseguim, amb una transacció, el tema de les bonificacions del transport públic, que es desenvolupin dins de la Llei de finançament del transport públic, quan hi hagi episodis... Per què? Perquè hi ha un punt que torna a dir «complim aquells punts de la moció del 2014», i saben que molts d'aquests punts encara no s'han complert. Jo portava aquí un acord de compliment... –ja sé que ha caigut la legislatura i que estem en una altra, però és igual; és que ens duren poc, les legislatures i, per tant, jo crec que és important que recordem tot allò que hem anat acordant, perquè, si no, és com de Sísifo: cada vegada hem de tornar a començar, i això ni és eficaç ni és eficient–, per tant, tornar a posar en valor que hem de complir el que vam aprovar en la moció aquella i, per tant, aquí ho tornem a dir i ho aprovem.

Amb relació a les dades del Pla d'actuació de la millora de la qualitat de l'aire, que això era un dels temes que estaven pendents, doncs, avui aprovem que finalment es facin públiques les dades de tots els inventaris, dels mapes, de totes les estadístiques, de consum energètic, de mobilitat, d'indústria...

Aprovem un punt molt important per a mi, i aquest sí que demanaré a la Mesa que després es llegeixi, que és que... –i que, a més, sí que és un punt que va sortir a la Mesa que hi va haver divendres, a la Mesa de qualitat, no?–, que és que establim un calendari per implementar les mesures i que puguem actualitzar el Pla de qualitat de l'aire amb els objectius de la COP 21, i sobretot complir la legalitat pel que fa a la reducció de les par-

tícules de tots els òxids de nitrogen i de les partícules PM perquè és que aquí, perdonin, hi ha la mare dels ous. Vull dir, el problema que tenim de qualitat de l'aire sabem que és un tema derivat de..., és de la mobilitat, bàsicament, perquè el port és un tant per cent petit, l'aeroport també, i, per tant, el que hem de reduir són les partícules NOx i les PM.

També aprovem, transaccionem un punt a partir d'una esmena nostra, que era la de posar-nos d'acord amb els ajuntaments, amb l'àrea metropolitana, per desenvolupar les zones de baixa emissió, les *low emission zones*, i això, conseller, ho ha de liderar vostè. Ho ha de liderar el departament, perquè cada ajuntament no pot tenir uns criteris diferents, perquè des de les sinergies hi ha d'haver algú, en aquest cas el departament, que és qui fixi els criteris als quals els diferents ajuntaments es puguin anar sumant i, per tant, això està molt relacionat també amb l'altre punt que aprovem, que es el de millorar la governança. I l'hem de millorar, la governança, per ser més eficients. Hem de mirar com lliguem les taules de qualitat de l'aire amb les taules, per exemple, de mobilitat. Hi ha la taula de Barcelona, hi ha la taula de l'ATM, hi ha la reunió i sembla que cada u vagi fent la seva feina. Jo crec que això, una mica copiant, no?, el model de Londres, hem d'intentar que hi hagi més això: que es millori aquesta governança i que sigui des de la Generalitat que es doni aquest impuls, aquesta capacitat de lideratge, evidentment posant-hi els recursos, eh? I aquí, doncs, tenim també pendent amb l'Estat, per exemple, que ells també aportin els recursos i compleixin amb el Plan aire, i jo això no vull deixar de dir-ho, perquè hi han algunes mesures que no les podem fer efectives aquí a Catalunya, perquè el Govern de l'Estat no les fa efectives, per exemple, el tema de matriculació «eco» dels vehicles en funció del nivell de contaminació.

I, per tant, vetllarem perquè tots aquests punts que avui aprovem, i els que no aprovem, però que anirem presentant, el Govern els vagi implementant, es reflecteixin en els pressupostos i hi hagi els fons per a tirar-los endavant. I, per tant, jo agafo allò que vostè va dir, conseller, durant la interpellació del fons de 2 milions, del Fons de protecció ambiental, que ens permetrà tirar endavant totes aquestes propostes.

Moltes gràcies.

La presidenta

A continuació, té la paraula el senyor Jordi Terrades, del Grup Parlamentari Socialista.

Jordi Terrades i Santacreu

Gràcies, presidenta. Consellera, consellers, diputades, diputats, estem..., al final, la moció s'aprovarà, quedarà circumscrita a alguns temes que fan referència al transport públic, com una de les mesures per millorar la qualitat de l'aire a l'àrea metropolitana de Barcelona, al conjunt de la regió metropolitana. Nosaltres ja hi estem d'acord, però aquest és un debat..., i hi estem d'acord en el sentit que nosaltres havíem presentat esmenes molt més àmplies, que abastaven algunes altres qüestions que també afecten de ple, des del nostre punt de vista, la millora de la qualitat de l'aire. Aquest no és el primer debat que tenim en aquesta cambra i pronostico que tampoc serà el darrer.

Estem parlant d'una qüestió que afecta la salut pública, sí, però que també afecta la competitivitat econòmica del país i, sobretot, d'aquesta zona de Catalunya on s'ubica, doncs, la major concentració de població, i també d'activitat econòmica del país, amb impactes evidents sobre la qualitat de l'aire, en funció d'algunes de les qüestions que ja s'han descrit.

Hem fet molts plans; ara, la millora de la qualitat no es produeix. Seguim incomplint la normativa i els índexs d'emissió que fixa la Unió Europea, ja no dic els de l'Organització Mundial de la Salut, que encara són més baixos respecte al que fixa la Unió Europea. Per tant, ens està indicant que els plans que tenim al damunt de la taula no acaben de funcionar.

Jo crec que no acaben de funcionar, perquè el que hem de fer és una revisió en profunditat del Pla de qualitat de l'aire que tenim aprovat en aquests moments, que és un pla que ho fa tot, o bàsicament tot, a la voluntarietat de les administracions locals i del conjunt de persones i del conjunt d'empreses del país, i, des del nostre punt de vista –ho hem dit des d'aquesta tribuna a l'anterior legislatura, també ho diem ara–, hem d'anar un pas més enllà, hem de revisar el Pla de qualitat de l'aire i no ho hem de fiar tot a la voluntarietat, eh? Nosaltres acompanyarem el Govern, aquest és el compromís del Grup

Parlamentari Socialista, el conseller de Territori i Sostenibilitat, que aquesta reforma, aquesta anàlisi que hem de fer, doncs, comenci a incorporar algunes mesures d'obligat compliment.

No pot ser –no pot ser– que l'àrea metropolitana de Barcelona, per tal de millorar, des del seu punt de vista –i encertadament, ho crec jo–, la qualitat de l'aire d'aquest entorn proposi un seguit de mesures i, com que s'ha avançat l'àrea metropolitana, després ens surti l'Ajuntament de Barcelona proposant coses no exactament iguals. Per tant, aquí, el que demanem al conseller i al Govern de la Generalitat és que ho lideri, que lideri aquest tema, que posi com a prioritat un dels punts que jo crec que acordarem o que, com a mínim, estan posats a votació, que és la governança de tota aquesta àrea, i que hi hagi una taula no només de treball, sinó de presa de decisions entre el Govern de la Generalitat de Catalunya, l'àrea metropolitana, els ajuntaments, per tal d'implementar, no només mesures de conscienciació fonamentals, importants; no només mesures de voluntarietat, de compliment de compromisos; sinó que també introdueixi alguns elements d'obligatorietat per tal de millorar la qualitat de l'aire. Perquè, torno a insistir-hi, és una qüestió de salut pública, sí; però també és una qüestió de competitivitat econòmica d'aquest territori.

Que avancem en la planificació de la delimitació de zones de baixa emissió en aquest entorn, que hi hagi un acord..., conseller, el meu grup parlamentari acompanyarà i recolzarà el Govern si fem propostes assenyades en aquest sentit, perquè ens hi juguem això: la salut dels ciutadans, i també la competitivitat econòmica d'aquest territori. Res més.

També se m'ha acabat el temps. Jo crec que no només ens hauríem d'haver circumscrit al transport públic, important, sinó que aquest és un debat molt més general que afecta molts vectors i molts sectors dels que estan ubicats en aquest territori.

Gràcies.

La presidenta

Té la paraula el senyor Carles Prats, del Grup Parlamentari Junts pel Sí.

Carles Prats i Cot

Gràcies, presidenta. Conseller, diputats, diputades, la moció que ens ocupa és un tema important i complex que requereix d'un debat molt més profund del que avui estem tenint, i seria bo tenir el màxim suport de grups de cara a mantenir les línies d'actuació a llarg termini.

Els episodis ambientals no són gaire habituals i al nostre grup ens agradaria abordar la problemàtica de la qualitat de l'aire des d'una perspectiva més global, tenint en compte que el principal problema de l'àrea metropolitana són els valors de les mitjanes anuals dels nivells d'òxids de nitrogen i partícules en suspensió menors de 10 micres, tot i que aquestes s'han anat reduint en els darrers anys.

El conseller Rull, durant la interpellació de fa uns dies, ens informava exhaustivament de la situació de la qualitat de l'aire, de la bateria d'actuacions previstes en el Pla de mobilitat i de qualitat de l'aire, i ens va explicar que es treballa des d'una perspectiva holística, que vol fer partícips el màxim nombre d'entitats.

Un dels principals factors que contribueixen als elevats nivells de diòxids de nitrogen i partícules en suspensió és el transport terrestre; més d'un 50 per cent de les emissions de diòxid de nitrogen per transport terrestre, amb les dades de l'any 2011. Les dades de la conurbació de Barcelona indiquen que cal millorar principalment els valors mitjans. Efectivament, la baixa qualitat de l'aire és un problema que afecta la salut, però és conseqüència, en part molt important, del dèficit d'infraestructures que patim, tant en l'àmbit del transport de persones com de mercaderies que, d'afegit, generen problemes mediambientals, d'emissions de diòxid de carboni, responsable de l'efecte del canvi climàtic; de la qualitat de vida dels ciutadans i ciutadanes, amb el seu impacte econòmic, l'ús del cotxe és car, i de seguretat. I tenim un darrer tràgic exemple en l'accident mortal d'ahir a Montcada i Reixac.

El problema de la contaminació atmosfèrica derivada del trànsit terrestre no el solucionarem amb *park-and-rides*; fent estacions on no hi viu gent, com és el cas de l'estació del Camp de Tarragona; o mantenint la via única al sud d'aquesta ciutat, o sigui, el corredor del Mediterrani, que encara no el tenim desdoblant. Malauradament, el pro-

blema és molt més bàsic i greu. Certament, cal millorar els accessos i aparcaments a les estacions de ferrocarrils, però el problema de fons és que no hi ha doble via, que la freqüència de trens és molt baixa, que els trens no són puntuals –el 58 per cent dels regionals–, que les estacions estan deteriorades, i que no es fa el degut manteniment de la xarxa, i que per fer seixanta quilòmetres de Manresa a Barcelona es triga una hora i mitja, i que moltes zones del territori estan patint el dèficit d'inversió en rodalies i regionals. I, per tant, creiem que s'han d'oferir solucions estructurals al problema endèmic del dèficit d'inversió de transport públic al nostre país.

Les infraestructures són una qüestió d'estat i val la pena que hi hagin acords amplis en aquesta cambra, però també més enllà, en l'àmbit municipal, social, empresarial i estatal. En aquest sentit, disposem, a diferència de fa uns mesos, del Pla de millora de la qualitat de l'aire, de les taules de qualitat de l'aire de la conurbació de Barcelona, i també de la de Tarragona; la primera es va reunir la setmana passada amb assistència de més de setanta participants, i la de Tarragona ho farà demà a la tarda.

Senyora Grau, aquesta és la intenció del Govern, que les taules siguin coordinades des del Govern, articulant, d'entrada, amb tres grups de treball. I la propera reunió de la taula tindrà lloc en menys de tres mesos.

Els problemes de la mobilitat i de la qualitat de l'aire no es pot pretendre resoldre'ls des d'una única administració. Disposem ara de les eines de planificació que han de permetre afrontar els reptes de reducció de la contaminació atmosfèrica de la conurbació de Barcelona, però també en d'altres zones del territori. Hi ha mesures que s'estan treballant, en la línia de reducció dels vehicles i que aquests siguin més nets; evidentment, en la potenciació del transport públic, i moltes altres mesures que no tinc temps de detallar.

Les esmenes presentades pel Grup de Junts pel Sí anaven en el sentit de potenciar la coordinació de tots aquests plans i no hem entrat en el detall dels episodis ambientals, perquè creiem que, realment, aquest no és el principal problema que afecta la qualitat de l'aire. En qualsevol cas, el sentit de la moció, ens hauria agradat que hagués estat més àmplia i, per tot això, doncs, recolzarem les mesures que es proposen, que entenem que moltes d'elles ja figuren en els plans actuals.

I agrairíem al conjunt de la cambra que recolzin el Govern a prioritzar el transport públic i a reclamar el dèficit d'inversions a l'Estat, tant en el pla de xoc del conseller Vila –que sols se n'ha executat el 2 per cent– i, també, la compareixença de la ministra, de la directora de FIMMA, etcètera, per respondre davant del greuge en què...

La presidenta

Senyor Prats, ha exhaurit el temps.

Carles Prats i Cot

D'acord. Gràcies.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

Per a fixar la seva posició, té la paraula el senyor Santi Rodríguez, del Grup Parlamentari Popular.

Santi Rodríguez i Serra

Gràcies, presidenta. Senyores i senyors diputats, conseller, bé, comparteixo l'observació que una cosa són els episodis ambientals que, efectivament, són moments puntuals que a causa, fonamentalment, de problemes climàtics provoquen episodis en els quals cal tenir cura sobre els efectes de la contaminació, respecte de la situació global de la contaminació i, fonamentalment, allà on aquest problema és més apressant, que són aquells quaranta municipis de l'entorn metropolità de Barcelona, on les concentracions de partícules en suspensió i la concentració de diòxid de nitrogen és més important. I, per tant, aquest és un element fonamental.

Però fa anys que ja hi han plans de millora de la qualitat ambiental; segurament menys que no pas que hi han problemes, evidentment, de qualitat ambiental. I també hem de constatar que, també, fa anys que tenim autèntics problemes per tal d'intentar avaluar –avaluar– quin és el resultat o quin és el grau de compliment de cadascuna de les mesures que s'han anat adoptant. No hi ha dificultat per veure quina és l'evolució

dels nivells dels contaminants; en aquest sentit, no hi ha dificultats perquè, a més a més, les mesures de la xarxa de vigilància són mesures públiques i, per tant, es pot comprovar; però sí hi han dificultats per saber, exactament, quines són l'eficiència de cadascuna d'aquelles mesures que s'havia adoptat.

No em referiré a anys anteriors on la contaminació per partícules va disminuir d'una forma molt important, tot coincidint amb una aturada de l'execució d'obres a l'entorn del Baix Llobregat. O que, coincidint amb la situació de crisi, el nombre de vehicles que circulaven, també, per l'àrea metropolitana va baixar d'una forma extraordinàriament radical, cosa que va contribuir, també, a reduir la contaminació per diòxid de nitrogen.

Per tant, tot i no sent fàcil –tot i no sent fàcil–, intentarem que aquestes avaluacions de les mesures que es vagin adoptant siguin possibles, ja sigui per la via directa del Govern, i, si no, doncs, intentarem fer-ho a través de la via indirecta, per part de les eines que tenim a disposició els grups parlamentaris.

En aquesta moció es fa un especial èmfasi en el transport públic i ens sembla bé. Ens sembla bé perquè som plenament conscients que el problema de contaminació no és exclusivament un problema de transport públic, sinó que el major volum de contaminació es deu, fonamentalment, a les emissions que provoquen els vehicles privats i a la concentració de vehicles privats. Però també és cert que, abans que no hàgim d'exigir als usuaris dels vehicles privats que facin un esforç determinat per tal de reduir i controlar els nivells de contaminació, com a Administració, les administracions, totes –no es tracta d'una sola administració, com es deia abans, en la intervenció anterior, sinó totes–, totes les administracions han de fer els esforços necessaris i suficients per tal que hi hagin les alternatives adequades al transport privat. I en el moment que hi hagin les alternatives adequades al transport privat –és a dir, hi hagin alternatives suficients de transport públic–, aleshores és quan es pot exigir a la ciutadania l'ús del transport públic en lloc del transport privat, fent-lo també molt més atractiu.

I, en aquest sentit, el nostre grup donarà suport a la moció, a les propostes que s'incorporen en la moció, tot afirmant una cosa que creiem que és rellevant, perquè, al final, no serà tan important el fet que aquesta moció s'acabi aprovant...; jo n'he vist aprovar... –senyora Grau, sí que la miro a vostè, a més–, n'he vist aprovar moltes, de mocions, amb relació a la qualitat de l'aire –i dic «miro a la senyora Grau» perquè, com van començar a aparèixer els plans de millora de la qualitat ambiental amb el tripartit...–, moltes són les mocions que s'han aprovat en aquest Ple sobre la millora de la qualitat ambiental i molt poques les que, en realitat, s'han acabat duent a terme. Per tant –ho anava a dir–, serà molt més important que l'aprovació de la mateixa moció el fet que puguem comprovar que, efectivament, el contingut de la moció s'ha complert. Res més.

Gràcies, senyora presidenta, senyores i senyors diputats.

La presidenta

Per a pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula la senyora Marina Bravo, del Grup Parlamentari de Ciutadans.

Marina Bravo Sobrino

Gracias, señora presidenta. Se criticaba aquí que se han aprobado muchas cosas y que pocas se han cumplido. Si esta moción prospera, como esperamos, el hecho de haber limitado el contenido nos permitirá comprobar mucho más fácilmente su cumplimiento. Desde luego, nosotros no le vamos a quitar ojo.

Nos decían que esta moción está pensada para unas situaciones puntuales que se dan muy pocos días al año. Es cierto que está pensada para poder encarar esos días pero, si estamos preparados para esos días puntuales, tendremos unas infraestructuras que nos permitirán hacer uso de ellas todos los días; si tenemos dónde dejar los vehículos esos días que sea obligatorio o mucho más recomendado, podremos hacerlo también cada día. El problema es que, ahora mismo, no hay nada preparado, y así no podemos pensar en restringir el acceso de vehículos ni en muchas otras cosas.

Podíamos haber puesto muchas más cosas en la moción. Junts pel Sí nos proponía que se cumpliera el plan completo y otros grupos nos proponían muchas medidas; algunas de ellas, de hecho, ya estaban incluidas en el plan; hemos tenido bastante trabajo en revisar cuáles sí y cuáles no. No queríamos pedir que se volviera a cumplir todo un plan completo con una infinidad de medidas de las que la principal queja es que no se llevan

a cabo. Por eso estábamos pidiendo unas cuantas cosas concretas: unas pocas que están en el plan y unas cuantas nuevas.

Todos los grupos han propuesto muchas medidas. Para que la moción no se convirtiera en un brindis al sol, nos hemos querido centrar solo en las relacionadas con el primer objetivo del plan, pero vamos a continuar trabajando y vamos a proponer medidas para cada uno del resto de los objetivos: en industria, en puertos, en aeropuertos. Estamos de acuerdo también con lo que se ha dicho, de que hay que colaborar entre las administraciones. No se puede echar la pelota ni para arriba ni para abajo, como en este caso; la contaminación ambiental no entiende de fronteras y hay que colaborar. Estaremos encantados de ver cómo lo hacen.

Gracias.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

Estem cridant a votació.

(Hortència Grau Juan demana per parlar.)

Senyora Grau, per què em demana la paraula?

Hortència Grau Juan

Gràcies, presidenta. Per demanar que, abans de votar, es faci lectura del punt 8.

(Pausa.)

La presidenta

Abans de la votació procedirem a la lectura del punt 8, tal com se'ns ha demanat. Ho farà la secretària senyora Ramona Barrufet.

La secretària quarta

«Punt vuitè: Establir un calendari d'implementació urgent de les mesures anteriorment descrites, que actualitzi el Pla de qualitat de l'aire 2020 coordinat amb els objectius de la COP 21 i assoleixi, per poder complir amb la legalitat vigent, la reducció, el 2020, del 35 per cent dels òxids de nitrogen i del 30 per cent de les partícules de PM10.»

La presidenta

Passem, ara, a la votació de la moció sencera.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 134 vots a favor, cap abstenció i cap en contra.

(Aplaudiments.)

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el moment històric excepcional

302-00024/11

Atès que dos grups parlamentaris han demanat l'alteració de l'ordre del dia en el sentit que el punt setzè, referent a la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el moment polític excepcional, han demanat que no sigui substanciat en aquesta sessió plenària, d'acord amb el que estableix l'article 81.3 del Reglament, es proposa una votació per tal que el Ple acordi si aquest punt es manté o no a l'ordre del dia.

Abans, però, i tal com s'ha demanat a la Junta de Portaveus, els grups disposen de dos minuts cadascun per expressar la posició del seu grup parlamentari sobre aquesta qüestió.

Té la paraula, per començar, el Grup Parlamentari de Ciutadans. Té la paraula el senyor Carlos Carrizosa. *(Veus de fons.)* Com vulgui –com vulgui, com vulgui.

Carlos Carrizosa Torres

Gracias.

La presidenta

Si vol venir aquí, pot venir aquí, eh? Com vulgui...

Carlos Carrizosa Torres

No, es igual, lo haré desde aquí, gracias.

La presidenta

Aquí no. (*Rialles.*)

Carlos Carrizosa Torres

Sí, sí; yo creo, yo creo que es mejor porque lo que vamos a decir, yo creo que es bastante obvio. Van a permitir que antes de explicar me defienda de la objeción que voy a encontrar en el resto de portavoces, que es que, ¿qué es un Parlamento, sino un lugar de debate? ¿Acaso no podemos debatir?

Sí; podemos debatir. Podemos debatir y, de hecho, la independencia de Cataluña, la insumisión y la separación del Estado, se está debatiendo todos los días en todos los foros: empezando por este Parlamento, siguiendo por los medios públicos de comunicación, en las calles, en los museos, en los libros de texto, en veinte mil libros que pueden ustedes encontrar en los quioscos.

No es ningún tabú, lo hemos discutido y lo discutiremos mil veces. Lo que nos parece, igual que a los servicios jurídicos de esta cámara, es que lo que no es objeto de debate es si se cumple o no se cumple la ley, si se entra en contradicción con la democracia y con el estado de derecho. Eso, coincidiendo con los servicios jurídicos de la cámara, esta confrontación buscada y directa con el Tribunal Constitucional, es lo que a nosotros nos parece, igual que a los servicios jurídicos de la cámara, que no debía ser objeto hoy de discusión el hecho de atentar contra la democracia y el estado de derecho en una cámara legislativa, que es lo que vamos a hacer hoy y por lo que este grupo ha pedido que esto se omita del orden del día, de la misma forma, lo recuerdo, que los servicios jurídicos de esta cámara.

(*Aplaudiments.*)

La presidenta

A continuació, té la paraula la senyora Eva Granados, del Grup Parlamentari Socialista.

Eva Granados Galiano

Gràcies, presidenta. Nosaltres votarem a favor de la modificació de l'ordre del dia. No vull fer ara el debat sobre el contingut de la moció, perquè crec que finalment es produirà aquest debat, però sí que vull fer menció, i que consti també en el diari de sessions, doncs, el que ens han dit fins ara els lletrats sobre aquesta qüestió, i, per tant, una qüestió formal.

L'informe dels lletrats del 15 de desembre, sobre els efectes de la sentència, va dir que «la sentència predetermina la inconstitucionalitat de noves iniciatives connexes o amb relació causal coincident». Això va ser un informe jurídic, a partir d'aleshores, només tenim actes.

A l'acta de la Mesa, del 29 de març –que ahir hi feia referència el president del meu grup–, tornen a dir els lletrats: «Els efectes de la sentència i la seva obligació de compliment sí que afectarien la tramitació i l'adopció de resolucions de naturalesa anàloga a la resolució declarada inconstitucional o de contingut molt coincident o molt semblant, especialment aquells que insisteixin a concretar el projecte polític que expressa la Resolució 1/XI, prescindint de la reforma constitucional.»

I, per últim, a l'acta de la Mesa, preacta, encara, de la Mesa d'aquest dimarts, on es desestima la reconsideració d'admissió a tràmit de la moció que va presentar el meu grup, tornen a advertir els lletrats de la cambra que «si s'aprova el text de la moció amb el redactat presentat o semblant» –i és evident que el que es sotmetrà a votació és molt semblant– «es pot veure compromès el deure de compliment de la sentència».

Volem posar en relleu això que ens estan dient els lletrats, no en informes jurídics, perquè li haig de dir, i ho volem posar en relleu, que la presidenta i la Mesa han negat al Grup Socialista, i també a la resta de grups, informes jurídics que hem demanat, informes jurídics que haurien de sostenir la decisió de la Mesa d'admetre a tràmit tant la moció com la transacció que vostès pretenen portar a votació en aquests moments. I nosaltres creiem que si no els demanen és que potser saben que el que està a punt de passar en aquest Parlament situa aquesta institució fora de la llei.

També...

La presidenta

Senyora Granados, ha exhaurit el temps.

Eva Granados Galiano

Acabo ràpidament... *(Veus de fons.)*

La presidenta

Em sap greu.

Eva Granados Galiano

Bé, doncs... *(La presidenta retira l'ús del micròfon a l'oradora i aquesta continua parlant uns moments.)*

La presidenta

Em sap greu, ha exhaurit el temps.

(Aplaudiments.)

A continuació, té la paraula el senyor Joan Coscubiela, de Catalunya Sí que es Pot.

Joan Coscubiela Conesa

Gràcies, senyora presidenta. El nostre grup, Catalunya Sí que es Pot, ratifiquem el que hem estat dient i fent durant aquestes setmanes. No estem d'acord amb la moció presentada, però no fem ni farem res per dificultar el seu debat.

Però que nosaltres no plantejem l'exclusió de l'ordre del dia no significa que no reconeguem el dret d'altres grups parlamentaris a plantejar-lo legítimament. La llibertat dels regidors i regidores perseguits per actes de naturalesa política la defensem com si fos nostra, i els drets dels altres grups parlamentaris, malgrat siguin grups amb els quals ens confrontem, en moltes ocasions, són drets que defensarem com si fossin els nostres.

La Mesa, amb les seves decisions, no empara els drets d'aquests parlamentaris i, a més, ho sento, està degradant el Parlament de Catalunya. Són tres les decisions importants que s'han pres en aquest sentit al servei d'una estratègia partidària i dels equilibris entre dos grups que donen majoria al Govern: la del 9 de novembre, la del Ple del 9 de novembre; la creació de les ponències conjuntes, i, avui, la que es pren en aquest moment.

Però amb un agreujant, avui, i és que sempre han estat al servei d'una estratègia política, però com que es dona la circumstància que l'estratègia política de Junts pel Sí ha anat variant durant aquests set dies, la Mesa ha anat variant també la seva decisió de manera seguidista amb aquesta estratègia partidària. I això no pot fer-ho mai, la Mesa, perquè degrada aquesta institució de manera *irreversible*. Lamento haver-ho de dir, però qui té la màxima responsabilitat per garantir l'autoritat moral d'aquesta cambra, no només davant del món, sinó, sobretot, davant dels ciutadans de Catalunya, és qui menys està fent per garantir aquesta autoritat moral que requereix el Parlament.

Acabo. Cada una de les nostres samarretes que portem avui representa un dels molts problemes socials que aquesta cambra hauria d'estar discutint en aquest mateix moment, en lloc d'estar discutint només els equilibris entre Junts pel Sí i la CUP, en lloc d'estar aixecant fum, fum, fum, perquè no es vegi que no hi ha foc. Amb nosaltres no comptin per continuar degradant el Parlament de Catalunya.

Gràcies.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Té la paraula el senyor Enric Millo, del Grup Parlamentari Popular.

Josep Enric Millo i Rocher

Gràcies, senyora presidenta. El Grup Parlamentari Popular ha demanat –ho va fer ahir, a l'inici d'aquest Ple– que es tragués de l'ordre del dia el debat i votació de la moció presentada per la CUP. I ho fem per dos motius, fonamentalment: el primer, per lògica jurídica i legal, i, el segon, també, per convivència social.

Nosaltres teníem l'esperança, escoltada la Mesa del Parlament, que avui no votaríem una moció que imposa als diputats l'obligació de votar quelcom que va directament contra la llei, i que xoca frontalment amb una sentència del Tribunal Constitucional, que anul·la una resolució que aquesta moció pretén revifar.

I ho vàrem fer, i teníem aquesta confiança, perquè vàrem escoltar, de paraules de la mateixa presidenta del Parlament, que aquesta moció, tal com havia estat presentada, no s'hauria de poder admetre a tràmit, i va condicionar l'admissió a tràmit d'aquesta moció al fet que fos modificada. No vàrem entendre aquest sistema, perquè era nou. Però avui encara entenem menys que, no havent-se modificat substancialment el contingut d'aquesta moció i mantenint-se aquest element substancial de confrontació directa amb una sentència del Tribunal Constitucional, avui la Mesa modifiqui el seu criteri sense explicar el perquè –perquè la resolució que ha fet no ho explica–, l'admeti a tràmit i permeti que sigui utilitzat el Parlament de Catalunya de manera perversa i partidista, imposant als diputats d'aquesta cambra votar quelcom que va directament contra la democràcia, contra l'estat de dret i contra les regles del joc que tenim, tots, establertes.

I això lliga amb el segon motiu, que és el de la convivència social. Nosaltres estem aquí defensant aquesta convivència, i estem aquí defensant l'estat de dret, i les normes que garanteixen aquesta convivència, i no volem alimentar des del Parlament..., i no volem que s'utilitzi aquest hemicicle per alimentar aquesta ficció que Convergència, Esquerra i la CUP estan generant. Vostès estan venent entrades...

La presidenta

Senyor Millo, ha exhaurit el temps. Em sap greu.

Josep Enric Millo i Rocher

Per acabar... *(La presidenta retira l'ús del micròfon a l'orador i aquest continua parlant uns moments.)*

La presidenta

No, és que li he posat tres minuts, senyor Millo, perquè no tinc aquí els dos minuts. *(Veus de fons.)* Doncs, em sap greu. Tots han tingut el mateix temps, tots. *(Veus de fons.)* No, no..., perquè no hi ha dos minuts.

(Aplaudiments.)

A continuació, té la paraula la senyora Anna Gabriel, de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent.

Anna Gabriel i Sabaté

Sí; bon dia a totes. Nosaltres, òbviament, no defensarem que el punt es retiri de l'ordre del dia. Som titulars de la moció i ens reafirmem i ratifiquem, òbviament, en tots i cadascun dels seus continguts.

En segon lloc, per això, i suposo que el motiu més important, és que per nosaltres mai operarà com a límit l'estat autoritari de dret. La legalitat no és un límit quan tenim la raó, quan tenim l'esperança i quan tenim un anhel democràtic per davant. I, a més a més, ho farem sense por.

(Aplaudiments.)

La presidenta

A continuació, té la paraula la senyora Marta Rovira, del Grup Parlamentari Junts pel Sí.

Marta Rovira i Vergés

Sí; gràcies, presidenta. Mirin, aquí, el passat 9 de novembre vam iniciar, a través d'una moció, l'inici del procés cap a la independència, després d'haver obtingut un mandat democràtic de les urnes el passat 27 de setembre, que és majoritari al Parlament de Catalunya i té un acord polític per tirar-lo endavant.

Vostès ara pretenen que..., després d'haver recorregut, alguns de vostès, al Tribunal Constitucional amb una sentència que hi ha respecte a aquesta moció, el que pretenen, vostès, és considerar anul·lat el mandat democràtic que tenim a les nostres mans. És això el que pretenen vostès: considerar anul·lat.

Per tant, avui aquí nosaltres tornem a portar una altra moció que, en objectius i en contingut i en mesures, el que fa és refermar el mandat democràtic, legítim i legal que vam obtenir a les urnes el passat 27 de setembre. I és per això que avui el tornem a portar, i tornarem a portar, tantes vegades com faci falta, aquelles mesures per implementar aquest mandat democràtic.

I, apuntin-s'ho: la democràcia és l'únic instrument que tenim a les nostres mans per superar determinats marcs legals que considerem caducs, i ho continuarem fent així. Entenem que ni la Mesa ni la Junta de Portaveus, d'acord amb l'article 158 del Reglament del Parlament, han d'entrar a valorar el contingut polític de les iniciatives parlamentàries que es tramiten en aquest Parlament. Només poden entrar-hi, ho diu el Reglament del Parlament, en dos punts: en comprovar la congruència de la moció respecte a la interpellació i en comprovar si la moció conté una censura al Govern.

Fet això, la moció s'ha de deixar tramitar, i és en aquest plenari, avui i ara, que s'ha de debatre sense por i amb ganes i marcar el posicionament polític de cada grup parlamentari i efectuar la votació, d'acord amb els posicionaments polítics de cadascú. Debatre, democràcia, els debats s'han de fer en aquest plenari.

Per tant, nosaltres el que demanem és que continuï la tramitació, que debatem i que es procedeixi a la votació d'aquesta moció.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments forts i perllongats.)

La presidenta

A continuació, votarem. El sentit del vot és: els que voten «sí» estaran a favor d'excloure aquest punt de l'ordre del dia; els que voten «no» estaran a favor de continuar amb l'ordre del dia. D'acord? *(Pausa.)*

Per tant, comença la votació.

El punt continua en l'ordre del dia per 52 vots a favor i 71 en contra.

Per tant, el setzè punt de l'ordre del dia és: Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el moment històric excepcional, presentat pel Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent.

Per exposar-la, té la paraula el senyor Joan Garriga.

Joan Garriga Quadres

Us quedeu dret? *(Veus de fons i rialles.)* Cap problema, cap problema, cap problema... *(Aplaudiments.)* Gràcies, presidenta. Gràcies, diputats. La veritat és que, després de tot l'enrenou i el que hem sentit per part dels grups contraris a poder debatre aquesta moció avui aquí, a mi m'han vingut les paraules de l'Ovidi Montllor, aquelles que deien que «són els mateixos que no volen que s'escrigui, no volen que es parli i no volen que es pensi». Ho dic sincerament.

És a dir, no entenc com persones que estan a favor que es parli, que s'escrigui i que es pensi puguin avui, doncs, impedir el debat d'aquesta moció en aquest Parlament. Per tant, no donarem les gràcies per poder-la defensar, ni demanarem perdó per haver-la presentat; fer-ho, ho creiem, seria un menyspreu enorme a aquest Parlament, a la seva sobirania i un insult a la democràcia. Estic utilitzant paraules que van utilitzar vostès per valorar negativament la presentació d'aquesta moció.

La moció que presentem la coneixeu prou bé: posició en aquest Parlament davant les actuacions del Tribunal Constitucional, davant l'Audiència Nacional, davant la Fiscalia i de totes les seves accions encaminades a impedir el que el poble català legítimament vol; reitera el seu compromís amb els objectius i els continguts de la declaració del 9 de novembre; dóna suport als ajuntaments investigats i criminalitzats pel seu suport a la declaració, i concreta accions i actuacions referents al procés constituent.

Per part nostra, doncs, pel grup CUP - Crida Constituent és important que la moció sigui, avui i ara, aquí debatuda i posada en consideració d'aquesta cambra. Les esmenes presentades pels grups parlamentaris Junts pel Sí i les transaccions derivades fan que la moció que presentem no solament expressi allò que com a grup ens ha portat a presentar-la, sinó que, a més a més, ho crec, agafa la volada que qualsevol grup vol que tingui les mocions que presenta. És a dir que tingui un clar posicionament polític, que sigui aprovada per una majoria i que aquest aprovació sigui tinguda en compte per l'acció del Govern, del Govern de la Generalitat de Catalunya.

S'ha fet un debat previ a aquesta moció, notori, públic, s'ha dit abans, i fora d'aquest àmbit parlamentari, amb una clara voluntat, creiem, de desprestigiari no solament la moció, sinó també el grup que la presenta. S'han posat en boca de molts consideracions que res tenen a veure amb nosaltres i amb les nostres voluntats en presentar aquesta moció.

Ens agradaria, doncs, explicar quines són les raons, per què presentem aquesta moció i quin és el veritable contingut d'aquesta segons nosaltres.

Les raons d'aquesta moció no són ni provocar, ni mostrar perfil, ni fer gesticulacions públiques, ni encara menys voluntat de fer mal o d'aprofundir en les diferències i la complexitat que sentim aquells grups que estem compromesos amb el mandat democràtic del 27 de setembre i amb el compliment de la declaració del 9-N i el seus annexos.

No hem vingut al Parlament ni a fer gesticulacions polítiques ni a mostrar perfil; anem de cara, i són prou conegudes les nostres raons de ser i estar en aquest Parlament, entre altres, portar la voluntat, la veu dels moviments populars, i ser accelerador del procés, proactius en tot allò que fa referència al procés i sensibles, molt sensibles, en qualsevol mostra de renúncia o desacceleració del procés.

En aquest Parlament, en aquesta legislatura, hem signat acords i tenim compromisos, però aquests acords i aquests compromisos tenen, ho hem dit diverses vegades, tres noms, tres motius, tres voluntats: independència, procés constituent i rescat social. Aquestes són les raons de ser en aquest Parlament per part de la CUP i és aquí on cal que trobeu les raons de la nostra moció. Ho repeteixo: ni provocar, ni mostrar perfil, ni fer gesticulacions polítiques, sinó senzillament apuntalar, treballar per crear les bases de la nova república catalana, que és un gran objectiu, i reiterar un cop més, i les vegades que faci falta, el nostre compromís amb els continguts i objectius del 9 de novembre.

La moció, com s'ha volgut vendre, no és un afer entre socis, companys, no; no és un afer que calgui resoldre amb comitès d'enllaç. Ni som socis, ni fem política entre bambolines; som dos grups parlamentaris compromesos amb un mandat, el del 27 de setembre, amb una declaració, la del 9-N, i, per tant, compromesos, com deia, a posar les bases del que ha de ser la nova república catalana. I davant aquest compromís s'hi pot discrepar, s'hi pot estar en contra, però no és just, crec, ni el descrèdit ni banalitzar-lo políticament.

Aquesta moció és la concreció d'una interpel·lació que vam fer en el passat Ple i en ella manifestàvem de manera inequívoca que aquesta legislatura, per nosaltres, no era normal, ni ho preteníem, ni ho volíem.

La presidenta

Senyor Garriga, ha exhaurit el temps.

Joan Garriga Quadres

Perdoni, doncs. Aquesta moció –acabo–, lluny del que s'ha dit, i alguns han ajudat a publicar, no pretén altra cosa que posar l'accent en les necessitats que observem, valentia en la resposta de l'embat i trobar el *tempo* adequat de la nostra acció política, un combat per la llibertat i la dignitat.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Per a defensar les esmenes presentades, té la paraula el senyor Lluís Llach, del Grup Parlamentari Junts pel Sí.

Lluís Llach i Grande

Bon dia. La setmana passada s'escoltava profetitzar en aquesta societat que les ganyivades entre els diferents grups independentistes arribarien a enxopar de vermell les catifes d'aquest Parlament. Però des d'abans-d'ahir a la tarda l'escenari ha canviat: hem passat del cinema en colors al cinema en blanc i negre. El panorama s'ha capgirat, i des dels bancs dels unionistes i dels xiclets, ara ja solament s'escalten discussions sobre si som legals o no som legals, o a quina temperatura cal posar les calderes d'en Pere Bote-ro perquè els independentistes quedem ben escaldats.

I saben per què, aquest canvi d'escenari? Doncs, està ben clar, perquè amb aquesta moció els setanta-dos diputats que fem majoria independentista en aquest hemicicle confirmem que seguim endavant, que estem totalment compromesos amb el mandat democràtic de les urnes i que, en definitiva, som aquí per fer el que vam dir que faríem i per allò que els electors d'aquest país ens van elegir.

Nosaltres estem en la dinàmica dels fets i no de les declaracions. Com digué en Jordi Turull el dia de la investidura del president Puigdemont, nosaltres no tenim por, perquè ens mou la il·lusió, perquè ens mou la convicció. I per això, des de Junts pel Sí, ens complau constatar, i cada dia amb més força, que tenim un govern que està treballant per un nou país, i que ho fa, d'una banda, construint estructures d'estat com la hisenda pròpia, columna fonamental de la futura república, i, de l'altra banda, duent a terme polítiques que ja apliquen el mandat del 27 de setembre, com, per exemple, el conseller de Salut, legislant diferenciant-se de l'Estat impulsant un decret que facilitarà el dret universal a la salut. I això és futur i això és dia a dia.

El conseller de Justícia ha enviat a aquest Parlament el Projecte de Llei del llibre sisè del Codi civil català amb l'objectiu de poder exercir totes les competències en aquest àmbit, substituint la llei espanyola en aquesta matèria, i això és futur i, també, dia a dia. La consellera d'Afers Socials està avançant en l'Agència Catalana de Protecció Social per poder gestionar tot allò que pertoca a la protecció social des del Govern català, i això és futur i, sobretot –sobretot–, és dia a dia. I el conseller de Territori, en legislar una política pròpia del repte ingent del canvi climàtic. I el president i el nostre conseller –i *minister*– d'Afers Exteriors, rebent contínuament membres destacats del cos diplomàtic, i, en el cas del president Puigdemont, actuant *de facto* com a cap d'estat en el desgraciat accident de Freginals, sí. I tot el Govern en ple, en col·laboració amb ajuntaments i entitats ciutadanes, tenint una ràpida actitud de consciència i ajut en el flagrant cas dels refugiats, davant de la ineptitud, també flagrant, de l'Estat espanyol. Això també és futur i també és urgent dia a dia.

Com deia, nosaltres estem en la dinàmica dels fets, i per això en aquest Parlament la nostra majoria també ha començat a aplicar el mandat del 27 de setembre, creant els marcs legals necessaris per avançar cap a la república: l'aprovació del 9 de novembre, l'inici de la tramitació de les tres ponències de les lleis fonamentals del procés, la creació de la Comissió d'Estudi –d'estudi– del Procés Constituent, i finalment, aquesta moció.

Aquesta moció també ens serveix per proclamar el nostre suport i solidaritat a tots els ajuntaments, alcaldes i regidors, avui investigats i *criminalitzats* per haver mostrat suport a la declaració del 9 de novembre. Que ho sàpiguen: no els deixarem sols.

I ho dic tan convençut que des d'aquí anuncio que jo me'n vaig cap a Verges, que és el meu poble, per acompanyar i solidaritzar-me amb el seu alcalde, l'Ignasi, que es veu perseguit per ser fidel a les seves conviccions i a les del seu electorat. I això és dia a dia, però sobretot és futur.

Amén.

(Aplaudiments perllongats.)

La presidenta

Si us plau, hem de continuar amb el Ple, si us plau. (Pausa.)

Per a fixar la seva posició, té la paraula el senyor Carlos Carrizosa, del Grup Parlamentari de Ciutadans.

Carlos Carrizosa Torres

Gracias, señora presidenta. Señoras y señores diputados, hoy es un día triste para el autogobierno en Cataluña; es el día que el partido antisistema toma el timón de la política catalana y el día que los partidos del Gobierno que un día ocuparon la centralidad en Cataluña se arrodillan ante las exigencias del partido antisistema.

¿Y qué es ser antisistema? Pues decir cosas como, por ejemplo, las que ha dicho la señora Anna Gabriel, hoy mismo: «*La legalitat no és el límit quan tenim la raó.*» Eso lo justifica todo; la creencia de que tienen la razón lo justifica todo, supongo. También ir a ver a Otegi a la cárcel, supongo. (Aplaudiments.)

El día en que contraviniendo los servicios jurídicos de la cámara, hoy es el día que se da trámite a una resolución que busca el conflicto directo e innecesario con el Tribunal Constitucional y con el estado de derecho en España.

Leo la opinión de la cámara expresada y que consta en el acta, la opinión de los letrados de la cámara, expresada el pasado día 29 de marzo, y que consta en el acta de la reunión de la Mesa: «En un suposat com el que planteja la moció» –aquesta moció–, «aquesta no hauria d'admetre's a tràmit a causa de l'obligació que tenen tots els poders

públics de complir amb les sentències del Tribunal Constitucional.» Esto es lo que dijeron los letrados de la cámara. No se trata, como hemos dicho antes, cuando justificábamos si este punto debía o no discutirse en el orden del día, no se trata de debatir sobre la independencia, que estamos..., lo hemos hecho muchísimas veces. Iba a decir «estamos hartos de hacerlo», pero... Algunos lo estamos; nos gustaría hablar de otras cosas.

Y no es únicamente la opinión de este grupo la de que hay cosas que no caben en el debate parlamentario, como he explicado antes. El propio presidente Puigdemont, ayer mismo, cuando estábamos debatiendo el vergonzoso manifiesto Koiné, dijo textualmente –y así consta en las transcripciones de la cámara–: «I això és un debat acadèmic en què aquest Parlament no ha d'entrar.» Y reiteró: «No hi ha d'entrar, perquè el posicionament d'aquest Parlament sobre el valor de les llengües i sobre els drets lingüístics està perfectament definit.» Hay cosas, para el señor Puigdemont, «que aquest Parlament no hi ha d'entrar», pero se ve que sí que ha de entrar en la confrontación directa con el estado de derecho.

Hoy, lamentablemente, las instituciones catalanas han perdido toda la credibilidad, han hecho el ridículo nacional e internacional, han puesto en peligro el autogobierno de Cataluña. ¿Cómo podemos, a partir de ahora, pedir a los ciudadanos que acaten las leyes, que cumplan las normas, que paguen sus impuestos, que conduzcan con prudencia? ¿Cómo vamos a tener autoridad para hacer cumplir con multas, para sancionar a quien no cumple las leyes, si aquí nuestras instituciones se saltan las sentencias y las leyes? ¿Cómo vamos a hacerlo, esto?, ¿con qué autoridad? ¿Qué autoridad tiene este Gobierno que ha suscrito una moción con las CUP en la que se pide a los Mossos d'Esquadra que no atiendan los requerimientos de la Audiencia Nacional?, ¿qué autoridad? ¿Quiénes están poniendo en riesgo a los funcionarios con sus aventuras secesionistas, quienes están embarcando a funcionarios en sus pulsiones separatistas, qué autoridad tienen después de incumplir ellos las sentencias y las leyes?, ¿qué autoridad tienen para exigir a nadie que respeten las leyes?

Y, miren, cuando no se acata al Tribunal Constitucional; o cuando, por ejemplo, no se acata una Ley de banderas en los ayuntamientos, o se desacata en un pleno de ayuntamientos... No hablamos solamente de que no se acate a un constitucional o a una ley de banderas; estamos hablando del respeto a la democracia, del respeto a los conciudadanos que no opinan como ese concejal o ese alcalde que hace valer su ley, su razón, la razón de la señora Anna Gabriel, que cuando la señora Anna Gabriel, o la CUP, tiene razón, los demás, pues, no tienen otra cosa que hacer que pasar por el tubo de lo que decidan sus representantes. Y ese es el estilo, lamentablemente, que se está imponiendo ahora en Cataluña con esta moción conjunta entre Junts pel Sí y las CUP.

Miren, en Ciutadans respetamos a todos los ciudadanos que legítimamente se sienten independentistas y que sueñan con hacer un país mejor, pero no podemos respetar el saltarse las leyes. En España ahora se abre una nueva época política. Si ustedes tienen interés real...

La presidenta

Senyor Carrizosa, se li ha acabat el temps.

Carlos Carrizosa Torres

...si tienen... –acabo ya, señora presidenta–, si ustedes tienen interés real en que los ciudadanos vivan mejor, no sigan enrareciendo el ambiente y buscando conflicto permanente e innecesario con el estado de derecho y con la democracia; den tiempo al cambio político y participen de él con los partidos políticos reformistas y progresistas, en las reformas de España, y no con partidos que son antisistema y nos conducen a la pérdida de nuestro autogobierno.

(Aplaudiments perllongats.)

La presidenta

A continuació, té la paraula el senyor Ferran Pedret, del Grup Parlamentari Socialista.

Ferran Pedret i Santos

Gràcies, presidenta. President, consellers i conselleres, diputats i diputades, i persones que ens acompanyen des del públic, vam assistir, fa quinze dies aproximadament, en

la celebració del darrer Ple, a una interpellació del diputat Garriga a la Neus Munté, que va ser un intercanvi de reflexions certament interessant, però mútuament innocu –em permetrà que ho digui així–, que en aquell moment ens va produir la sensació d'estar assistint a un debat, diguem-ne, de versallesca *politesse*, o, ja que avui s'ha fet referència al tema, potser de florentina *finezza*, però que en tot cas no acabàvem de veure en què podia concloure. Afortunadament, el Reglament del Parlament diu que vint-i-quatre hores després de la interpellació ha d'estar interposada la moció i, llegint el text, vam sortir de dubtes. Per molt que siguin legítimes, evidentment, les aspiracions de la CUP - Crida Constituent, nosaltres hem d'interpretar necessàriament aquesta moció com un doble exercici.

De fet, en la intervenció d'avui del senyor Garriga s'intuïa una part del que nosaltres estem a punt d'afirmar. Per una banda, hi havia un examen a la determinació de Junts pel Sí, formació amb la qual vostès, ho afirmen d'una forma o una altra, tenen un acord d'estabilitat parlamentària; un examen, deia, a la determinació de desobeir, de seguir compromesos amb allò que la Resolució 1/XI, del dia 9 de novembre, del Parlament de Catalunya establia. I, per altra banda, una estratègia que no és desconeguda a ningú que pretengui, diguem-ne, forçar les postures d'un determinat ordenament amb el qual no convé, amb el qual no està d'acord, doncs, sempre ha tingut, que és una estratègia de xoc de legitimitats, de forçar, veure fins a on és possible mantenir una situació en què no s'entri en la cadena, per dir-ho així, d'acció-reacció, acció-reacció.

Hi ha totes dues lògiques en aquesta moció, que des del punt de vista pràctic no altera la situació política de bloqueig en què es troba Catalunya. Perquè, des del punt de vista pràctic, si s'arriba a aprovar, no fa altra cosa que reiterar la vigència de quelcom que ha estat declarat inconstitucional pel Tribunal Constitucional i ens deixa en una situació idèntica a la que teníem el dia 9 de novembre, amb l'única excepció, que a nosaltres ens sembla rellevant, que és la d'haver posat les institucions catalanes molt a la vora..., si no ja directament fora de l'àmbit de les solucions que el dret i l'estat de dret pot fornir, i abocar-lo o, diguem-ne, enfocar-lo cap a un camí en què les solucions que es poden proveir vinguin per la via de fet, que sembla que és per la que hi aposta la CUP i sembla que és la que recolzarà Junts pel Sí.

A nosaltres això ens sembla, diguem-ne, irresponsable i ens sembla també innecessari, perquè creiem que l'estat de dret i una democràcia com és l'espanyola, tan imperfecta com qualsevol de les que li són homologables en l'espai de l'Europa occidental, tenen solucions possibles a les aspiracions que una part de la ciutadania de Catalunya planteja respecte al fet de ser consultades al voltant de la qüestió de la secessió.

Però, mirin, és que han passat algunes coses greus; perquè, presentada la moció, vam veure una decisió certament peculiar de la Mesa del Parlament de Catalunya, en admetre a tràmit de manera condicionada aquesta moció. Descartades les qüestions de caire formal, que certament no podien ser causa d'aquesta acceptació condicionada, només queden les que tenen a veure amb el contingut. Avui la senyora Rovira, fa un moment, ens illustrava respecte al fet que la Mesa ha de, diguem-ne, comprovar, que la moció sigui congruent amb la interpellació –des d'aquest punt de vista no podia haver-hi objecció– i que no contingui una moció de censura –des d'aquest punt de vista tampoc hi podia haver cap objecció.

Quina era la condició? La condició que realment ha existit és que hi hagués un acord entre Junts pel Sí i la CUP. Perquè la condició respecte al fet que no es contravingués la sentència del Tribunal Constitucional no ha estat enervada pel text que han pactat en transacció Junts pel Sí i la CUP. L'única condició que realment ha existit aquí és que es produís un acord entre Junts pel Sí i la CUP. I això és una de les coses que realment han estat greus de tot el que ha passat aquests dies: que la Mesa i la seva majoria, especialment, s'han posat al servei que existís un acord entre Junts pel Sí i la CUP, cosa que no diu res en favor de les institucions d'aquest país.

(Aplaudiments.)

La presidenta

A continuació, té la paraula el senyor Joan Coscubiela, de Catalunya Sí que es Pot.
(Remor de veus. Pausa.)

Joan Coscubiela Conesa

Gràcies, senyora presidenta. Una de les aportacions més significatives del pujolisme a la política catalana, a més de la del frau i l'evasió fiscal, ha estat la dels focs florals; ja m'entenen vostès: una barreja de focs artificials i jocs florals que el pujolisme posava en marxa sempre abans, durant o després dels moments de gran pragmatisme polític, de grans renúncies. Molt em temo que estem davant d'un d'aquests exercicis de focs florals. Tot apunta que alguns es preparen per al moment de l'hiperrealisme del debat pressupostari, i per empassar-se uns pressupostos continuistes calen els jocs..., els focs florals d'aquesta moció.

L'opinió de Catalunya Sí que es Pot sobre la resolució del 9-N és coneguda i nítida: hi vàrem votar en contra, perquè creiem que ens afebleix com a poble en les nostres reivindicacions i ens porta a un cul-de-sac. I vàrem plantejar la nostra alternativa, que creiem modestament que dóna resposta a les aspiracions democràtiques de la societat catalana i proposa un full de ruta viable i capaç d'aplegar una àmplia majoria de la ciutadania; una proposta que tornem a oferir a totes les forces polítiques i socials de Catalunya.

Hem dit moltes vegades, i ho ratifiquem avui, que la resolució del 9 de novembre va néixer morta, i vostès, la majoria del Govern, ho confirmen cada dia que passa: voten desconnexió unilateral, però practiquen la connexió al FLA; voten desobediència al Tribunal Constitucional i no paren de presentar nous recursos d'inconstitucionalitat davant del tribunal; anuncien el 9 de novembre tres projectes de llei de desconnexió, no els presenten i s'amaguen darrere de les ponències conjuntes.

Volen vostès desenvolupar la resolució del 9 de novembre, malgrat la sentència del Tribunal Constitucional? Facin-ho, però facin-ho d'una vegada, amb fets, no amb declaracions que tapen que no ho fan. Aquesta és la realitat.

Vostès s'han acostumat a nedar i guardar la roba, a banyar-se i voler sortir secs, a anunciar totes les truites del món sense batre ni un sol ou. I mentrestant practiquen les polítiques continuistes velles, de sempre, vestides amb noves formes, adornades amb la mística de la desconnexió unilateral i la desobediència. I per fer-ho no tenen cap problema a sotmetre el Parlament de Catalunya a un procés de degradació institucional *insostenible*. I no sé què passarà en el futur, però si continuem per aquí sé que això ho acabarem pagant molt car.

En un mes la Mesa ha ignorat dos cops els informes dels Serveis Jurídics del Parlament. La Mesa va acordar la setmana passada l'admissió d'aquesta moció condicionada a la seva modificació respecte al Tribunal Constitucional, i això no ho van plantejar Catalunya Sí que es Pot i un altre grup, això ho van proposar els membres de Junts pel Sí a la Mesa. Són ells els que van decidir sotmetre's al Tribunal Constitucional, els mateixos que ara ens tornen a plantejar una moció que torna a reiterar la seva desobediència. Ho sento –ho sento–, però vostès prometen cada dia desobediència al Tribunal Constitucional i a la pràctica l'única desobediència que estem veient en la política catalana és desobediència al Parlament i als seus serveis jurídics. Aquesta és la realitat.

Miri, amb tota la sinceritat del món, aquest és un pacte de supervivència mútua. Com més triguin a assumir i a explicar a la ciutadania que el que varen prometre el 27 de setembre i acordar el 9 de novembre no té cap mena de viabilitat, més s'anirà degradant aquesta situació. Es passen tot el sant dia invocant el procés, però a la pràctica han buidat de qualsevol contingut tangible per al poble el procés; només invoquen per sobreviure vostès políticament. Deixin d'utilitzar el Parlament per resoldre els seus conflictes de coalició, les seves picabaralles, en lloc de destinar-lo a debatre i a portar solucions als problemes de la ciutadania.

No sé li deu haver escapat a ningú que he adreçat la mirada directament a qui crec que té la màxima responsabilitat en aquests moments, perquè amb independència de *qui* ha presentat aquesta moció, de qui l'ha pactat després, qui té la màxima responsabilitat en aquest moment d'evitar que Catalunya vagi cap a una situació en què després de molt de temps acabem pagant les conseqüències de manera que el procés no avanci, la situació d'emergència social no s'abordi, però en canvi es degradin les condicions per avançar en les nostres reivindicacions nacionals i socials, és el president de la Generalitat; és ell. Ja sé que la moció no l'ha presentat vostè, ja sé que vostè és l'executiu i no el legislatiu, però vostè sap que també té responsabilitat en això que està passant.

Per totes aquestes raons, perquè nosaltres hem deixat molt nítida la nostra posició, perquè els tornarem a oferir una alternativa per reconstruir un camí que sigui viable i, alhora, aplegui el màxim de gent possible, perquè sobretot no volem contribuir amb el nostre comportament a degradar més el Parlament de Catalunya, el nostre grup no participarà en les votacions d'aquesta moció. No volem contribuir que, per salvar-se vostès, degradin aquest Parlament.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments.)

La presidenta

A continuació, té la paraula el senyor Xavier García Albiol, del Grup Parlamentari Popular.

Xavier García Albiol

Moltes gràcies, senyora presidenta. Senyors i senyores diputats, especialment senyor Puigdemont, la moció que avui estem debatent és una moció que és una gran mentida. És tan mentida, senyor Llach, com que el senyor Romeva és el ministre d'Exteriors; miri si és mentida –miri si és mentida. És una moció que el que pretén és ratificar els objectius que es van marcar en la resolució del dia 9 de novembre, quan aquella resolució no existeix, quan aquella resolució ha estat anul·lada.

Estan, senyor Puigdemont, vivint en un món virtual. Senyor Puigdemont i senyors independentistes, vostès viuen en el món de *Matrix*. És inadmissible que, amb els problemes que hi han en aquests moments aquí a Catalunya, aquest Parlament estigui dedicant el temps a estar discutint sobre qüestions que no existeixen, que són irreals i que només formen part de la prioritat d'una part de la societat.

Aquesta moció, i el que avui decidiran amb la majoria que vostès tenen, té el mateix valor –i els ho diré– que un bitllet de deu euros del Monopoly. Aquesta moció vostès la discutiran aquí, l'aplaudirán, però quan surtin al carrer no servirà absolutament de re. És un autogol a la seva pròpia parròquia, és un autogol a les persones que creuen legítimament en el projecte que vostès els estan aventurant. Els estan mantenint contents i enganyats, i ja és hora que es comencin a posar els punts sobre les is.

Avui aprovem una proposta, com els deia, que diu que «haremos», «donarem suport», «crearem un pla d'actuació per fomentar la participació», «crearem una partida econòmica per fomentar la participació ciutadana per al procés independentista»... Suposo que aquesta part econòmica la volen destinar a entitats com l'Assemblea Nacional de Catalunya, que deu, entre altres qüestions, 175.000 euros a Hisenda, no?, perquè pugui seguir funcionant.

Pero sí que hay una cuestión que es cierta: la moción no tiene ninguna validez, esta moción no sirve absolutamente para nada, porque cuando salgamos de este Pleno, esta tarde, mañana, pasado mañana, el otro y el otro, Cataluña seguirá siendo España, por mucho que les pese. Pero sí que es cierto que provoca, que sirve para tres cosas.

La primera, para que a nivel internacional siga existiendo la perplejidad de lo que está ocurriendo en Cataluña; que en Cataluña nos dedicamos a estar reinventándonos y aprobando mociones que van en contra del estado de derecho, mientras esta semana el Banco Central Europeo estaba anunciando que está dispuesto a financiar a todas las comunidades autónomas menos a Cataluña, porque no se fían de ustedes. Y ustedes aquí presentando mociones de desconexión y mociones de independencia.

El segundo aspecto para el que sirve esta moción es para crear falsas expectativas, falsas expectativas a aquellas personas, a aquellos hombres y mujeres de buena fe que son independentistas, y provocar hartazgo al resto de la población catalana. Para esto también sirve esta moción.

Y el tercer aspecto, y último: sirve también para cerrarse definitivamente, señor Puigdemont, las puertas a un posible acuerdo de presupuestos. Una moción que contempla que se incluirá una partida para financiar el plan de actuación de participación ciudadana del proceso constituyente, destinar el dinero de todos los catalanes a financiar este proyecto, es la mejor señal de que ustedes no quieren llegar a acuerdos con aquellos que creemos que las prioridades de Cataluña van en otra dirección. Por tanto, tres objetivos, a cuál más malo.

Yo les pediría, señor Puigdemont, señores de la mayoría..., la CUP, yo sé que es pregonar en el desierto, ¿eh?, es pregonar en el desierto; pero, entre ustedes, yo sé que hay personas con sentido común y que cuando están en privado te hacen una serie de reflexiones que muestran su preocupación. Yo les pediría a ustedes, senyor Puigdemont, senyor Junqueras..., que ara plorava, vostè, aquí a la roda de premsa, que el ministre Montoro diu que hem de fer retallades..., mentida!, el ministre Montoro no diu que hem de fer retallades, diu que s'han de gastar els diners bé, i diu que els diners se'ls ha de gastar en menys independència i en més hospitals; és el que li està dient el ministre Montoro.

Doncs, bé, com els deia, estic segur que la immensa majoria...

La presidenta

Senyor García Albiol, ha exhaurit el temps.

Xavier García Albiol

Finalitzo –finalitzo–, senyora presidenta. Com els deia, jo estic segur que la immensa majoria de catalans, votin el que votin, el que prefereixen és menys independència i més diners per als hospitals i per a les llistes d'espera.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Per a pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula el senyor Joan Garriga, de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent.

Joan Garriga Quadres

Moltes gràcies. Bé, diputats, diputades, per ser paper mullat, Déu n'hi do, la reacció. El dia que vostès tinguin el paper de proclamació de la república catalana, no sé què faran. *(Veus de fons.)* No, no, però per nosaltres..., ho dic perquè...

I, senyor Carrizosa, no és veritat que es pugui parlar de tot, vostès mateixos van criticar el PP per dèbils, perquè no van prohibir el 9-N. No és veritat, no és veritat que es pugui parlar de tot –no és veritat.

Però, per nosaltres, no tothom és igual en aquest debat i en aquest combat per la llibertat que dèiem de la justícia i la dignitat del poble català. El nostre grup creu que hi ha grups que, lluny de gestionar la legalitat injusta, eh?, com esquerres d'aquest país, haurien..., hauríem d'estar preocupades per caminar juntes i per fer junts aquest combat. Aquest és un paisatge que veiem i que volem quan dibuixem l'horitzó de la independència: procés constituent, rescat social, decidir-ho tot, allò de l'aigua... Però tot això, sense desobediència, moltes d'aquestes coses que vostès porten a la samarreta no serien possibles –no serien possibles.

(Aplaudiments.)

No, no... I aquestes voluntats..., aquestes voluntats que vostès porten i que nosaltres demanem des d'aquesta tribuna, i des d'aquesta tribuna manifestem, ni les volem ni les podem fer sols, però ho farem amb tots aquells que ens deixin ser i manifestar com el que som, encara que després ens diguin de tot, «antisistema» i de tot. Som i volem ser lliures en un món just, i ho farem amb totes aquelles persones que vulguin acompanyar-nos en aquest combat i en el procés d'alliberament nacional i social dels Països Catalans.

Mirin, als adversaris, determinació i compromís; a l'Estat i a les seves investides, determinació, compromís, desobediència i mobilització, i davant el poble i davant el món, determinació, compromís, desobediència, mobilització, coherència i credibilitat.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Cridem a votació, però em sembla que estan tots aquí.

Senyora Rovira, per què em demana la paraula?

Marta Rovira i Vergés

Per demanar votació separada dels punts número 3 i 4.

La presidenta

D'acord. Em sembla que podem votar. Començarem votant aquests dos punts separats, el 3 i el 4, i després votarem la resta de la moció. D'acord?

(Pausa.)

Començarem votant el punt número 3.

Comença la votació.

Ha quedat rebutjat per 10 vots a favor, 52 en contra i 61 abstencions.

A continuació, votarem el punt número 4.

Comença la votació.

Ha quedat rebutjat per 10 vots a favor, 113 en contra i cap abstenció.

A continuació, votarem la resta de la moció.

Comença la votació.

Ha quedat aprovada per 71 vots a favor, 52 en contra i cap abstenció.

S'aixeca la sessió.

(Aplaudiments.)

La sessió s'aixeca a les dues del migdia i tres minuts.